

การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

วิทยานิพนธ์

ของ

พระครูสังฆรักษ์ เอกพันธ์ มะเต๋อ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

มิถุนายน 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**A CONSTRUCTION OF LIFE SKILLS TEST FOR
MATTHAYOMSUKSA 1 - 3 STUDENTS IN
ECCLESIASTICAL SCHOOLS UNDER
GENERAL EDUCATION DIVISION
GROUP 11**

Phrakhrusangkharak Ekkapan Maduea

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education Program in

Educational Research and Evaluation

June 2020

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ พระครูสังฆรักษ์เอกพันธ์ มะเตือ
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ กุลีอ่อน)

กรรมการ

(ดร.สุชาติ หอมจันทร์)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

กรรมการ

(ดร.กระพั่น ศรีงาม)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล ตักดีปกรณ์กานต์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

(ดร.พัชนี กุลทานันท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

วันที่.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่านที่จะได้กล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณ ดร.พระธรรมโมลี ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค 11 เจ้าอาวาสพระอารามหลวงวัดศาลาลอย จังหวัดสุรินทร์ พระเดชพระคุณท่านเจ้าคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระราชวิมลโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุรินทร์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง วัดศาลาลอย จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 2 รูป เป็นผู้เมตตาอุปถัมภ์ค่าใช้จ่ายเพื่อศึกษาเล่าเรียนในครั้งนี้ ตลอดจนทั้งเป็นแบบอย่างด้านการศึกษาให้คณะศิษย์ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ผู้วิจัยเจริญพรขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภู่อ่อน ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.กระพัน ศรีงาน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล ศักดิ์ปกรณ์กานต์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ วิธีการ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี กระทั่งเสร็จสมบูรณ์เป็นรูปเล่ม ทั้งนี้ ขอเจริญพรขอบคุณ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ตลอดจนทั้งอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

กราบขอบพระคุณ/เจริญพรขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย และ ให้คำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระครูวิชัยปัญญากิจวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระครูสาธุกิจโกศล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ฤงแก้ว ดร. อพันธ์ พูลพุทธา และดร.นัจริภรณ์ สิมมารุณ

เจริญพรขอบคุณ โยมพ่อ โยมแม่ ญาติพี่น้อง และ ครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจทั้งด้านการเรียน และ ด้านอื่น ๆ ด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์ และ คุณค่าทางวิชาการของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะบูชาคุณบิดา มารดา ครู - อาจารย์ที่ให้ชีวิต และ รากฐานการศึกษากับผู้วิจัย

พระครูสังฆรักษ์ เอกพันธ์ มะเต๋อ

ชื่อเรื่อง	การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11		
ชื่อผู้วิจัย	พระครูสังฆรักษ์ เอกพันธ์ มะเดื่อ		
ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุชาติ หอมจันทร์	ที่ปรึกษาหลัก	
	ดร.กระพัน ศรีงาน	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	วิจัยและประเมินผลการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 และ เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 450 รูป ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น จำนวน 64 ข้อ จำแนกเป็นด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 27 ข้อ ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 15 ข้อ ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด 10 ข้อ ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น 12 ข้อ

2. คุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .224 ถึง .773 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .954 ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1408.740 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.728 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.0458 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.647 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.856

ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.841 แสดงให้เห็นความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ พบว่า มีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T18 ถึง T77 ระดับทักษะชีวิตของนักเรียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีมาก ส่วนใหญ่มีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 353 รูป คิดเป็นร้อยละ 78.44

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE	A Construction of Life Skills Test for Matthayomsuksa 1 - 3 Students in Ecclesiastical Schools under General Education Division Group 11	
AUTHOR	Phrakhrusangkharak Ekkapan Maduea	
THESIS ADVISORS	Dr.Suchart Homjan	Major Advisor
	Dr.Krapan Sri-ngan	Co - advisor
DEGREE	Master of Education	MAJOR Educational Research and Evaluation
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2020

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to construct and study quality of a life skills test for Matthayomsuksa 1 - 3 students in ecclesiastical schools under General Education Division Group 11; and 2) to construct regular norm for the interpretation of a life skills test for Matthayomsuksa 1 - 3 students in ecclesiastical schools under General Education Division Group 11. The sample used in this study was 450 Matthayomsuksa 1 - 3 students studying in second semester of academic year 2018, determined by multi-stage random sampling.

The research results were as follows:

1. The life skills test for students in Matthayomsuksa 1 - 3 students composed of 64 items which was divided into 27 items for realization of self - esteem and others, 15 items for analytical thinking, decision making and creative problem solving, 10 items for emotional and stress management and 12 items for creating good relationship with others.
2. The quality of life skills test has the index of Items Objective Congruence (IOC) value from 0.60 to 1.00, discrimination value was between .224 to .773 and reliability value was at .954. Construct validity was examined by Confirmatory Factor Analysis (CFA) and found that Chi - square (χ^2) was equal to 1408.740, Chi - square Test of Model Fit (χ^2/df) was equal to 1.728, P - value was equal to 0.000, Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) was equal to 0.0458, Comparative Fit Index (CFI) was equal to 0.647, Goodness of Fit Index (GFI) was equal to 0.856 and Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) was equal to 0.841. Thus, those index values revealed the construct validity of the life skills test.

3. Results from normalized T - score showed that the norm was in the range of T18 to T77. Life skills level of the students was low to very high; however, 353 students (78.44 %) possessed a very high level of life skills.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิต.....	10
การสร้างและการหาคุณภาพของแบบวัด	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย	94
สรุปผลการวิจัย	94
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	111
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	112
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย	117
หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม	119
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	121
แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	122
ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือ	163
ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัด	164
ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด	168
ประวัติย่อของผู้วิจัย	176

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียนและระดับชั้นเรียน	48
3.2 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน	55
3.3 การตรวจสอบความตรงของแบบวัด	61
4.1 ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ	70
4.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation : r_{xy})	74
4.3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation : r_{xy})	76
4.4 ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดทักษะชีวิตรายด้านและทั้งฉบับ	78
4.5 ค่าสถิติวัดความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	79
4.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น	80
4.7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์	82
4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด	83
4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	85
4.10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง	86
4.11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	89
4.12 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะชีวิต	91
4.13 เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11	92
4.14 สรุปเกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11	93

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบวัด	23
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
3.1 แสดงลำดับขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต	53
4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าใน ตนเองและผู้อื่น	81
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์.....	83
4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด	84
4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	86
4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง	90

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะชีวิต เป็นคุณลักษณะ หรือ ความสามารถเชิงจิตวิทยา ที่ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การตัดสินใจอย่างถูกต้อง สามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ รู้จักการประมาณตน และการควบคุมสถานการณ์ มีทักษะในการสื่อสาร ต่อรอง ปฏิเสธ และ โน้มน้าวจิตใจ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2550) ทักษะชีวิตเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยในทุกภูมิภาคหรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่ในสังคมปัจจุบัน เพราะทักษะชีวิตเป็นผลการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยพัฒนาไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม จากสภาพของสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เยาวชนได้รับการฝึกทักษะชีวิตจากบ้าน โรงเรียนและชุมชนน้อยกว่าเดิม การเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมสูงขึ้น เห็นได้จากปัญหาที่เยาวชนไทยเผชิญอยู่เช่น ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่เหมาะสม ปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างสถาบัน ปัญหาการฆ่าตัวตายจากความเครียด ปัญหาการตกงานซึ่งกำลังทวีความรุนแรง จึงมีความจำเป็นที่เยาวชนไทยต้องได้รับการพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข (ชนพัชร แก้วปฎิมา. 2547)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2560 : 65)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 กำหนดไว้ว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน

และแก้ไขปัญหา” ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ข้อที่ 2 ไว้ว่า เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสังคมไทย เน้นการพัฒนาศักยภาพของคนทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา และทักษะชีวิตนั้นเอง ดังนั้น ในการจัดการศึกษาหรือการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน รวมทั้งการประเมินผลนอกจากจะเน้นในประเด็นการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาแล้วจำเป็นต้องมีการประเมินพฤติกรรมที่เกี่ยวกับทักษะชีวิตของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ โดยข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาวะความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัย และพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธ โรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากการประเมินจะมีคุณภาพน่าเชื่อถือและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ขยายผลต่อหรือไม่ จำเป็นที่จะต้องมีการวัดและการประเมินผลที่มีคุณภาพด้วย

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานั้น ถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาโดยสถาบันศาสนาตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ในมาตรา 12 ว่า “นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นมีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” โดยมีจุดหมายนอกเหนือไปจากการสืบทอดพระพุทธศาสนาแล้ว ยังเป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนที่ด้อยโอกาส มีฐานะยากจน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมแก่เยาวชนเพื่อให้เป็นบุคคลที่สังคมพึงประสงค์ควบคู่ไปกับการสืบทอดพระพุทธศาสนาที่เป็นศาสนาที่เก่าแก่ และมีผู้นับถือมากที่สุดในประเทศไทย จึงถือได้ว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นแหล่งสนับสนุนการพัฒนาคน และเป็นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องกับมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

จะเห็นได้ว่าทักษะชีวิตสำหรับนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สถานศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดแก่นักเรียน อันประกอบไปด้วย พระภิกษุ สามเณร เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน และการครองสมณเพศให้มั่นคงถาวร เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย เป็นความรู้ความสามารถที่พัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกฝน และการกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดความเคยชิน และชำนาญ เป็นลักษณะนิสัยในด้านการหล่อหลอมพฤติกรรมนั้น เพราะในช่วงวัยต่าง ๆ จะมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคม ดังนั้น ทักษะชีวิตจึงควรเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดแก่นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจ และพัฒนาตนเองตามความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม จนไม่ล้าสมัยวัตร อันเป็นสิ่งที่ตนเองจำเป็นต้องประพฤติปฏิบัติเป็นประจำอยู่เนื่องนิตย์ สามารถดำเนินชีวิตในการครองสมณเพศ และศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้อย่างมีความสุข

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้เสนอแนวคิดของทักษะชีวิตไว้ว่า ทักษะชีวิตเป็นความสามารถอันประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ และ ทักษะในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ในสภาพสังคมปัจจุบัน และ เตรียมความพร้อมในการปรับตัวสำหรับอนาคต ซึ่งประกอบด้วย การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น แต่เนื่องจากปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการศึกษาที่ไม่หยุดนิ่ง เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตลอดทั้งภัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการครองสมณเพศ ทำให้มีผลกระทบต่อดิจใจที่ยังไม่หยุดนิ่ง หละหลวมในวินัยที่ต้องประพฤติปฏิบัติ ขัดเกลากิเลสที่หนา หยาบกระด้าง และ

มีพฤติกรรมที่อาจจะส่งผลต่อพระพุทธศาสนาตามไปด้วย ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาทักษะชีวิตเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์ และ นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน สถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จะต้องประเมินทักษะชีวิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมรายบุคคล ให้มีพัฒนาการที่ดี ตรงตามความต้องการของท้องถิ่น และสังคม ตามแนวทางการจัดการศึกษา และ ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และ นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับใด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552) ประกอบกับให้ชื่อว่าเป็น โรงเรียนเฉพาะทางด้านพระพุทธศาสนาที่มุ่งเน้นการสร้างศาสนทายาทที่ดีเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนา โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมเป็นพุทธศาสนทายาทที่เปี่ยมปัญญาพุทธธรรม ประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัยอันเป็นพุทธบัญญัติ มีหลักพุทธธรรมนำชีวิต อันเป็นคุณลักษณะปริยัติสามัญที่พึงประสงค์ และสามารถทำหน้าที่เผยแผ่พุทธธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และคุณภาพชีวิตของประชาชนในเชิงบูรณาการวิชาการ ทั้งทางธรรมและทางโลกได้เป็นอย่างดี มีวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน (กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. 2557) ดังนั้น เครื่องมือวัดทักษะชีวิตที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา การสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสถานศึกษาที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาโดยตรง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างเครื่องมือเพื่อวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา และสอดคล้องตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้แบบวัดเชิงสถานการณ์ ซึ่งกำหนดคำถามขึ้นมาจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และ กิจวัตรตามสมณสาธูปของนักเรียน อันประกอบไปด้วย พระภิกษุ สามเณร พร้อมทั้งใช้เครื่องมือที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์ระดับทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ) โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ที่มีคุณภาพทั้งความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง คำอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบวัด เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินนักเรียนด้านทักษะชีวิต ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อีกทั้งนำผลการทดสอบของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง ส่งเสริมพัฒนา และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องทักษะชีวิตให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพของแต่ละรูปต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ซึ่งได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,635 รูป
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 450 รูป ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling)

2. เนื้อหา

องค์ประกอบของทักษะชีวิตที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นองค์ประกอบของทักษะชีวิตตามกรอบสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- 2.1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
- 2.2 การคิดวิเคราะห์ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 2.3 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด
- 2.4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3. ตัวแปรที่วิจัย

- 3.1 คุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต
 - 3.1.1 ความเที่ยงตรง
 - 3.1.2 อำนาจจำแนก
 - 3.1.3 ความเชื่อมั่น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ที่มีคุณภาพ ทำให้ครูหรือผู้ปกครองสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนหรือช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิต
2. ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เสริมสร้างและพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิตได้อย่างดี มีความสุข และเป็นศาสนทายาทของพระพุทธศาสนาตลอดทั้งสังคมต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะชีวิต** หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดระบบความรู้ ความเข้าใจ หลักการ ข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนตลอดชีวิต และนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของตน และความพอเพียงในชีวิต รักษาตนให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และสังคมที่มีความเสี่ยง จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างเป็นระบบ รวมถึงการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สำหรับทักษะชีวิตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ
 - 1.1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 1.2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะ ข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัว ด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้องรับรู้ปัญหาสาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์
 - 1.3 การจัดการกับอารมณ์ และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลียงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่ดี
 - 1.4 การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. แบบวัดทักษะชีวิต หมายถึง ข้อคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วย ข้อคำถามและตัวเลือกที่สร้างขึ้น เพื่อมุ่งวัดทักษะชีวิตในด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ลักษณะของแบบวัดทักษะชีวิตฉบับนี้เป็นแบบกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบมี 4 ตัวเลือก

3. คุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต หมายถึง ข้อคำถามที่มีคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทักษะชีวิต ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งประกอบไปด้วยคุณภาพด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

3.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่แสดงว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดพฤติกรรมได้ตรงตามนิยามของทักษะชีวิตใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งหาโดยวิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจสอบและพิจารณาความสอดคล้องของนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม

3.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่มีการรวมกลุ่มข้อคำถามเพื่อแสดงว่าแบบวัดสามารถวัดได้ตรงกับโครงสร้างของทักษะชีวิตที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

3.3 อำนาจจำแนก (Discrimination Index) หมายถึง คุณสมบัติของข้อคำถามที่สามารถแยกนักเรียนที่มีทักษะชีวิตสูงและต่ำออกจากกัน

3.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง แบบวัดทักษะชีวิตสามารถให้ผลการวัดที่คงที่แน่นอนเมื่อมีการวัดซ้ำอีกวัดได้จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค

3.5 เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่อยู่ในรูปของคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score) ที่บรรยายการแจกแจงคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งสามารถบอกระดับทักษะชีวิตของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัย การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้เรียบเรียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิต
3. การสร้างและการหาคุณภาพของแบบวัด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1) จัดทำขึ้นเพื่อให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิต

ความหมายของทักษะชีวิต

ในการศึกษาความหมายของทักษะชีวิต พบว่า มีนักวิชาการ องค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ได้กล่าวถึงความหมายของทักษะชีวิตไว้มากมายหลากหลายทัศนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1994 : 4) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถทางสังคม ความคิดวิเคราะห์ ความพยายามเพิ่มพูนปฏิสัมพันธ์ของตนกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์วิกฤต

ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตลอดจนเป็นความสามารถที่จะส่งเสริมสุขภาพของบุคคลและชุมชนด้วย

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (Unicef, 2005) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ เจตคติและทักษะต่าง ๆ ที่ช่วยในการสนับสนุนพฤติกรรมของบุคคลให้สามารถรับผิดชอบตนเอง สำหรับการดำเนินชีวิต โดยมีการสร้างทางเลือกที่ดี การต่อต้านความกดดันจากกลุ่มเพื่อนและการจัดการกับสิ่งที่เข้ามาคุกคามชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 3) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต

กระทรวงสาธารณสุข (2541 : 1) ให้ความหมายทักษะชีวิตไว้ว่า ทักษะชีวิต เป็นความสามารถอันประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และทักษะในอันที่จะจัดการกับปัญหารอบ ๆ ตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ สารเสพติด บทบาทชาย - หญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ อิทธิพลของสื่อ สิ่งแวดล้อม จริยธรรม ปัญหาสังคม ฯลฯ

กรมวิชาการ (2543 : 6) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และปรับตัวให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้อง สามารถจัดการกับความต้องการ ปัญหา และสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ให้มีความสุขทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ร่วมสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่มีสุขภาพดี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553 : 3) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถเชิงสังคมจิตวิทยา เป็นทักษะที่ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ทักษะการตัดสินใจ ทักษะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะในการประมาณตน และการควบคุมสถานการณ์ ทักษะในการสื่อสารต่อรอง ปฏิเสธ และโน้มน้าวจิตใจทักษะในการปรับตัวเป็นต้น ทักษะชีวิตจึงนับเป็นความสามารถพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการเลือกทางดำเนินชีวิตในสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กมลรัตน์ วัชรินทร์ (2547 : 12) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถขั้นพื้นฐานของบุคคลที่จะทำให้บุคคลดำรงชีวิตในสังคมได้โดยไม่ต้องเบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น สามารถจัดการกับความต้อกร ปัญหาและควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน การปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม สุขภาพจิต

และพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ การบริโภค โรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุ การหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดให้โทษ เพื่อให้การดำเนินชีวิตของตนเองและสังคมเป็นไปอย่างมีความสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ศิริพรรณ สายหงษ์ (2553) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง คุณลักษณะหรือความสามารถเชิงสังคม จิตวิทยา (Psychosocial Competence) ที่เป็นทักษะภายในที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดูแลสุขภาพ เอคส์ ยาเสพติด ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม ฯลฯ เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หรือจะกล่าวง่าย ๆ ทักษะชีวิต ก็คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้อยู่รอดปลอดภัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ และ สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์ (2551 : 3) ได้ให้ความหมายทักษะชีวิตว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลทั้งความรู้ ความคิด และทักษะที่ปรับตัว และเผชิญต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในชีวิตอย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม/สังคม ผู้ที่มีทักษะชีวิตที่ดี มีความบากบั่น รู้จักแก้ปัญหาได้ดี ปรับตัวได้ พึ่งตนเองได้ และป้องกันตนเองในภาวะคับขันได้

จากความหมายของทักษะชีวิตดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดระบบความรู้ ความเข้าใจ หลักการ ข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนตลอดชีวิต และนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของตน และความพอเพียงในชีวิต รักษาตนให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และสังคมที่มีความเสี่ยง จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ รวมถึงการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบของทักษะชีวิต

ในการศึกษาองค์ประกอบของทักษะชีวิต พบว่า องค์กรต่าง ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ ได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตออกเป็นด้านต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยูเนสโก (UNESCO, 2002; อ้างถึงใน สกล วรเจริญศรี, 2550 : 42) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสามารถทางความคิด (Cognitive Abilities) เป็นความสามารถในการเรียนรู้ที่จะรู้ (Learning to Know) โดยแบ่งออกเป็น 2 ทักษะ คือ

- 1.1 ทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Decision Making and Problem-solving Skills) ประกอบด้วย ทักษะในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร การประเมินผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ของพฤติกรรมในปัจจุบันสำหรับตนเองและผู้อื่น การกำหนดทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ทักษะการวิเคราะห์เกี่ยวกับอิทธิพลของค่านิยมและเจตคติของตนเองและบุคคลอื่นต่อแรงจูงใจ

1.2 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking Skills)

ประกอบด้วย การวิเคราะห์กลุ่มเพื่อนและอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ การวิเคราะห์เจตคติ ค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม และความเชื่อและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อตนเอง

2. ด้านความสามารถส่วนบุคคล (Personal Abilities) เป็นความสามารถในการ

เรียนรู้ที่จะเป็น (Learning to Be) โดยแบ่งออกเป็น 3 ทักษะ คือ

2.1 ทักษะการเพิ่มการควบคุมภายในตนเอง (Skills for Increasing

Internal locus of Control) ประกอบด้วย ทักษะการสร้างเชื่อมั่น และความภาคภูมิใจในตนเอง ทักษะการตระหนักรู้ในตนเอง รวมถึงการตระหนักรู้ในสิทธิ อิทธิพล ค่านิยม เจตคติ จุดแข็งและจุดอ่อน ทักษะในการกำหนดเป้าหมาย ทักษะในการดูแลตนเอง และทักษะในการประเมินตนเอง

2.2 ทักษะการจัดการกับความรู้สึก (Skills for Managing Feeling)

ประกอบด้วย การจัดการความโกรธ การจัดการกับความวิตกกังวลและความเศร้า/ผิดหวัง ทักษะการเผชิญสำหรับการจัดการกับความสูญเสีย ความทุกข์

2.3 ทักษะการจัดการความเครียด (Skills for Managing Stress)

ประกอบด้วย การบริหารเวลา การเพิ่มความคิดทางบวก การรู้จักเทคนิคการผ่อนคลาย

3. ด้านความสามารถระหว่างบุคคล (Interpersonal Abilities) เป็นความสามารถ

ในการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น แบ่งออกเป็น 5 ทักษะ คือ

3.1 ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication Skills)

ประกอบด้วย การสื่อสารทั้งภาษาท่าทางและภาษากาย การฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การแสดงความรู้สึก การให้ข้อมูลย้อนกลับ (ไม่ใช่ทางลบ) และการรับข้อมูลย้อนกลับ

3.2 ทักษะการปฏิเสธและการเจรจาต่อรอง (Negotiation and Refusal Skills)

ประกอบด้วย การบริหารความขัดแย้งและการเจรจาต่อรอง ทักษะการแสดงออกอย่างเหมาะสม ทักษะการปฏิเสธ

3.3 ทักษะการเห็นอกเห็นใจ (Empathy Skills) ประกอบด้วย ความสามารถ

ที่จะฟังและเข้าใจความต้องการของบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแสดงถึงความเข้าใจในสิ่งนั้น

3.4 ทักษะการทำงานเป็นทีมและการให้ความร่วมมือ (Cooperation and

Teamwork Skills) ประกอบด้วย การแสดงความเคารพในความคิดเห็นของบุคคลอื่น การประเมินความสามารถของบุคคลและการสนับสนุนกลุ่ม

กรมวิชาการ (2543) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะชีวิตออกเป็น 9 ด้าน และได้ให้นิยามขององค์ประกอบทักษะชีวิตแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. การรู้จักตนเอง หมายถึง การรู้จักตนเองด้วยการประเมินตนเองทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านความคิด ความรู้สึก พฤติกรรม สิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้เป้าหมายของชีวิต รู้อุปสรรคที่ขัดขวางความก้าวหน้า รู้จักยึดแนวประพฤติปฏิบัติที่ดี อันจะช่วยให้รู้จักบุคลิกภาพที่แท้จริงของตน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ตัดสินใจและวางแผนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนนำศักยภาพออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิภาพทั้งต่อตนเองและส่วนรวม
2. การแสวงหาและใช้ข้อมูล หมายถึง การใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา รับข้อมูลต่าง ๆ อยู่เสมอ รู้จักค้นหาข้อเท็จจริงด้วยการใช้เหตุผลหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจที่น่าเชื่อถือของข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนนำความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์แก่ตนเองและสังคมส่วนรวม
3. การสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยใช้ภาษาถ้อยคำภาษาท่าทางเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในการติดต่อสื่อสารสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การทำงานเป็นทีม หมายถึง การกระทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอนให้ การดำเนินงาน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีการกำหนดข้อตกลงในการทำงาน การวางแผน การแก้ไขปัญหา ในการทำงาน การเสนอผลงาน และการสรุปประเมินผลงาน
5. การกล้าเสี่ยง หมายถึง การลองเผชิญกับการกระทำที่เสี่ยงต่อการได้เสีย ซึ่งมีทั้งการเสี่ยงต่อทางร่างกาย ความคิด ปัญญา และอารมณ์ จึงต้องดูจังหวะ ความพร้อมปัจจัยต่าง ๆ ของตนด้วยการเมินสภาพต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
6. การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง การรู้จักสร้างภาพอนาคต หรือ มองอนาคต ซึ่งจะ เป็นเป้าหมาย หรือสิ่งที่อยากเห็นในอนาคตที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งที่ดีกว่าเดิม ด้วยวิธีการนำระบบ การวางแผนมาใช้ ตื่นตัวต่อการรับรู้ข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ มีจินตนาการ รู้จักคาดเดา เหตุการณ์ล่วงหน้า ศึกษาจากผู้รู้ หาประสบการณ์แปลกใหม่อยู่เสมอ และมุ่งมั่นที่จะทำความฝันเป็นจริง
7. การคิด การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถคิดได้คล่อง มีปฏิภาณ มีความหลากหลาย ละเอียด ลึกซึ้ง เห็นเหตุการณ์ไกล ริเริ่ม สร้างสรรค์ มีจินตนาการ แปลกใหม่มีเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ จำแนกแจกแจง สังเคราะห์ รวบรวม และสรุปประเด็นได้ ตลอดจนสามารถตกลงใจ แก้ข้อสงสัยหรือปัญหาได้อย่างรอบคอบ มีระบบ มีขั้นตอน มีเหตุผล และข้อมูลประกอบอย่างชัดเจน

8. การวางแผนและการจัดการ หมายถึง การรู้จักวางแผนเป้าหมายในชีวิตการเรียน และการใช้เวลาอย่างเหมาะสม จัดลำดับขั้นตอนในการทำงาน ควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติตามแผนที่ กำหนดตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น ใช้เวลา ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าและปรับแผนวิธีการ ทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้

9. การปรับตัว หมายถึง ความสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข โดยการรู้จักสังเกตเรียนรู้ความเปลี่ยนแปลง ปรับความคิด ความรู้สึก เพื่อลดความเครียดเผชิญ สถานการณ์แปลกใหม่ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนปรับตัวและวางตัวได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ และสิ่งแวดล้อมได้

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2543) ได้จำแนกองค์ประกอบของทักษะชีวิต ออกเป็น 12 องค์ประกอบ ซึ่งเมื่อจำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้ จะสามารถจัดทั้ง 12 องค์ประกอบได้ เป็น 3 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัย ที่เป็นองค์ประกอบรวม ได้แก่

1.1 ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Thinking) หมายถึง ความสามารถ ที่จะวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัว

1.2 ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) หมายถึง ความสามารถในการ คิดออกไปอย่างกว้างขวาง โดยไม่ยึดติดอยู่ในกรอบ

2. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย หรือเจตคติ ประกอบด้วย

องค์ประกอบ 2 คู่ คือ

คู่ที่ 1 ได้แก่ ความตระหนักรู้ในตนเอง และความเห็นใจผู้อื่น

คู่ที่ 2 ได้แก่ ความภูมิใจในตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม

2.1 ความตระหนักรู้ในตน (Self Awareness) หมายถึง ความสามารถในการ ค้นหาและเข้าใจในจุดดีจุดด้อยของตนเอง และความแตกต่างจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะในแง่ความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา สีผิว ท้องถิ่น สุขภาพ ฯลฯ

2.2 ความเห็นใจผู้อื่น (Empathy) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ ความรู้สึกและเห็นอกเห็นใจบุคคลที่แตกต่างกับเรา ไม่ว่าจะในด้านเพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา สีผิว ท้องถิ่นวัย สุขภาพ ฯลฯ

2.3 ความภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) หมายถึง ความรู้สึกว่าคุณค่า เช่น ความมีน้ำใจ รู้จักให้รู้จักรับ ค้นพบและภูมิใจในความสามารถด้านต่าง ๆ ของตน เช่น ความสามารถด้านสังคม ดนตรี กีฬา ศิลปะ ฯลฯ โดยมีได้มุ่งสนใจอยู่แต่ในเรื่องรูปร่าง หน้าตา เสน่ห์ หรือความสามารถทางเพศ การเรียน ฯลฯ เท่านั้น

2.4 ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) หมายถึง ความรู้สึกที่ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีส่วนรับผิดชอบต่อในความเจริญหรือเสื่อมของสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมมีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความภาคภูมิใจในตนเอง เพราะหากคนเรามีความภาคภูมิใจในตนเอง เหล่านี้ก็มีแรงจูงใจที่จะทำดีกับผู้อื่นและสังคม

3. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย หรือทักษะ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 กลุ่มประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร

กลุ่มที่ 2 การตัดสินใจ และแก้ไขปัญหา

กลุ่มที่ 3 การจัดการอารมณ์ และความเครียด

3.1 ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ และการสื่อสาร (Interpersonal Relationship and Communication Skill) หมายถึง ความสามารถในการใช้คำพูด และภาษาท่าทาง เพื่อสื่อสาร ความรู้สึกนึกคิดของตน และความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกนึกคิดของอีกฝ่าย ไม่ว่าจะในการแสดงความต้องการความชื่นชม การปฏิเสธ การสร้างสัมพันธภาพ ฯลฯ

3.2 ทักษะการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหา (Decision Making and Problem - Solving Skill) หมายถึง ความสามารถในการประเมินอารมณ์รู้เท่าทันอารมณ์ว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน เลือกรูปแบบจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้เหมาะสม และเป็นความสามารถที่จะรู้สาเหตุของความเครียด เรียนรู้วิธีการควบคุมระดับของความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย และหลีกเลี่ยงสาเหตุ พร้อมทั้งเบี่ยงเบนพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2553 : 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 6 ประการ คือ

1. การนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน หมายถึง นำความรู้ ทักษะและกระบวนการที่หลากหลายที่ได้รับจากการเรียนรู้ นำไปใช้ในการสร้างชิ้นงาน/โครงการ / สิ่งประดิษฐ์ หรือการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม
2. การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หมายถึง มีทักษะในการแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และมีวิธีการสร้างองค์ความรู้ ทำโครงการ หรือชิ้นงาน ตามความสนใจ จัดการเรียนรู้ของตนเองได้ตลอดชีวิต
3. การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล หมายถึง ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หน้าที่ มีคุณธรรม มีมารยาทในการฟัง ดู และพูดสร้าง

สัมพันธภาพและวัฒนธรรมการใช้ภาษา กิริยา ท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคลและเพศตามมารยาทของสังคม

4. การจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม หมายถึง ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ใช้เหตุผลและความน่าจะเป็นประกอบการตัดสินใจ ประเมินทางเลือกในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความรู้ ความถนัดและความสนใจ

5. การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม หมายถึง เข้าใจ ยอมรับ สามารถปรับตัวและจัดการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตัวเอง ของสังคมและสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจ ความรัก ความเอื้ออาทรต่อครอบครัว เพื่อนและวัฒนธรรม

6. การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น หมายถึง รู้จักป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ การล่วงละเมิดทางเพศ อุบัติเหตุการใช้สารเสพติดและความรุนแรง รู้จักเสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง และสามารถจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization. 1994; อ้างถึงใน ศิริพรรณ สายหงส์. 2553) ได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตตามพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้) ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) / ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Thinking)
2. ด้านจิตพิสัย (เจตคติ) ได้แก่ ความตระหนักรู้ในตน (Self Awareness) / ความเห็นใจผู้อื่น (Empathy)
3. ด้านทักษะ (ทักษะ) ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพ (Interpersonal Relationship) / การสื่อสาร (Communication) / การตัดสินใจ (Decision Making) / การแก้ปัญหา (Problem Solving) / การจัดการกับอารมณ์ (Coping with Emotions) / การจัดการกับความเครียด (Coping with Stress)

กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF. 2005) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิต ไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ทักษะการสื่อสารและทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Communication and Interpersonal Skills) ประกอบด้วย
 - 1.1 ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication Skills)
 - 1.2 ทักษะการเจรจาต่อรอง / ปฏิเสธ (Negotiation/Refusal Skills)

1.3 การเอาใจใส่ (Empathy Building)

1.4 ความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม (Cooperation and Teamwork)

1.5 ทักษะการสนับสนุน (Advocacy Skills)

2. ทักษะการตัดสินใจและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Decision - Making and Critical Thinking Skills) ประกอบด้วย

2.1 ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหา (Decision - Making / Problem-Solving Skills)

2.2 ทักษะการการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking Skills)

3. ทักษะการเผชิญและการจัดการตนเอง (Coping and Self - Management Skills) ประกอบด้วย

3.1 ทักษะการเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองและความสามารถในการควบคุมการรับผิดชอบ การสร้างความแตกแยก หรือการสร้างการเปลี่ยนแปลง (Skills for Increasing Personal Confidence and Abilities to Assume Control, Take Responsibility, Make a Difference, or Bring About Change)

3.2 ทักษะในการจัดการความรู้สึก (Skills for Managing Feelings)

3.3 ทักษะในการจัดการความเครียด (Skills for Managing Stress)

แมงกรูลคาร์ วิทแมน และ พอสเนอร์ (Mangrulkar, Whitman & Posner. 2001)

ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

1. ทักษะทางสังคม (Social Skills) ประกอบด้วย ทักษะการสื่อสาร ทักษะการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง ทักษะการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ทักษะการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และทักษะการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

2. ทักษะด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Skills) ประกอบด้วย ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการตัดสินใจ

3. ทักษะการเผชิญทางอารมณ์ (Emotional Coping Skills) ประกอบด้วย การจัดการความเครียด การจัดการกับอารมณ์ และทักษะการควบคุมและดูแลตนเอง

เฮนดริกส์ และ แพทริเซีย (Hendricks & Patricia. 1996) ได้กำหนดต้นแบบทักษะชีวิตมี 4 ด้าน (4H) ได้แก่ ความคิด (HEAD) จิตใจ (HEART) การกระทำ (HANDS) สุขภาพ (HEALTH) ดังนี้

1. ความคิด (HEAD) เป็นกระบวนการคิดและตัดสินใจที่ผ่านการกลั่นกรอง ตรวจสอบและพิจารณาอย่างรอบครอบ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 องค์ประกอบทางความคิด (Thinking)
 - 1.1.1 การเรียนรู้การใช้บริการ (Service Learning)
 - 1.1.2 ความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ (Critical Thinking)
 - 1.1.3 การแก้ไขปัญหา (Problem Solving)
 - 1.1.4 การตัดสินใจ (Decision Making)
 - 1.1.5 การเรียนรู้ที่นำไปสู่ความรู้ (Learning to Learn)
- 1.2 องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ (Managing)
 - 1.2.1 ความยืดหยุ่นได้ (Resiliency)
 - 1.2.2 การจัดเก็บข้อมูล (Keeping Record)
 - 1.2.3 การใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด (Using Resources Wisely)
 - 1.2.4 วางแผนอย่างเป็นระบบ (Planning Organizing)
 - 1.2.5 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting)

2. จิตใจ (HEART) เป็นกระบวนการในการเชื่อมโยง ติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

- 2.1 องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ (Relating)
 - 2.1.1 การยอมรับความแตกต่าง (Accepting Differences)
 - 2.1.2 การแก้ไขความขัดแย้ง (Conflict Resolution)
 - 2.1.3 ทักษะทางสังคม (Social Skills)
 - 2.1.4 การให้ความร่วมมือ (Cooperation)
 - 2.1.5 การติดต่สื่อสาร (Communication)
- 2.2 องค์ประกอบด้านความเห็นอกเห็นใจ (Caring)
 - 2.2.1 การทำนุบำรุงความสัมพันธ์ (Nurturing Relationships)
 - 2.2.2 การแบ่งปัน (Sharing)
 - 2.2.3 ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy)
 - 2.2.4 การใส่ใจผู้อื่น (Concern for Others)

3. การกระทำ (HANDS) เป็นกระบวนการในการจัดการทรัพยากร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1 การให้ (Giving)
 - 3.1.1 อาสาสมัครบริการชุมชน (Community Service Volunteering)
 - 3.1.2 ภาวะความเป็นผู้นำ (Leadership)

3.1.3 ความรับผิดชอบในฐานะประชากร (Responsible Citizenship)

3.1.4 การมีส่วนร่วม (Contribution to Group Effort)

3.2 วิธีการทำงาน (Working)

3.2.1 ทักษะทางการตลาด (Marketing Skills)

3.2.2 การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

3.2.3 แรงกระตุ้นภายใน (Self - Motivation)

4. สุขภาพ (HEALTH) เป็นกระบวนการในการดำรงชีวิตประจำวันในแต่ละวัน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังนี้

4.1 ภาวะในการดำรงอยู่ (Being)

4.1.1 การยกย่องตนเอง (Self - Esteem)

4.1.2 ความรับผิดชอบต่อตนเอง/การเคารพในตนเอง (Self - Responsibility)

4.1.3 ลักษณะเฉพาะบุคคล (Character)

4.1.4 การควบคุมอารมณ์/ การบริหารอารมณ์ (Managing Feelings)

4.1.5 การมีวินัยตนเอง (Self - Discipline)

4.2 การดำรงชีวิต (Living)

4.2.1 วิถีชีวิตแบบสุขภาพดี (Healthy Lifestyle)

4.2.2 การจัดการความเครียด (Stress Management)

4.2.3 การป้องกันโรค (Disease Prevention)

4.2.4 การดูแลความปลอดภัย (Personal Safety)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 1) กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 4 องค์ประกอบ คือ

1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัดและความสามารถ จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสารปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลียงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่ดี

4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากเอกสารของหน่วยงานทางการศึกษาและนักวิชาการแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของทักษะชีวิตประกอบด้วย การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องตรงกันกับองค์ประกอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามองค์ประกอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีองค์ประกอบที่แสดงคุณลักษณะของทักษะชีวิต 4 องค์ประกอบ คือ

1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัดและความสามารถ จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสารปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลียงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่ดี
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

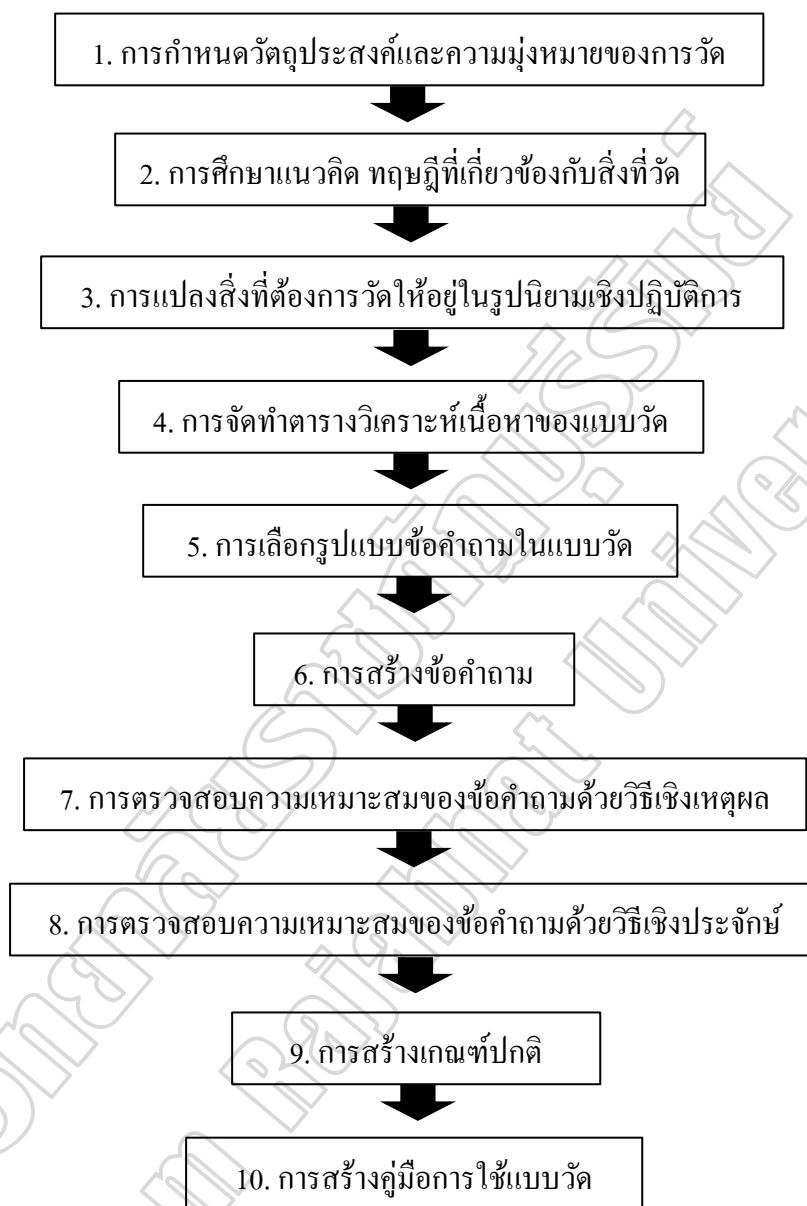
การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะชีวิตเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชนในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จึงเป็นภารกิจสำคัญ

จะต้องจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเสริมสร้างทักษะชีวิตที่สามารถพัฒนา และเสริมสร้างทักษะชีวิตได้ทุกองค์ประกอบของทักษะชีวิต ให้ได้มากที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบวัด

การสร้างแบบวัด

ทักษะชีวิต เป็นคุณลักษณะภายในของบุคคลจึงต้องตรวจสอบหรือวัดทางอ้อม จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก การวัดทักษะชีวิตจึงนิยมใช้แบบวัดที่ประกอบด้วย ชุดของข้อคำถามเป็น สิ่งเร้ากระตุ้นให้ผู้ถูกวัดตอบสนอง แล้ววัดทักษะชีวิตจากคำตอบ ของผู้ถูกวัดซึ่ง ศิริชัย กาญจนวาสิ (2544) และ พรทิพย์ ไชยโส (2545) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างแบบวัดไม่ว่าจะเป็นชนิดใดหรือมีความมุ่งหมายในการใช้อย่างไร จะต้องมีกระบวนการในการสร้างอย่างเป็นขั้นตอนและมีระบบเพื่อที่จะ ได้แบบวัดที่มีคุณภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบวัด ดังแสดงในภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบวัด

การสร้างและพัฒนาแบบวัดตามขั้นตอนที่แสดงในภาพประกอบ 2.1 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (พรทิพย์ ไชยโส. 2545 : 170)

1. การกำหนดวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของแบบวัด เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดให้ชัดเจนว่าจะวัดอะไร วัดกับใคร แล้ววัดไปทำไม ทั้งนี้ก็เพื่อผู้ที่สร้างแบบวัดสามารถสร้างแบบวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากจะกำหนดสิ่งที่มุ่งวัดแล้ว

ในขั้นตอนนี้ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการนำแบบวัดไปใช้และกลุ่มเป้าหมายที่จะนำแบบวัดไปใช้ด้วย เพื่อจะได้เลือกรูปแบบของข้อคำถามได้อย่างเหมาะสม

2. การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดสิ่งที่ต้องการวัดและเป็นการกำหนดกรอบในการสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการให้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

3. การแปลงสิ่งที่ต้องการวัดให้อยู่ในรูปของนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) คือ การนิยามสิ่งที่ต้องการวัดให้มีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ วัดได้ ซึ่งเป็นการกำหนดเนื้อหาทักษะที่จะวัดให้ชัดเจนว่าจะวัดในระดับใด มีความลึกซึ้ง ของระดับทักษะเนื้อหา สักเท่าใด

4. การกำหนดขอบเขตเนื้อหาและพฤติกรรมของสิ่งที่มุ่งวัด (Table of Specification) เพื่อให้ได้กรอบของการสร้างข้อคำถามที่ชัดเจนขึ้นครอบคลุมเนื้อหาหรือพฤติกรรมที่มุ่งวัด

5. การเลือกรูปแบบข้อคำถาม ในขั้นตอนนี้การกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบวัด การนิยามปฏิบัติการเกี่ยวกับสิ่งที่วัดและการกำหนดขอบเขตของคุณลักษณะที่ต้องการวัดที่ผ่านมาแล้ว จะช่วยให้ผู้สร้างแบบวัดเห็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของข้อคำถามที่จะนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

6. การสร้างข้อคำถาม ในขั้นตอนนี้การสร้างข้อคำถามนั้น ผู้สร้างข้อคำถามจะต้องสร้างข้อคำถามที่เร้าให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อตอบข้อคำถามเหล่านั้น พฤติกรรมที่ผู้ตอบแสดงออกมานั้น สามารถนำมาสรุปอ้างอิงลักษณะที่แบบวัดมุ่งวัดได้

7. การตรวจสอบของข้อคำถามด้วยวิธีเชิงเหตุผล การตรวจสอบเชิงเหตุผล เป็นการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ด้วยหลักเหตุผลระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การตรวจสอบเชิงเหตุผลนี้ประกอบด้วยตรวจสอบ 2 ประเด็น คือ ความสอดคล้องรายข้อและความเหมาะสมรายข้อ

7.1 ความสอดคล้องรายข้อ วิธีการตรวจสอบความสอดคล้องรายข้อของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ คือ วิธีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือวัดที่สามารถวัดได้ตรงและครอบคลุมขอบเขตของเนื้อหาที่กำหนดไว้ ความตรงตามเนื้อหาสามารถพิจารณาได้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นทั้งในประเด็นความเหมาะสมของขอบเขตของเนื้อหา และความสอดคล้องของแบบวัดที่สร้างขึ้นว่า เป็นตัวแทนของเนื้อหาและคุณลักษณะเหมาะสมตรงกับประเด็นที่ต้องการวัดหรือไม่ การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือจึงจำเป็นต้องตรวจสอบใน 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

7.1.1 ข้อคำถามทั้งหมดในเครื่องมือนี้เป็นตัวแทนของขอบเขตเนื้อเรื่องที่ต้องการวัดหรือไม่

7.1.2 ข้อคำถามแต่ละข้อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่ การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา สามารถดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

7.1.2.1 คัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีความรู้ในหลักการวัดและประเมินผล

7.1.2.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

7.1.2.2.1 ความเหมาะสมของขอบเขตและความชัดเจนของเนื้อหาที่ต้องการวัด

7.1.2.2.2 ความครอบคลุมของโครงสร้างและความเป็นตัวแทนเนื้อหาที่ต้องการวัดตามของข้อคำถาม

7.1.2.2.3 ความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่มุ่งวัดของข้อคำถามที่สร้าง

7.1.2.3 วิเคราะห์ผลการตัดสินของผู้เชี่ยวชาญ โดยการพิจารณาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายหรือนิยามของสิ่งที่มุ่งวัด โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence Index) ใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่มีความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่มุ่งวัดกับจุดมุ่งหมายหรือนิยาม คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

7.2 ตรวจสอบความเหมาะสมรายข้อ เป็นการตรวจสอบถึงความชัดเจนของภาษาและความเหมาะสมของรูปแบบข้อคำถาม เพื่อให้ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างเหมาะสม

8. การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามด้วยวิธีเชิงประจักษ์ ขั้นตอนนี้เป็นการทดลองใช้แบบวัดที่สร้างขึ้น กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มเป้าหมายที่จะนำแบบวัดไปใช้จริง ทั้งนี้เพื่อใช้เกณฑ์เชิงประจักษ์ (Empirical Criteria) ในการตรวจสอบความเหมาะสมของ

ข้อคำถามที่สร้าง ซึ่งคุณภาพของแบบวัดเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อสร้างแบบวัดแล้วจำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด เพื่อให้ทราบว่าแบบวัดนั้นมีคุณภาพดีเพียงใด ถ้าเครื่องมือไม่มีคุณภาพจะไม่สามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด และจะทำให้การวัดนั้นไม่เกิดประโยชน์ต่อแบบวัด ได้แก่ อำนาจจำแนก ความตรงตามทฤษฎี ความเที่ยง และความตรงเชิงโครงสร้าง โดยมีวิธีการตรวจสอบด้วยวิธีเชิงประจักษ์ รายละเอียดดังนี้

8.1 อำนาจจำแนก (Discrimination Index)

8.1.1 ความหมายของอำนาจจำแนกมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 299) ให้ความหมายของอำนาจจำแนกกว่า เป็นความสามารถในการแยกลักษณะคน 2 กลุ่มได้ นั่นคือ แยกคนที่มีคุณลักษณะนั้นสูงกับคนที่มีคุณลักษณะนั้นต่ำ

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2555 : 135) ให้ความหมายของอำนาจจำแนกกว่า เป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของการตอบแบบทดสอบฉบับหนึ่งกับคะแนนของการตอบข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบนั้น

พิชิต ฤทธิจรรยา (2559 : 138) ให้ความหมายของอำนาจจำแนกกว่า หมายถึง คุณสมบัติของข้อสอบที่สามารถจำแนกผู้เรียนได้ตามความแตกต่างของบุคคลว่าใครเก่งปานกลาง อ่อน ใครรอบรู้ - ไม่รอบรู้ โดยยึดหลักการว่าคนเก่งจะต้องตอบข้อสอบข้อนั้น ถูก คนไม่เก่งจะต้องตอบผิด ข้อสอบที่ดีจะต้องแยกคนเก่งกับคนไม่เก่งออกจากกันได้ อำนาจจำแนกมีความสัมพันธ์กับความเที่ยงตรงเชิงสภาพในทางบวก กล่าวคือ ถ้าเครื่องมือใดมีอำนาจจำแนกสูงเครื่องมือนั้นก็มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูงด้วย

สมนึก ภัททิยธนี (2558 : 198) ให้ความหมายของอำนาจจำแนกกว่า หมายถึง ผลต่างระหว่างอัตราส่วนหรือร้อยละของจำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก กับอัตราส่วนหรือร้อยละของจำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก

อนาสตาซี (Anastasi, 1982) ให้ความหมายของอำนาจจำแนกกว่า หมายถึง ระดับของข้อสอบที่สามารถจำแนกระหว่างกลุ่มผู้มีพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง จากความหมายของอำนาจจำแนกดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อำนาจจำแนก หมายถึง คุณสมบัติของข้อคำถามที่สามารถแยกนักเรียนที่มีทักษะชีวิตสูงและต่ำออกจากกัน

8.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
อนันต์ ศรี โสภา (2525 : 205) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบไว้ ดังนี้

8.1.2.1 ความยากง่ายของแบบทดสอบ ซึ่งข้อสอบที่ยากหรือง่ายเกินไป จะทำให้ไม่สามารถแยกผู้สอบได้ว่า กลุ่มใดเก่ง กลุ่มใดอ่อน

8.1.2.2 ระดับความสามารถของกลุ่มผู้สอบ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ก็จะไม่สามารถทำให้แบบทดสอบแยกระดับความสามารถของผู้สอบได้

8.1.2.3 ความกำกวมของภาษาในข้อสอบหรือข้อสอบที่มีความกำกวม มักจะเป็นข้อสอบที่ผู้สอบในกลุ่มเก่ง เลือกตัวเลือกที่ผิดมีจำนวนพอ ๆ กับตัวเลือกถูก หรือเป็นวิธีที่เด็กในกลุ่มเก่งตอบผิดเป็นส่วนมากเนื่องจากข้อสอบขาดความชัดเจน

8.1.2.4 การเดาข้อสอบที่มีเนื้อหาซึ่งผู้สอบไม่เคยศึกษามาก่อน จึงเป็นการยากที่ผู้สอบจะตอบถูก ผู้สอบส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเดาสุ่ม คือ ทุกตัวเลือกจะมีจำนวนผู้ตอบใกล้เคียงกัน

8.1.2.5 การเฉลยผิด เด็กกลุ่มอ่อนอาจทำถูกมากกว่าเด็กกลุ่มเก่ง เพราะการเฉลยผิดไปจากตัวเลือกนั้นพอดี

8.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด มีวิธีการดังนี้

8.1.3.1 ค่าสหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (Biserial Correlation Coefficient) เป็นวิธีการหาอำนาจจำแนกโดยยึดหลักสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Item Score) กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Total Score) ของกลุ่มผู้สอบทั้งหมด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544 : 190) โดยข้อมูลจะต้องมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543 : 190) หรือกลุ่มผู้สอบมีจำนวนมาก ๆ การแจกแจงของคะแนนเป็นโค้งปกติ โดยมีข้อตกลง คือ ตัวแปรสองตัวที่นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์นั้น ตัวแปรหนึ่งต้องเป็นตัวแปรต่อเนื่อง ส่วนอีกตัวแปรเป็นตัวแปรแบ่งเป็นสองกลุ่ม หรือต้องสามารถนำมาจัดเป็น 2 กลุ่มได้ เช่น กลุ่มตอบถูกและกลุ่มตอบผิด หรือกลุ่มสอบได้และกลุ่มสอบตก โดยมีสูตรดังนี้

$$r_{pis} = \frac{\mu_p - \mu_t}{\sigma} \cdot \frac{p}{y}$$

เมื่อ	μ_p	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูก
	μ_t	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ
	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้สอบที่ทำข้อนั้นถูก
	q	แทน	สัดส่วนของผู้สอบที่ทำข้อนั้นผิด (1 - p)

y แทน ความสูงของโค้งปกติ หรือค่า Ordinate

8.1.3.2 ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบเซเรียล (The Point - Biserial Correlation Coefficient) เป็นวิธีการหาอำนาจจำแนกโดยยึดหลักสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Item Score) กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Total Score) ของกลุ่มผู้ตอบทั้งหมด (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 190) หรือกลุ่มผู้สอบมีจำนวนน้อย การกระจายของคะแนนไม่เป็นแบบโค้งปกติ ซึ่งมีลักษณะสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ข้อตกลง คือ คะแนนกลุ่มหนึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง อีกกลุ่มหนึ่งเป็นแบบไม่ต่อเนื่องมี 2 กลุ่ม คือ ตอบผิดได้ 0 ตอบถูกได้ 1 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 299) มีสูตร ดังนี้

$$r_{pb} = \frac{\bar{X}_p - \bar{X}_q}{S} \sqrt{pd}$$

เมื่อ	r_{pb}	แทน	อำนาจจำแนก
	\bar{X}_p	แทน	คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนน 1 ของข้อนั้น
	\bar{X}_q	แทน	คะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่มได้คะแนน 0 ของข้อนั้น
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม

8.1.3.3 ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน เป็นวิธีการหาอำนาจจำแนกโดยยึดหลักสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Item Score) กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Total Score) (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2544 : 190) ซึ่งการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมนั้นจะใช้ในกรณีที่คะแนนทั้งสองชุด (รายข้อและคะแนนรวม) เป็นข้อมูลต่อเนื่องหรืออยู่ในมาตราการวัดที่มีช่วงเท่ากันขึ้นไป (เช่น มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับหรืออื่น ๆ) ดังนั้น ผู้ตอบที่ตอบในข้อรายการนั้นในระดับคะแนนสูง เช่น 4 หรือ 5 ก็จะมีแนวโน้มได้คะแนนรวมสูงด้วย ดังนั้น คะแนนทั้งสองส่วนจึงมีความแปรผันร่วมกันสูง ส่วนคนที่เลือก 1 หรือ 2 ก็จะมีแนวโน้มได้คะแนนรวมต่ำคะแนนทั้งสองส่วนก็จะมีค่าแปรผันร่วมกันต่ำ แสดงว่าข้อนั้นจำแนกได้ แต่ถ้าไม่ขึ้นลงตามกันแสดงว่าอำนาจจำแนกไม่ดีหรือการขึ้นลงกลับกันแปลว่าเป็นข้อที่ไม่ดี ไม่ควรนำมาใช้หรือควรปรับปรุง และควรตรวจสอบการให้คะแนนให้ถูกต้อง คณิตศาสตร์เพียร์สันจึงเป็นสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อนั้นกับคะแนนรวมของคนนั้น ในการตรวจสอบนัยสำคัญของอำนาจจำแนก สามารถตรวจสอบได้จากตารางค่าวิกฤตของ r แบบเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 302)

สูตรที่ใช้ในการหาอำนาจจำแนกแบบสหสัมพันธ์เพียร์สันหรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากข้ออื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) ดังนี้ (บุญเชิด ภิญ โยธอนันตพงษ์. 2545 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{(N\sum X^2 - (\sum X)^2)(N\sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจจำแนกรายข้อ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	X	แทน	คะแนนของข้อคำถาม
	Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่น ๆ ที่เหลือทุกข้อ

8.1.3.4 อำนาจจำแนกจากการทดสอบที (t - test) ใช้ในกรณี

คะแนนเป็นการแสดงความรู้สึกโดยให้คะแนนในแต่ละข้อมีมากกว่า 1 คะแนน คือ ข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามหรือข้อสอบนั้นจะต้องมีคะแนนมากกว่า 1 คะแนน (เช่น มาตรฐานค่า 5 ระดับ) และต้องให้คะแนนแบบเดียวกันทั้งฉบับ เช่น ถ้าข้อ 1 ให้คะแนนในแต่ละตัวเลือกเป็น 1 - 5 ข้ออื่น ๆ ในฉบับนั้น จะต้องให้คะแนนในลักษณะเดียวกัน คือ 1 - 5 จะไม่สามารถให้คะแนนเป็น 1 - 3 หรือ 1 - 4 หรือ 1 - 6 ได้ หลักการ คือ พยายามหาความแตกต่างของคะแนนกลุ่มที่ได้คะแนนสูงกับ กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำว่าทำข้อนั้น ๆ ได้คะแนนเป็นตามสภาพเป็นจริงหรือไม่ ตามทฤษฎีผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงควรทำข้อนั้น ได้คะแนนสูง ผู้ได้คะแนนรวมต่ำ ควรทำข้อนั้น ได้คะแนนต่ำความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำก็จะต่างกัน ข้อนี้ถือว่าจำแนกได้ แต่ในทางปฏิบัติคะแนนกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำอาจไม่แตกต่างกันหรือกลับกัน คือ คะแนนกลุ่มต่ำอาจสูงกว่ากลุ่มสูง กรณีนี้อำนาจจำแนกจะใช้ไม่ได้ สูตรที่ใช้คือ การหาอำนาจจำแนกแบบ t - test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 302 - 306) คือ

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	อำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนสอบในกลุ่มได้คะแนนต่ำ

อำนาจจำแนกแบบ t - test ที่ควรยอมรับ คือ 1.75 นั้น คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงมากกว่ากลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ถ้าคำนวณได้ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่าข้อนี้มีอำนาจจำแนกใช้ได้ แต่ถ้าค่า t น้อยกว่า 1.75 แสดงว่าใช้ไม่ได้ ต้องแก้ไขปรับปรุง ในกรณีค่า t เป็นลบ ถือว่าใช้ไม่ได้เพราะเป็นผลกลับกัน ถ้าไม่ยึดเกณฑ์นี้สามารถทำได้โดยเปิดตารางทดสอบค่า t และดูค่า df กำหนดระดับนัยสำคัญ พิจารณาการทดสอบทิศทางเดียว ถ้าค่า t มีระดับนัยสำคัญที่ต้องการ แสดงว่ามีอำนาจจำแนกและสามารถนำข้อสอบไปใช้ได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการหาอำนาจจำแนกมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของแบบวัดและข้อตกลงเบื้องต้น ซึ่งการหาอำนาจจำแนกรายข้อนั้นจะต้องพิจารณาในข้อตกลงเบื้องต้นของวิธีที่จะเลือกใช้ ซึ่งต้องมีความเหมาะสมกับแบบวัด ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะชีวิต ทั้ง 4 ด้าน โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากข้ออื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) และใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (t - test)

8.2 ความตรง (Validity)

8.2.1 ความหมายของความตรง มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความตรงไว้ ดังนี้

ชวาล แพร์ตกุล (2552 : 81) ให้ความหมายของความตรงว่าเป็น
คุณสมบัติข้อสอบที่วัดได้ตรงวัตถุประสงค์ของการวัด

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 318) ให้ความหมาย
ของความตรงว่าเป็นคุณภาพของเครื่องมือที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้

พรทิพย์ ไชยโส และคณะ (2549 : 159) ให้ความหมายของความ
ตรงว่าเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดความสามารถ หรือคุณลักษณะในบุคคลตามที่กำหนด

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2556 : 135) ให้ความหมายของความตรงว่า
หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556 : 99) ให้ความหมายของความตรงว่า
เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของเครื่องมือวัดผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพด้านความถูกต้องของผลที่ได้จากการ
วัด ทำให้สามารถนำคะแนนที่ได้ไปแปลความหมายถึงสิ่งที่มุ่งวัดได้อย่างเหมาะสม

อนาสตาซี (Anastasi. 1982 : 131) ให้ความหมายของความตรงว่า
เป็นความสามารถในการตรวจสอบว่า แบบวัดนั้นวัดอะไรและวัดได้ดีเพียงใด

จากความหมายของความตรงดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความตรง
หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะหรือจุดประสงค์ของสิ่งที่ต้องการวัด

8.2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความตรง

กรอนลันด์ (Gronlund. 1976) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มี
อิทธิพลต่อค่าความตรงของแบบวัดไว้ ดังนี้

8.2.2.1 องค์ประกอบภายในของแบบทดสอบ ได้แก่

8.2.2.1.1 ความไม่ชัดเจนของคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการตอบ
ข้อสอบ มีส่วนทำให้ค่าความตรงลดลง

8.2.2.1.2 โครงสร้างของคำและประโยคยากเกินไป ทำให้
ผู้สอบสับสนแทนที่จะวัดตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการ อาจะกลายเป็นการวัดความสามารถทางด้าน
ภาษา

8.2.2.1.3 ระดับความยากที่ไม่เหมาะสมของข้อสอบ ทำให้
ไม่สามารถจำแนกผู้สอบได้มีผลทำให้ค่าความตรงลดลง

8.2.2.1.4 ความกำกวมของภาษาที่ใช้ในข้อสอบ อาจทำให้
ผู้สอบตีความหมายผิด และเกิดความสับสน

8.2.2.1.5 แบบทดสอบที่ใช้ไม่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่
ต้องการจะวัด

- 8.2.2.1.6 จำนวนข้อสอบมีน้อยเกินไป ไม่สามารถวัดได้
ครอบคลุมในขอบเขตของเนื้อหาที่ต้องการ
- 8.2.2.1.7 การเรียงข้อสอบที่ไม่เหมาะสม เช่น เรียงข้อสอบ
จากข้อที่ยากไปหาข้อที่ง่าย
- 8.2.2.1.8 การเรียงคำตอบเป็นระบบ ทำให้ผู้สอบเดาคำตอบ
ต่อไปได้ง่าย
- 8.2.2.2 เนื้อหาและวิธีดำเนินการสอน การสอนในเนื้อหาที่ตรง
กับเนื้อหาที่ต้องการวัดในข้อสอบ จะทำให้แบบทดสอบขาดความตรงในการวัดกระบวนการทางสมอง
ที่สลับซับซ้อน
- 8.2.2.3 การบริหารการสอบและการให้คะแนน เช่น ให้อายุใน
การสอบน้อยเกินไป การอธิบายข้อสอบให้แก่ผู้สอบบางคนที่สูงวัย หรือการให้คะแนนที่ไม่คงที่
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ค่าความตรงของแบบทดสอบลดลงได้
- 8.2.2.4 องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวของผู้สอบเอง เช่น ความวิตก
กังวลในการสอบ
- 8.2.3 ประเภทของความตรงของเครื่องมือวัด
ความตรงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของแบบวัด เพราะถ้า
เครื่องมือขาดคุณลักษณะนี้แล้ว ผลจากการวัดที่ได้ย่อมไม่ตรงเป้าหมาย การพิจารณาว่าแบบวัดใดมี
ความตรงหรือไม่นั้น ย่อมต้องอาศัยความมุ่งหมายของการวัดหรือสิ่งที่ต้องการจะวัดเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้
เพราะความตรงเป็นความสอดคล้องกันระหว่างคุณสมบัติของแบบวัดกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด
ความตรงในการวัด จำแนกตามคุณลักษณะหรือจุดประสงค์ที่ต้องการวัดได้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้
(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 246 - 265)
- 8.2.3.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง
แบบทดสอบที่นำไปวัด สามารถวัดได้ตามเนื้อหาที่ต้องการจะวัด การพิจารณาความตรงชนิดนี้จะใช้การ
วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล (Rational Analysis) ซึ่งจำแนกความเที่ยงตรงชนิดนี้ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้
- 8.2.3.1.1 ความตรงเชิงเหตุผล (Logical Validity) ซึ่งต้องให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือตารางวิเคราะห์รายละเอียด (Table
of Specifications) หรือไม่ ถ้าเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงกลุ่มจะพิจารณาว่า แบบทดสอบ
ฉบับนั้นมีข้อสอบแต่ละข้อตรงตามพฤติกรรมที่จะวัด และจำนวนข้อสอดคล้องกับตารางวิเคราะห์
รายละเอียดหรือไม่ สำหรับแบบทดสอบวัดแบบอิงเกณฑ์นั้นจะพิจารณาว่า ข้อสอบของแบบทดสอบที่
สร้างขึ้นนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่

8.2.3.1.2 ความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ซึ่งต้องให้

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่นิยามไว้หรือไม่ เป็นความตรงที่เหมาะสมสำหรับแบบทดสอบวัดความรู้สึก (Affective Domain) เช่น การวัดด้านบุคลิกภาพ ค่านิยม ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งแบบทดสอบเหล่านี้ก่อนสร้างข้อสอบจะต้องนิยามสิ่งที่จะวัดให้ชัดเจนก่อน จากนั้น จึงสร้างข้อสอบหรือข้อความให้สอดคล้องกับที่นิยามไว้ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อสอบหรือข้อความแต่ละข้อว่าสร้างตรงตามที่นิยามไว้หรือไม่

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีของความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8.2.3.2 ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity)

หมายถึง คุณภาพของข้อสอบที่สามารถได้ตรงตามลักษณะหรือตามทฤษฎีต่าง ๆ ของโครงสร้างนั้น หรือวัดได้ครอบคลุมตามลักษณะของโครงสร้าง

8.2.3.3 ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion - Related

Validity) หมายถึง คุณภาพแบบทดสอบที่เอาผลของแบบทดสอบ ไปหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่ต้องการ ซึ่งจำแนกความเที่ยงตรงชนิดนี้ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

8.2.3.3.1 ความตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity) เป็น

ความตรงที่นำผลการวัดของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ในสภาพปัจจุบัน

8.2.3.3.2 ความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity)

หมายถึง ความเที่ยงตรงที่ได้มาจากการนำผลการวัดของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปคำนวณหาความสัมพันธ์กับเกณฑ์ในอนาคต เพื่อจะนำผลการสอบไปพยากรณ์ผลความสำเร็จในอนาคต

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความตรง เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของแบบวัด ซึ่งบ่งบอกว่าแบบวัดนั้นสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะ จุดประสงค์ เป้าหมาย และเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งจำแนกการวัดความตรงได้ 3 ประเภท คือ ความตรงตามเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงหลักฐานความตรงของแบบวัดทักษะชีวิต ด้วยความตรงตามเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ศัพท์เฉพาะและความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบแบบวัดทักษะชีวิตแต่ละด้านตามลักษณะหรือ โครงสร้างตามกรอบ แนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

8.3 ความเที่ยง (Reliability)

8.3.1 ความหมาย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความเที่ยงไว้ดังนี้ บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2521 : 269) ให้ความหมายของความเที่ยงของแบบวัดว่าเป็นความคงที่ของคะแนน ซึ่งได้จากการวัดนักเรียนกลุ่มเดียวกันด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง หรือด้วยแบบวัดสองฉบับที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรอื่น ๆ ในการวัดนั้น

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539 : 209) ให้ความหมายของความเที่ยงของแบบวัดว่าเป็นความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการสอบนักเรียนคนเดียวกันหลายครั้ง ในตัวแบบทดสอบชุดเดิม

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543 : 163) ให้ความหมายของความเที่ยงของแบบวัดว่าเป็นความคงเส้นคงวา วัดกี่ครั้งก็ได้ผลเหมือนเดิม หรือใกล้เคียงกับของเดิมมาก

พิชิต ฤทธิจรรย์ (2556 : 137) ให้ความหมายของความเที่ยงว่าเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวัดที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมืออื่น ๆ ให้ผลการวัดที่คงที่ไม่ว่าจะใช้วัดกี่ครั้งก็ตามกับกลุ่มเดิม

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556 : 55) ให้ความหมายของความเที่ยงว่าเป็นคุณสมบัติของความคงเส้นคงวาของคะแนนที่ได้จากแบบสอบ

อนาสตาซี (Anastasi, 1982 : 102) ให้ความหมายของความเที่ยงว่า หมายถึง ความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบคนกลุ่มเดียวกันสองครั้ง ด้วยแบบสอบเดิม ในเวลาที่ต่างกัน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยให้ความหมายของความเที่ยงว่า หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่วัดความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตของนักเรียนได้อย่างคงเส้นคงวา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ที่ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้าง

สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยวิธีหาความสอดคล้องภายใน จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)

8.3.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543 : 172) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อค่าความเที่ยงของแบบทดสอบไว้ ดังนี้

8.3.2.1 ความยาวของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่

ประกอบด้วย ข้อสอบจำนวนมากมีดัชนีความเที่ยงสูงกว่าแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อน้อย แต่เมื่อถึงขีดจำกัดจุดหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเพิ่มจำนวนข้อมากขึ้น ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น

8.3.2.2 ความเป็นเอกพันธ์ของความยากง่ายของข้อสอบ

แบบทดสอบที่ประกอบด้วย ข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกัน จะมีค่าดัชนีความเที่ยงสูงกว่าแบบทดสอบที่ประกอบด้วย ข้อสอบที่มีระดับความยากง่ายต่างกัน

8.3.2.3 อำนาจจำแนกของข้อสอบ แบบทดสอบที่ประกอบด้วย

ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูงจะมีค่าดัชนีความเที่ยงสูงกว่าแบบทดสอบที่ประกอบด้วย ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกต่ำ

8.3.2.4 ความแตกต่างระหว่างผู้เข้าสอบ ในการคำนวณค่าดัชนี

ความเที่ยง ถ้าผู้เข้าสอบมีความสามารถแตกต่างกันมาก จะทำให้ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบมีค่าสูง

8.3.3 ประเภทของความเที่ยงและวิธีการประมาณค่าความเที่ยง

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543 : 163) อธิบายถึงการประมาณค่าความเที่ยงของแบบวัด ดังนี้

8.3.3.1 การวัดความคงที่ (Measure of Stability) เป็นวิธีการ

วัดซ้ำ โดยให้ผู้สอบกลุ่มเดียวกันสอบข้อสอบชุดเดียวกันสองครั้ง โดยเว้นระยะห่างประมาณสองถึงสามสัปดาห์การวัด โดยยึดหลักการที่ว่า แบบทดสอบที่มีความเที่ยงชนิดที่วัดความคงที่ของผู้สอบได้จริงแล้วผลสอบสองครั้งควรมีลักษณะใกล้เคียงกัน ดัชนีความเที่ยงที่ใช้วัดความคงที่ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลสอบทั้งสองชุด

8.3.3.2 การวัดความเท่ากัน (Measure of Equivalence) วิธีนี้ใช้

ผู้สอบกลุ่มเดียวกันสอบข้อสอบสองชุดในเวลาใกล้เคียงกัน ข้อสอบทั้งสองชุดนี้มีความคล้ายคลึงกันวัดในเรื่องเดียวกัน และมีระดับความยากง่ายเท่า ๆ กัน ข้อสอบลักษณะนี้เรียกว่า แบบทดสอบคู่ขนาน ดัชนีความเที่ยงที่ใช้วัดความเท่ากัน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้งสองชุด

8.3.3.3 การวัดความสอดคล้องภายใน (Measure of Internal Consistency) เป็นการหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้การทดสอบเพียงครั้งเดียว ซึ่งคำนวณหาค่าดัชนีความเที่ยงได้หลายวิธี ดังนี้

8.3.3.3.1 วิธีแบ่งครึ่ง (Split - Half Method) วิธีนี้จะแบ่งแบบวัดออกเป็นสองส่วน โดยแบ่งให้แต่ละส่วนมีลักษณะเป็นคู่ขนานกัน นิยมแบ่งเป็นฉบับข้อคู่กับฉบับข้อคี่ โดยตรวจให้คะแนนแยกเป็นคะแนนข้อคู่กับคะแนนข้อคี่ แล้วนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อคู่กับคะแนนข้อคี่ ค่าที่ได้เป็นค่าดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบเพียงครั้งเดียว ในการคำนวณค่าดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตรของ Spearman - Brown

$$r = \frac{2r_{\frac{11}{22}}}{1 + r_{\frac{11}{22}}}$$

เมื่อ r = ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 $r_{\frac{11}{22}}$ = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนสองส่วน

8.3.3.3.2 วิธีของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) แบบทดสอบที่จะใช้วิธีหาความเที่ยง โดยวิธีนี้จะต้องมีลักษณะวัดองค์ประกอบร่วมกัน และคะแนนแต่ละข้อต้องอยู่ในลักษณะที่ทำถูกได้ 1 คะแนน ทำผิดได้ 0 คะแนน มีสูตรการคำนวณ KR - 20 และ KR - 21 ดังนี้

$$KR - 20r = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r = ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบ
 k = จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p = สัดส่วนของคนที่ตอบถูก
 q = $1 - p$
 S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งฉบับของคนทั้งหมด ที่ทำแบบทดสอบ

$$\left(S^2 = \frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)} \right)$$

ในการประมาณค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีของคูเคอร์ - ริชาร์ด
 สันนั้น ถ้าข้อสอบทุกข้อมีความยากง่ายเท่ากัน สูตร KR - 20 และ KR - 21 จะให้ค่าประมาณค่าความ
 เที่ยงเท่ากัน แต่ถ้าข้อสอบมีค่าความยากง่ายแตกต่างกันแล้ว สูตร KR - 21 จะให้ค่าประมาณค่าความ
 เที่ยง ที่ต่ำกว่า สูตร KR - 20 (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2556 : 73) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$KR - 21r = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\bar{X}(k - \bar{X})}{kS^2} \right]$$

เมื่อ r = คำนีความเที่ยงของแบบทดสอบ
 k = จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 \bar{X} = คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งฉบับของคนที่ทั้งหมด
 ที่ทำแบบทดสอบ

$$\left(\bar{X} = \frac{\sum fX}{n} \right)$$

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ
 ทั้งฉบับของคนที่ทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบ

$$\left(S^2 = \frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)} \right)$$

8.3.3.3.3 วิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ในกรณีที่

เครื่องมือเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย หรือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นหรือแบบวัดเจตคติ
 ครอนบาคได้พัฒนาสูตรหาความเที่ยงในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยพัฒนามาจาก
 สูตร KR - 20 เพื่อใช้หาค่าความเที่ยงของแบบวัดที่ไม่ได้ตรวจให้คะแนนเป็น 1 กับ 0

$$a = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \sum_{i=1}^k s_i^2 \right]$$

เมื่อ	a	แทน	ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบหรือสัมประสิทธิ์แอลฟา
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบวัดแต่ละข้อ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้งฉบับ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การแสดงค่าความเที่ยงมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของแบบวัดและข้อตกลงเบื้องต้นของวิธีการหาความเที่ยงนั้น ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแสดงค่าความเที่ยงของแบบวัดทักษะชีวิตเป็นรายด้านและทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

9. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 313) ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติว่า เป็นข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้อย่างดีแล้ว และเป็นคะแนนที่จะบอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ดีและสามารถเป็นตัวแทนประชากรต้องมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนประชากรได้ จึงจะทำให้ได้เกณฑ์ปกติที่มีความเชื่อมั่นได้

9.1 หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ มี 3 ประการ ดังนี้

9.1.1 ความเป็นตัวแทนที่ดี

ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากร ทำได้หลายวิธี คือ เลือกสุ่มตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากประชากรเป็นสำคัญ วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นวิธีที่ใช้ในการสุ่มเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมากที่สุด ดังนั้น ก่อนสร้างเกณฑ์ปกติต้องวางแผนการสุ่มให้ดีเพื่อให้ได้เกณฑ์ปกติที่เชื่อมั่นได้

9.1.2 มีความตรง

เมื่อนำคะแนนดิบไปเทียบกับเกณฑ์ปกติที่สร้างไว้แล้ว สามารถแปลความหมายได้ตรงกับความเป็นจริง ความสอดคล้องของคะแนนการสอบแต่ละครั้ง

9.1.3 มีความทันสมัย

เกณฑ์ปกติขึ้นอยู่กับความสามารถของประชากรกลุ่มนั้น การพัฒนาที่อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เกณฑ์ปกติที่เคยศึกษาไว้นานแล้วหลายปี อาจมีความผิดพลาดจาก

ความเป็นจริง จำเป็นต้องศึกษาใหม่หรือเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ควรเปลี่ยนทุก ๆ 5 ปี
จึงจะทันสมัย ถ้าเนื้อหาในหลักสูตรเปลี่ยนแปลงข้อสอบต้องเปลี่ยนด้วย

9.2 ชนิดของเกณฑ์ปกติ แบ่งได้ตามลักษณะของประชากร และตาม
ลักษณะของการใช้สถิติการเปรียบเทียบ

9.2.1 แบ่งตามลักษณะของประชากร สามารถแบ่งได้ดังนี้

9.2.1.1 เกณฑ์ปกติระดับชาติ (National Norms) การสร้าง
เกณฑ์ปกติระดับชาติจะใช้ประชากรที่นิยามไว้มากมายทั่วประเทศ หรือสุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุม
ทั่วประเทศโดยจะต้องกำหนด วัน เดือน ปี ในการสร้างไว้ด้วย

9.2.1.2 เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) การสร้าง
เกณฑ์ปกติระดับเล็กลงมา เช่น ระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอ เสียค่าใช้จ่ายน้อยลงและยังเป็นประโยชน์
 สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนของผู้สอบกับคนทั้งจังหวัดหรืออำเภอว่า เด็กคนนั้นสอบแล้วจะอยู่ใน
 ระดับใด เก่งหรืออ่อนกว่าคนอื่นเพียงใด จะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาได้ทัน

9.2.1.3 เกณฑ์ปกติของโรงเรียน (School Norms) ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่ นักเรียนแต่ละชั้นมีจำนวนมาก หากสร้างข้อสอบแต่ละวิชา แต่ละระดับชั้น ได้ดีมีมาตรฐาน
แล้วย่อมสามารถสร้างเกณฑ์ปกติของโรงเรียนตนเองได้ เพื่อใช้ประเมินเปรียบเทียบคะแนนของ
 นักเรียนแต่ละบุคคลกับนักเรียนส่วนรวมของโรงเรียน และใช้ในการพัฒนาของโรงเรียน ได้ด้วย
 โดยดูจากการศึกษาแต่ละปีว่าเด่นหรือด้อยกว่าปีที่สร้างเกณฑ์ปกติเอาไว้

9.2.2 แบ่งตามลักษณะของการใช้สถิติการเปรียบเทียบ สามารถ
แบ่งได้ดังนี้

9.2.2.1 เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Norms)
เกณฑ์แบบนี้สร้างมาจากคะแนนดิบที่มาจากประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดี เกณฑ์ปกตินี้
 เป็นคะแนนจัดอันดับเท่านั้น ไม่สามารถบวกลบกันได้ แต่สามารถเปรียบเทียบ และแปลความหมายได้
 สามารถใช้ควบคู่กับเกณฑ์ปกติคะแนนมาตรฐานอื่น ๆ เสมอ เพราะแปลผลและเข้าใจได้ง่าย
 ไม่สลับซับซ้อน

9.2.2.2 เกณฑ์ปกติคะแนนที (T - Score Norms) เป็นคะแนน
 มาตรฐานที่สามารถนำมาบวกลบและเฉลี่ยได้ มีค่าเหมาะสมในการแปลความหมาย โดยมีค่าเฉลี่ย 50
 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10

9.2.2.3 เกณฑ์ปกติสเตนนิ่ง (Staninies Norms) เป็นคะแนน
 มาตรฐานมีค่าเพียง 9 ตัว (Standard Nine Points) มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 9 คะแนน คะแนนเฉลี่ย คือ 5 คะแนน

และมีความเบี่ยงเบนมาตรฐานประมาณ 2 คะแนน วิธีการหาจะเทียบจากเปอร์เซ็นต์ของความถี่ที่คะแนนเรียงตามค่าจะสะดวกกว่า

คะแนนสเตโนน

1	2	3	4	5	6	7	8	9
4%	7%	12%	17%	20%	17%	12%	7%	4%

เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การหาเกณฑ์ปกติมีหลายชนิดขึ้นอยู่กับวิธีการแบ่ง ดังนี้ แบ่งตามลักษณะประชากร คือ เกณฑ์ปกติระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับโรงเรียน แบ่งตามลักษณะของการใช้สถิติเปรียบเทียบ คือ เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ เกณฑ์ปกติคะแนนที และเกณฑ์ปกติสเตโนน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ในรูปแบบเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) โดยใช้เกณฑ์ปกติคะแนนที (T - Score Norms) เป็นคะแนนมาตรฐานที่แปลงจากคะแนนดิบให้อยู่ในรูปเปอร์เซ็นต์ไทล์ จากนั้น เทียบเปอร์เซ็นต์ไทล์กับคะแนนทีของโค้งปกติ

10. การจัดทำคู่มือการใช้แบบวัด เพื่อให้การดำเนินการวัดเป็นไปในรูปแบบเดียวกันอย่างเป็นทางการ โดยการกำหนดคำสั่งชี้แจงในการตอบข้อคำถาม การกำหนดเวลาที่ใช้ และการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเพื่อให้การวัดดำเนินไปอย่างมีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะชีวิต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

ชนิดดา เทียนฤกษ์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาโมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในศตวรรษที่ 21 โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและตรวจสอบความตรงของ โมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดทักษะชีวิตและอาชีพระหว่างเพศและแผนการเรียน และ 3) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 397 คน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ทักษะชีวิตและอาชีพตามแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ร่วมกับทักษะชีวิตตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก บรูคส์ และ บรูคส์ (Brooks & Brooks, 1999) กูดชิป (Goodship, 2001) และ กรมสุขภาพจิต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วสังเคราะห์องค์ประกอบขึ้นมาใหม่ได้ 4 องค์ประกอบ คือ การสื่อสาร การสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแก้ปัญหา และการบริหารจัดการ จากนั้นนำไปพัฒนาโมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อสร้างแบบวัดซึ่งเป็นแบบสถานการณ์ ให้เลือกตอบ โดยกำหนดสถานการณ์ 8 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์วัดได้ 4 องค์ประกอบ และมีข้อคำถาม 4 ข้อคำถาม รวมเป็น 32 ข้อคำถาม มีตัวเลือกให้เลือกตอบ ข้อละ 3 ตัวเลือก ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพมีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยมีค่าไค - สแควร์ เท่ากับ 2.30, df เท่ากับ 2, p - value เท่ากับ 0.32, GFI เท่ากับ 0.99, RMR เท่ากับ 0.001, RMSEA เท่ากับ 0.04 นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายในทักษะการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการบริหารจัดการ นักเรียนแผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ มีค่าเฉลี่ยของทักษะการสื่อสารสูงกว่านักเรียนแผนการเรียนอื่น และนักเรียนแผนการเรียนวิทย์ - คณิต มีค่าเฉลี่ยทักษะการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแก้ปัญหา และการบริหารจัดการสูงกว่านักเรียนแผนการเรียนอื่น ๆ เกณฑ์ปกติของทักษะชีวิตและอาชีพในระดับท้องถิ่น มีคะแนนอยู่ในช่วง 49 - 92 คะแนน และมีคะแนนปกติที่อยู่ในช่วง T21 - T78

จารุวรรณ เดิมสุข (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาลักษณะเฉพาะของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของลักษณะเฉพาะของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี และ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี ตามลักษณะเฉพาะของแบบวัดฯ ที่อยู่ระหว่าง 1.78 - 4.07 และการหาค่าอำนาจจำแนกครั้งที่ 2 โดยใช้สถิติ t - test แบบ Independent มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 - 5.01 การหาค่าความเชื่อมั่นครั้งที่ 1 ของแบบวัดทักษะชีวิต โดยการใช้

สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 การหาค่าความเชื่อมั่นครั้งที่ 2 ของแบบวัดทักษะชีวิต โดยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

(α - Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทุกด้านมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทักษะชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ส่วนการสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติมีคะแนนที่ปกติระหว่าง T20 ถึง T76 องค์ประกอบที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเทียบกับเกณฑ์ พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิยะวรรณ ภูสินแก่น (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 27 วิทยาเขตสาเกตุนคร โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 วิทยาเขตสาเกตุนคร จำนวน 360 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ จำแนกเป็นด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น จำนวน 27 ข้อ ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 14 ข้อ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด จำนวน 7 ข้อ และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น จำนวน 12 ข้อ คุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 ถึง .57 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91 ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการใช้วิธีองค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบของทักษะชีวิตสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 0.025 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ เท่ากับ 0.025, RMSEA เท่ากับ 0.000, CFI เท่ากับ 1.000, TLI เท่ากับ 1.008, SRMR เท่ากับ 0.001

โชติญา เฝ้าจินดา และคณะ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบความตรงของโมเดลทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ตรวจสอบความตรงของ โมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษา ตามแนวคิดของ Partnership for 21st Century Skills ที่กล่าวว่าทักษะชีวิตและอาชีพมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) ความยืดหยุ่นและการปรับตัว 2) ความเป็นผู้ที่มีความริเริ่มและเป็นผู้นำ 3) ทักษะสังคมและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 4) ผลិតภาพและภาวะรับผิดชอบ และ 5) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบต่อ ผู้วิจัยพัฒนาโมเดลการวัดโดยการสร้างเครื่องมือเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก มี คะแนน 1 - 3 จำนวน 50 ข้อ ทำการพัฒนาเครื่องมือ ตรวจสอบจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ คือ มีค่า IOC เท่ากับ 0.60 - 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.827 จากนั้นนำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลกับ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เพื่อนำมาตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัด ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทักษะ ชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร มีความตรงเชิง โครงสร้าง โดยมีค่าไค - สแควร์ เท่ากับ 3.716 ค่าไคส - แควร์สัมพัทธ์ เท่ากับ 1.858, RMSEA เท่ากับ 0.046, RMR เท่ากับ 0.001, GFI เท่ากับ 0.996, AGFI เท่ากับ 0.972 ตัวแปรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.602 ถึง 0.905

งานวิจัยต่างประเทศ

ซารีโรฟ และ คณะ (Zarife et al. 2010 : 92 - 97) ได้ศึกษาทักษะทางสังคมและ ปัญหาพฤติกรรมเด็กอนุบาล กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กอนุบาลจำนวน 366 คน อายุหกปีที่เรียนอยู่ระดับ อนุบาลในคอนยา (Konya) พบว่า เด็กที่ชุกชนไม่อยู่นิ่งจะมีประสิทธิภาพทักษะทางสังคมน้อยกว่า พฤติกรรมเด็กจะสะท้อนไปถึง ความร่วมมือทางสังคมและทักษะทางสังคมและการแสดงออก โดย ปัญหาพฤติกรรมที่พบ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ความสนใจสั้น การต่อต้านสังคม เครื่องมือที่ใช้แบบวัด ทักษะทางสังคมและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จำนวน 76 คำถาม ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert - Scale) รูปแบบแรกเป็นทักษะทางสังคม (34 ข้อ) ประกอบด้วยสามส่วน คือ การมีส่วนร่วมสังคม ปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมและอิสระสังคม รูปแบบที่สอง พฤติกรรมปัญหา (42 คำถาม) ประกอบด้วยห้าส่วน คือ ยึด ตนเองเป็นสำคัญ พฤติกรรมต่อต้านสังคม ปัญหาความสนใจสั้น แข็งขัน ต่อต้านสังคมและความวิตก กังวล และปัญหาร่างกาย ซึ่งมีรายการที่ประเมิน ได้แก่ ไม่ ไม่บ่อย บางครั้งและบ่อยครั้งเสมอ และความ น่าเชื่อถือได้ ตรวจสอบโดยใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค อย่างน้อย 0.88 (มีความเชื่อถือได้สูง)

มอกห์ตาร์ และ คณะ (Mokhtar et al. 2012 : 65 - 69) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพิจารณา คัดเลือกข้อคำถามสำหรับวัดทักษะ โดยทั่วไปของนักศึกษาวิศวกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหา คุณภาพของข้อคำถามที่ใช้วัดทักษะชีวิต 10 ด้าน ได้แก่ ทักษะการจัดการข้อมูล ทักษะพื้นฐาน ทักษะ

การทำงานเป็นทีม ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการใช้เทคโนโลยี ทักษะของผู้ประกอบการ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ และทักษะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาวิศวกรรม สถาบันเทคนิค ที่ศึกษาอยู่ในปี 2011 จำนวน 455 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 55 ข้อ หากคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และหากคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า ข้อคำถามมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 แต่ละข้อคำถามมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.50 ดังนั้น ข้อคำถามที่พัฒนามานี้จึงมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้วัดทักษะโดยทั่วไปของนักศึกษาวิศวกรรมได้

กอสรวานี (Khosravani et al. 2014 : 54) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบของตำราเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของอิหร่านที่มีต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งสิ้น 1,185 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นครู 73 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียน 1,112 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามทักษะชีวิต จำนวน 58 ข้อ สอบถามทักษะชีวิต 5 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะชีวิตด้านการสื่อสาร/การใช้ภาษามีข้อคำถาม 14 ข้อ 2) ทักษะชีวิตด้านสังคม/บุคคล มีข้อคำถาม 11 ข้อ 3) ทักษะชีวิตด้านภาวะผู้นำ มีข้อคำถาม 11 ข้อ 4) ทักษะชีวิตด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีข้อคำถาม 11 ข้อ และ 5) ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา มีข้อคำถาม 11 ข้อ หากคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงด้วยการตรวจสอบข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย หากคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบสอบถามที่ค่าความเชื่อมั่น 0.77 และจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างสามารถวิเคราะห์และสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ตำราเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สามารถปรับปรุงทักษะชีวิตด้านการสื่อสาร/การใช้ภาษา และทักษะชีวิตด้านสังคม/บุคคลได้ แต่ไม่สามารถปรับปรุงทักษะชีวิตด้านภาวะผู้นำ ทักษะชีวิตด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาได้

ซับบาสรี และ ราดาคริสนัน (Subasree & Radhakrishnan. 2014 : 50 - 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินทักษะชีวิต : โครงสร้างและความตรงของการวัดทักษะชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหากคุณภาพของแบบประเมินทักษะชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ระหว่าง 12 ถึง 19 ปี จำนวน 890 คน ดำเนินการวิจัย 2 ระยะ คือ ในระยะแรก ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะชีวิตเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิต จากการศึกษาผู้วิจัยสร้างแบบประเมินทักษะชีวิตตามแนวคิดทักษะชีวิตขององค์การอนามัยฯ ได้ข้อคำถามสำหรับการประเมิน 100 ข้อ ประเมินทักษะชีวิต 10 ด้าน คือ 1) การตระหนักรู้ในตนเอง มีข้อคำถาม 11 ข้อ 2) การเอาใจใส่ มีข้อคำถาม 11 ข้อ 3) การสื่อสารมีข้อคำถาม 9 ข้อ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมี

ข้อคำถาม 11 ข้อ 5) ความคิดสร้างสรรค์ มีข้อคำถาม 8 ข้อ 6) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีข้อคำถาม 11 ข้อ 7) การตัดสินใจ มีข้อคำถาม 11 ข้อ 8) การแก้ปัญหา มีข้อคำถาม 9 ข้อ 9) การควบคุมอารมณ์ มีข้อคำถาม 11 ข้อ และ 10) การควบคุมความเครียด มีข้อคำถาม 8 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ จริงเสมอ จริงมาก ค่อนข้างจริง จริงเป็นครั้งคราว และไม่จริงเลย ในระยะที่ 2 หากคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบความเที่ยงตรงด้วยการสอบถามความคิดเห็นด้านความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบประเมินไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบประเมินทักษะชีวิตมีค่าความเชื่อมั่น 0.84 จึงสรุปว่า แบบประเมินทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

ออซเดอเมียร์ และ กูเนอริ (Ozdemir & Guneri, 2017 : 183 - 198) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปรับตัวทางการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการปรับตัวทางการประกอบอาชีพจะทำให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกของศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสาเหตุที่นำไปสู่การปรับตัวทางด้านอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1,610 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนปกติ 862 คน และนักเรียนจากโรงเรียนพิเศษ 748 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการปรับตัวในชีวิตประกอบด้วย ข้อคำถาม 10 ข้อ แบบวัดการเข้าใจการสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย ข้อคำถาม 12 ข้อ แบบวัดความสามารถส่วนบุคคล ประกอบด้วย ข้อคำถาม 10 ข้อ และแบบวัดความสามารถในการปรับตัวด้านอาชีพ ประกอบด้วย ข้อคำถาม 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้าง กล่าวคือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตอบแบบวัดของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิต พบว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดทักษะชีวิตส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ถูกวัดประเมินตนเอง และแบบเลือกตอบ มีการหาคุณภาพด้านความตรง ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก ดังนั้น ในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยจึงสร้างแบบวัดทักษะชีวิตที่เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่วัดองค์ประกอบด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เป็นแบบข้อคำถามเชิงสถานการณ์แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก แล้วหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง ค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson Product - Moment Correlation Coefficient) ดังกรอบแนวคิดการวิจัยในภาพประกอบ 2.2

ภาพประกอบ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 จำนวน 41 โรงเรียน จำนวน 2,635 รูป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ ซึ่งพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต โดยใช้เกณฑ์ของภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2534 : 7) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้

การทดสอบครั้งที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 100 คน

การทดสอบครั้งที่ 2 ไม่ต่ำกว่า 100 คน

ตาราง 3.1 (ต่อ)

โรงเรียน	ประเภท (รูป)	จำนวนนักเรียน (ทั้งหมด/กลุ่มตัวอย่าง)								
		ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
		ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3
24. พระปริยัติธรรมวัดโพ ธาราม	42	206	133	113	-	-	-	-	-	-
หมวดที่ 2										
จ. นครราชสีมา										
-										
จ. ชัยภูมิ										
1. วัดกลางเมืองเก่าวิทยา	66	-	-	-	-	-	-	124	32/10	22/7
2. วัดชัยภูมิวนาราม	73	-	-	-	-	-	-	144	299	309
3. วัดป่าหนองดินคำ วิทยาลัย	88	-	-	-	-	-	-	17/5	34/10	37/11
จ. บุรีรัมย์										
4. พระปริยัติธรรมตลาด ชัยวิทยา	74	-	-	-	165	319	278	-	-	-
จ. ศรีสะเกษ										
5. กันทรลักษณ์ธรรมวิทย์	63	-	-	-	23/7	25/8	15/5	-	-	-
6. พระปริยัติธรรมเกียรติ แก้ววิทยา	82	-	-	-	-	-	-	27/8	32/10	23/7
7. โพธิ์ศรีวิทยา	62	13/4	21/6	10/3	-	-	-	-	-	-
จ. สุรินทร์										
8. ปริยัติคุณรสวิทยา	88	31/9	25/8	32/10	-	-	-	-	-	-
หมวดที่ 3										
จ. นครราชสีมา										
-										
จ. ชัยภูมิ										
1. พุทธธรรมวิทยา	111	-	-	-	-	-	-	34/10	41/12	36/11
2. วัดชัยภูมิพิทักษ์ (ผากิ่ง)	96	-	-	-	-	-	-	45/14	31/9	20/6

ตาราง 3.1 (ต่อ)

โรงเรียน	ประเภท (รูป)	จำนวนนักเรียน (ทั้งหมด/กลุ่มตัวอย่าง)								
		ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
		ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3
จบุรีรัมย์										
-										
จศรีสะเกษ										
3. พระปริยัติธรรมวัดสระ กำแพงใหญ่	119	-	-	-	299	60/18	309	-	-	-
4. ปรังกะภูวิทยา	106	-	-	-	-	-	-	45/14	36/11	25/8
จสุรินทร์										
-										
หมวดที่ 4										
จนครราชสีมา										
1. ปริยัติสามัญ	136	-	-	-	-	-	-	37/11	52/16	47/14
นครราชสีมา										
2. พระปริยัติธรรมวัดบึง กิตติวิทยา	122	-	-	-	-	-	-	50/15	45/14	27/8
จชัยภูมิ										
-										
จบุรีรัมย์										
3. ปริยัติธีรวิทยา	142	-	-	-	-	-	-	51/15	49/15	42/13
จศรีสะเกษ										
4. ศรีเกษตรวิทยา	121	-	-	-	-	-	-	45/14	46/14	30/9
จสุรินทร์										
5. ปริยัติโกศลวิทยา	145	-	-	-	-	-	-	31/9	25/8	32/10
รวม										
ประเภท	2,635	115	143	105	128	163	121	499	536	430
กลุ่มตัวอย่างใหม่กลุ่ม ตัวอย่าง	683	34	42	32	39	49	37	154	164	132
รวม		108*			125*			450**		

* หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ **ไม่ใช่**กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้ในการทดลองเครื่องมือก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้
เครื่องกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

** หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ **เป็น**กลุ่มตัวอย่าง ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เพื่อใช้วัดทักษะชีวิตของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดทักษะชีวิต ตามขั้นตอนดังนี้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบ 3.1 แสดงลำดับขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต

ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดทักษะชีวิต

1. ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดทักษะชีวิต และศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวัดทักษะชีวิตเพื่อกำหนดรูปแบบเครื่องมือวัดทักษะชีวิตและเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามวัดทักษะชีวิต
2. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของทักษะชีวิต ในด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
3. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์และวิธีแก้ไขปัญหาจากการดำรงชีวิตประจำวัน และทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้แบบวัดที่สร้างครอบคลุมเนื้อหา และวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ได้ครบทั้ง 4 ด้าน ดังแสดงในตาราง 3.2

ตาราง 3.2 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน

ด้าน	ตัวชี้วัด	น้ำหนักเนื้อหา (ข้อ)		
		ทดลอง ครั้งที่ 1	ทดลอง ครั้งที่ 2	ที่ใช้จริง
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	1) วิเคราะห์ความถนัดความสามารถของตนเองได้	2	2	2
	2) วิเคราะห์ลักษณะส่วนตนอุปนิสัย และค่านิยมของตนเองได้	2	1	1
	3) วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของตนเองได้	2	2	2
	4) กำหนดเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม	2	2	2
	5) ยอมรับความแตกต่างทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ได้อย่างมีเหตุผล	2	1	1
	6) สะท้อนมุมมองที่ดีของตนเองและผู้อื่น	2	2	2
	7) แสดงความรู้สึกรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	2	2	1
	8) นำเสนอคุณลักษณะที่ดีมีคุณค่าของตนเองและผู้อื่น	2	1	1
	9) แสดงความรู้ ความภาคภูมิใจในความสามารถ ความดีของตนเองและผู้อื่น	2	2	2
	10) แสดงความสามารถและความดีงามที่ตนเองภาคภูมิใจให้ผู้อื่นรับรู้ได้	2	2	2

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด	น้ำหนักเนื้อหา (ข้อ)		
		ทดลอง ครั้งที่ 1	ทดลอง ครั้งที่ 2	ที่ใช้จริง
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	11) กล้าแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเองด้วยความมั่นใจ	2	2	1
	12) ยอมรับในความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่ดีของผู้อื่น	2	2	2
	13) เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย	2	1	1
	14) ปฏิบัติตามสิทธิของตนเอง	2	2	2
	15) กำหนดทิศทางและวางแผนการดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จที่ตนเองคาดหวังได้	2	2	2
	16) ปฏิบัติตามแผนการดำเนินชีวิตที่กำหนดไว้และปรับปรุงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย	2	1	1
	17) ปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม	2	2	1
	18) ร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อส่วนรวม	2	2	1
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	1) วิเคราะห์ประโยชน์และคุณค่าของข้อมูลข่าวสารเลือกใช้ข้อมูลเพื่อสร้างภูมิความรู้และการตัดสินใจเมื่อเผชิญสถานการณ์รอบตัว	2	2	1

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด	น้ำหนักเนื้อหา (ข้อ)		
		ทดลอง ครั้งที่ 1	ทดลอง ครั้งที่ 2	ที่ใช้จริง
2. การคิด วิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์	2) ประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ เผชิญด้วยข้อมูลและเหตุผลที่ถูกต้อง	2	2	2
	3) ตัดสินใจสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ เผชิญด้วยทางเลือกที่เหมาะสมและ ไม่เกิดผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น	2	1	1
	4) แก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ วิกฤตอย่างไตร่ตรองอย่างเป็นระบบ	2	2	2
	5) วิเคราะห์ผลกระทบและหาทาง ป้องกันหรือแก้ปัญหาที่เกิดจาก พฤติกรรมไม่พึงประสงค์	2	1	1
	6) วางตัวและกำหนดท่าทีได้ เหมาะสมกับสถานการณ์	2	2	2
	7) มีมุมมองด้านดีในบรรยากาศ หรือสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาได้	2	2	2
	8) มีความยืดหยุ่นทางความคิด	2	2	1
	9) แสวงหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ถูกต้องและเหมาะสม นำมาใช้ ประโยชน์	2	1	1
	10) ประเมินและสรุปผลการกระทำ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา ในสถานการณ์คับขันจาก ประสบการณ์ที่ดีของตนเองและ ผู้อื่น เป็นบทเรียนชีวิตของตนเอง	2	2	2

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด	น้ำหนักเนื้อหา (ข้อ)		
		ทดลอง ครั้งที่ 1	ทดลอง ครั้งที่ 2	ที่ใช้จริง
3. การจัดการกับ อารมณ์และ ความเครียด	1) สำรวจและประเมินอารมณ์ที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเองได้	2	2	2
	2) เลือกวิธีการจัดการหรือควบคุม อารมณ์ของตนเองได้เหมาะสม	2	2	2
	3) เลือกวิธีการจัดการความขัดแย้ง ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	2	2	1
	4) ยุติความรุนแรงในสถานการณ์ ต่าง ๆ โดยสันติวิธี	2	2	2
	5) มีวิธีการคลายเครียดอย่าง สร้างสรรค์	2	2	2
	6) มีวิธีการสร้างความสุขให้กับ ตนเองและผู้อื่น ได้เหมาะสมกับ เหตุการณ์	2	2	1
4. การสร้าง สัมพันธภาพที่ดี กับผู้อื่น	1) ยินยความต้องการของตนเอง บนพื้นฐานของความถูกต้อง	2	2	2
	2) ปฏิเสธและต่อรองบนพื้นฐาน ของความถูกต้อง	2	2	1
	3) กล้าแสดงความคิดเห็นของ ตนเองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมี เหตุผลและที่เหมาะสม	2	1	1
	4) ทำงานร่วมกับผู้อื่นบนพื้นฐาน ของความเป็นประชาธิปไตยได้อย่าง ราบรื่น	2	2	2
	5) อาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความ เต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	2	2	2

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด	น้ำหนักเนื้อหา (ข้อ)		
		ทดลอง ครั้งที่ 1	ทดลอง ครั้งที่ 2	ที่ใช้จริง
4. การสร้าง สัมพันธภาพที่ดี กับผู้อื่น	6) มีวิธีการสื่อสารกับผู้อื่นทั้งด้าน ภาษาพูด ภาษากาย ด้วยความสุภาพ และเป็นมิตร	2	2	1
	7) ปฏิบัติตนตามกฎกติกาของ สังคมอย่างเต็มใจทุกสถานการณ์	2	2	1
	8) ให้คำปรึกษาแนะนำที่ถูกต้องแก่ ผู้อื่น	2	2	2
รวม		84	75	64

4. สร้างแบบวัดทักษะชีวิตจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้มาโดยใช้แบบวัด ให้มีลักษณะของข้อคำถามและตัวเลือกที่มีความชัดเจนในการสื่อความหมาย กะทัดรัด และง่ายต่อความเข้าใจ โดยแบบวัดที่สร้างขึ้นในการวิจัย ประกอบด้วย ข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัญหาจากการดำรงชีวิตประจำวัน การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบมี 4 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกรวมวัดทักษะชีวิตในแต่ละด้านว่าอยู่ในระดับใด ทั้งนี้การทำแบบวัดนักเรียนจะได้พิจารณาว่า เมื่อตนเองต้องเผชิญกับปัญหาในสถานการณ์จำลองที่กำหนดมาให้ นักเรียนจะเลือกปฏิบัติตามตัวเลือกใด ดังเช่น

1. ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะ หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นักเรียนใช้ข้อมูลใดมาเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจ (การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น)
 1. ตัวอย่างของรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว
 2. ผลสำรวจค่าความนิยมในการเลือกคณะของคนในสังคม
 3. โฆษณาแนะนำมหาวิทยาลัยจากทางโทรทัศน์และ Internet

4. ข่าวสารจากห้องแนะแนว และผลสอบคะแนนความถนัดและ

Pre - Admission

2. หากเพื่อนสนิทของนักเรียนเกิดหันไปให้ความสนิทสนมกับเพื่อนคนอื่นมากกว่านักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความน้อยใจกับพฤติกรรมของเพื่อน นักเรียนจะกระทำการอย่างไรเมื่อต้องอยู่ในสภาวะอารมณ์นี้ (การคิดวิเคราะห์หัดตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์)

1. คิดว่ากล่าวและไม่คุยกับเพื่อนอีกต่อไป
2. ไม่พูดคุยกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนรู้ว่าตนน้อยใจ
3. ทำตัวตามปกติ เก็บความน้อยใจไว้กับตนเองไม่ให้เพื่อนรู้
4. บอกเพื่อนให้รู้ว่าตนเองรู้สึกน้อยใจที่เพื่อนไปสนิทกับคนอื่น

3. ถ้าในวันนี้นักเรียนกำลังมีความเครียด เนื่องจากได้ทะเลาะกับเพื่อนสนิท นักเรียนจะอย่างไร หากมีงานที่ต้องทำให้เสร็จในขณะนั้นด้วย (การจัดการกับอารมณ์และความเครียด)

1. ทำสมาธิ ก่อนจะเริ่มทำงาน
2. ละทิ้งงานไว้ โดยไม่สนใจว่างานนั้นจะเสร็จหรือไม่
3. เปิดเพลงฟัง ขณะทำงานไปด้วย เพื่อให้ตนเองไม่ฟุ้งซ่าน
4. พยายามทำงานให้เสร็จแม้จะเครียด แล้วค่อยตรวจทานงานที่หลังอีกครั้ง

4. หากมีครูชาวต่างชาติเดินเข้ามาพูดคุยกับนักเรียน แต่นักเรียนฟังไม่เข้าใจ นักเรียนจะอย่างไร (การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น)

1. เดินหนี
2. ยิ้มแต่ไม่สนทนาตอบโต้แต่อย่างใด
3. ตั้งใจฟังและขอให้ครูพูดใหม่อีกครั้ง
4. เรียกเพื่อนให้มาฟังด้วย แล้วให้เพื่อนช่วยสนทนากับครู

แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นนี้มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละตัวเลือกจากการพิจารณาพฤติกรรมของตัวเลือกว่ามีลักษณะเป็นไปตามนิยามของทักษะชีวิตในด้านการวัดมากน้อยเพียงใด ดังนี้

ให้ 4 คะแนน เมื่อตัวเลือกแสดงถึงพฤติกรรมที่เป็นไปตามนิยามของทักษะชีวิตและแสดงถึงการมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อตัวเลือกแสดงถึงพฤติกรรมที่เป็นไปตามนิยามศัพท์ของทักษะชีวิตและแสดงถึงการมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี

ให้ 2 คะแนน เมื่อตัวเลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นไปตามนิยามของทักษะชีวิต และแสดงถึงการมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

ให้ 1 คะแนน เมื่อตัวเลือกแสดงถึงพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามนิยามของ ทักษะชีวิตและแสดงถึงการมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง

5. นำแบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและ ประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาหรือการแนะแนว จำนวน 2 ท่าน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 1 ท่าน เป็นผู้พิจารณาเกี่ยวกับนิยามศัพท์ การใช้ภาษา ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ของทักษะในแต่ละด้านเป็นรายข้อ และความ สอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนกับตัวเลือกปรับปรุงและแก้ไขข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) และคัดเลือกเฉพาะข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีค่าอยู่ ระหว่าง 0.80 - 1.0 โดยกำหนดคะแนนจากการพิจารณา ดังนี้ (สมนึก ภัททิษณี, 2544 : 221)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับนิยามของทักษะชีวิตที่กำหนดไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับนิยามของทักษะชีวิตที่กำหนดไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับนิยามของทักษะชีวิตที่กำหนดไว้

ตาราง 3.3 การตรวจสอบความตรงของแบบวัด

ด้าน	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	ความเห็น		
			1	0	-1
1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	วิเคราะห์ความถนัดความสามารถของตนเองได้	1. ชีรยุทธเป็นนักเรียนได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันทักษะวิชาการในหลาย ๆ กลุ่มวิชา ถ้านักเรียนเป็นชีรยุทธ นักเรียนจะอย่างไร 1. เลือกวิชาที่ตนเองชอบ 2. เลือกวิชาที่ชอบครูผู้สอน			

ตาราง 3.3 (ต่อ)

ด้าน	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	ความเห็น		
			1	0	-1
1. ด้านการ ตระหนักรู้และ เห็นคุณค่าใน ตนเองและผู้อื่น	วิเคราะห์ความ ถนัดความสามารถ ของตนเองได้	3. เลือกวิชาที่ตนเองมีความ ถนัด 4. เลือกวิชาที่มีโอกาสในการ ได้รับรางวัล			

6. ปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำน้ำหนักของทักษะชีวิตที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ได้ลงค่าน้ำหนักไว้มาคำนวณและแปลงเป็นจำนวนข้อของทักษะชีวิต

7. นำแบบวัดทักษะชีวิตให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

8. นำแบบวัดทักษะชีวิต ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่ม โรงเรียนเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 จำนวน 108 รูป ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

9. คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดทักษะชีวิต โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 255) แล้วคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้

10. นำแบบวัดทักษะชีวิต ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 125 รูป วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเชื่อมั่น วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาคุณภาพทั้งฉบับของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คัดเลือกข้อที่มีค่าเข้าเกณฑ์ไว้ นำไปใช้การทดสอบแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

11. หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัด โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 255 - 226) มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

12. จัดพิมพ์แบบวัดทักษะชีวิตฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

13. นำแบบวัดทักษะชีวิต ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 จำนวน 450 รูป เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนต่อไปนี้

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถึงผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อกับผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และทำการนัดหมายวันและเวลาในการเก็บข้อมูล
3. เตรียมการดำเนินการสอบ โดยจัดเตรียมแบบวัดทักษะชีวิต รวมทั้งคำชี้แจงในการทำแบบวัดทักษะชีวิต ใ้หน้าแรกของแบบวัด พร้อมนับบรรจุชุดของแบบวัดใส่ซองตามจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียน
4. ดำเนินการสอบ โดยนำแบบวัดซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 รูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 - 1.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
 - 1.2 หาค่าอำนาจจำแนกด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อ กับคะแนนรวมทั้งหมดลบคะแนนข้อนั้นแล้ว
 - 1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค
 - 1.4 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ
2. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) ในรูปคะแนนที่ปกติ (T_c) ที่เป็นสมการเส้นตรงได้ดังนี้ (เสริม ทศศรี. 2554 : 118 - 120)

$$T_c = a + bX$$

ตั้งแต่ T70 ขึ้นไป	แปลว่า มีทักษะชีวิตดีมาก
ตั้งแต่ T45 - T69	แปลว่า มีทักษะชีวิตดี
ตั้งแต่ T25 - T44	แปลว่า มีทักษะชีวิตพอใช้
ต่ำกว่า T25 ลงมา	แปลว่า มีทักษะชีวิตควรปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับทักษะชีวิตตามนิยามเชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ โดยตัดแปลงจากสูตรของสมนึก ภัทธิยธนี (2546 : 117) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC แทน	ดัชนีของความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\frac{\sum R}{N}$ แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1	แทน	เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับนิยามทักษะชีวิต
0	แทน	เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับนิยามทักษะชีวิต
-1	แทน	เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับนิยามทักษะชีวิต

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

1.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

1.2.2 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการดังนี้

การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่าย ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 : 254)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ
	X	แทน	คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ
	Y	แทน	คะแนนรวม

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 : 204) โดยใช้สูตร

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_{Item}^2}{S_{Total}^2} \right\}$$

เมื่อ	α_k	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิต
	$\sum S_{Item}^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_{Total}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแบบวัดทักษะชีวิตทั้งหมด
	K	แทน	จำนวนข้อในแบบวัดทักษะชีวิต

2.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. หาเกณฑ์ปกติ (Norms)

ในรูปคะแนนที่ปกติ (T_c) ที่เป็นสมการเส้นตรงได้ดังนี้ (เสริม ทศศรี, 2554 : 118 - 120)

$$T_c = a + bX$$

$$\text{เมื่อ } b = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{N \sum X^2 - (\sum X)^2}$$

$$\text{และ } a = \bar{Y} - b\bar{X}$$

T_c	แทน	คะแนน T ปกติ ที่คำนวณจากสมการเส้นตรงอยู่ในรูปฟังก์ชันของคะแนนสอบ
a	แทน	Y - Intercept (ตำแหน่งที่เส้นตรงตัดแกน Y)
b	แทน	ความชันของเส้นตรง (ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรือการพยากรณ์)

X	แทน	คะแนนสอบ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบ
Y	แทน	คะแนน T ปกติ
\bar{Y}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน T ปกติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัย การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่จะนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจถูกต้องในการจัดกระทำและแปลความหมายของข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
k	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของแบบวัด
α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
b	แทน	น้ำหนักองค์ประกอบ
R^2	แทน	สัดส่วนความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบรวมที่ต้องการวัด
χ^2	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ
df	แทน	ค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom)
χ^2/df	แทน	ไค - สแควร์สัมพัทธ์
RMSEA	แทน	ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน

CFI	แทน ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
GFI	แทน ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
AGFI	แทน ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว
LSPP	แทน ทักษะชีวิต
LSP1	แทน ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
LSP2	แทน ด้านการคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
LSP3	แทน ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด
LSP4	แทน ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
Score	แทน คะแนนดิบ
Pr	แทน คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile)
T	แทน คะแนนปกติ (Normalized T - Score)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบวัดทักษะชีวิต

1) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ ตลอดทั้งข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต

1) การทดลองใช้ครั้งที่ 1

1.1) วิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก แก้ไขปรับปรุง และคัดเลือกข้อสอบ

1.2) นำแบบวัดที่ได้ไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพต่อไป

2) การทดลองครั้งที่ 2

2.1) วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทั้งฉบับ เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

2.2) วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องภายในด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ขั้นตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ

3.1) ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะชีวิต

3.2) การสร้างเกณฑ์ปกติในการแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างแบบวัด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตตามกรอบแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่แบ่งทักษะชีวิตออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
- 2) การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด
- 4) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตอนที่ 2 การปรับปรุงและการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ผลการพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ/คนที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	การวิเคราะห์ (IOC)	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อ/คนที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	การวิเคราะห์ (IOC)	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5			
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
32	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อ/คนที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	การวิเคราะห์ (IOC)	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5			
37	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
41	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
45	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
46	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
47	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
48	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
49	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
50	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
51	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
52	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
53	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
54	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
55	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
56	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
57	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
58	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
59	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
60	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
61	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อ/คนที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	การวิเคราะห์ (IOC)	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5			
62	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
63	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
64	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
65	1	1	1	1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
66	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
67	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
68	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
69	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
70	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
71	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
72	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
73	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
74	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
75	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
76	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
77	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
78	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
79	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
80	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
81	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
82	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
83	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
84	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

จากตาราง 4.1 พบว่า แบบวัดทักษะชีวิตมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ไว้ทั้งหมด คือ 84 ข้อ เพื่อนำมาใช้เป็นแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1) ผลการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม (Item Total Correlation) จำนวน 84 ข้อ จากการทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 รูป คัดเลือกไว้ 75 ข้อ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation : r_{xy})

ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์	ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์
1	.447	คัดเลือไว้	43	.671	คัดเลือไว้
2	.761	คัดเลือไว้	44	.247	คัดเลือไว้
3	.078	ตัดทิ้ง	45	.453	คัดเลือไว้
4	.266	คัดเลือไว้	46	.493	คัดเลือไว้
5	.453	คัดเลือไว้	47	.719	คัดเลือไว้
6	.504	คัดเลือไว้	48	.709	คัดเลือไว้
7	.717	คัดเลือไว้	49	.445	คัดเลือไว้
8	.719	คัดเลือไว้	50	.731	คัดเลือไว้
9	.438	คัดเลือไว้	51	.436	คัดเลือไว้
10	.729	คัดเลือไว้	52	.140	ตัดทิ้ง
11	.445	คัดเลือไว้	53	.094	ตัดทิ้ง
12	.246	คัดเลือไว้	54	.283	คัดเลือไว้
13	-.108	ตัดทิ้ง	55	.441	คัดเลือไว้
14	.278	คัดเลือไว้	56	.493	คัดเลือไว้
15	.453	คัดเลือไว้	57	.723	คัดเลือไว้
16	.504	คัดเลือไว้	58	.709	คัดเลือไว้
17	.722	คัดเลือไว้	59	.465	คัดเลือไว้
18	.719	คัดเลือไว้	60	.784	คัดเลือไว้
19	.464	คัดเลือไว้	61	.465	คัดเลือไว้

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์	ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์
20	.761	คัดลอกไว้	62	.668	คัดลอกไว้
21	.453	คัดลอกไว้	63	.690	คัดลอกไว้
22	-.101	ตัดทิ้ง	64	.291	คัดลอกไว้
23	.235	คัดลอกไว้	65	.441	คัดลอกไว้
24	.247	คัดลอกไว้	66	.493	คัดลอกไว้
25	.453	คัดลอกไว้	67	.719	คัดลอกไว้
26	.510	คัดลอกไว้	68	.709	คัดลอกไว้
27	.717	คัดลอกไว้	69	.458	คัดลอกไว้
28	.719	คัดลอกไว้	70	.731	คัดลอกไว้
29	.444	คัดลอกไว้	71	.436	คัดลอกไว้
30	.729	คัดลอกไว้	72	.094	ตัดทิ้ง
31	.445	คัดลอกไว้	73	.441	คัดลอกไว้
32	.134	ตัดทิ้ง	74	.283	คัดลอกไว้
33	.102	ตัดทิ้ง	75	.441	คัดลอกไว้
34	.278	คัดลอกไว้	76	.493	คัดลอกไว้
35	.453	คัดลอกไว้	77	.724	คัดลอกไว้
36	.504	คัดลอกไว้	78	.709	คัดลอกไว้
37	.722	คัดลอกไว้	79	.465	คัดลอกไว้
38	-.122	ตัดทิ้ง	80	.762	คัดลอกไว้
39	.464	คัดลอกไว้	81	.722	คัดลอกไว้
40	.778	คัดลอกไว้	82	.709	คัดลอกไว้
41	.453	คัดลอกไว้	83	.465	คัดลอกไว้
42	.504	คัดลอกไว้	84	.762	คัดลอกไว้

จากตาราง 4.2 พบว่า แบบวัดทักษะชีวิตมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง -.122 ถึง .784 ตัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .235 ถึง .784 ไว้จำนวน 75 ข้อ เพื่อจัดทำเป็นแบบวัดทักษะชีวิตต่อไป

2) ผลการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม (Item Total Correlation) จำนวน 75 ข้อ จากการทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 125 รูป ตัดเลือกไว้ 64 ข้อ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation : r_{xy})

ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์	ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์
1	.497	คัดเลือกไว้	39	.452	คัดเลือกไว้
2	.675	คัดเลือกไว้	40	.024	ตัดทิ้ง
3	.255	คัดเลือกไว้	41	.695	คัดเลือกไว้
4	.437	คัดเลือกไว้	42	.697	คัดเลือกไว้
5	.497	คัดเลือกไว้	43	.495	คัดเลือกไว้
6	.648	คัดเลือกไว้	44	.727	คัดเลือกไว้
7	.653	คัดเลือกไว้	45	.472	คัดเลือกไว้
8	.499	คัดเลือกไว้	46	.262	คัดเลือกไว้
9	-.021	ตัดทิ้ง	47	.442	คัดเลือกไว้
10	.479	คัดเลือกไว้	48	.460	คัดเลือกไว้
11	.232	คัดเลือกไว้	49	.605	คัดเลือกไว้
12	.224	คัดเลือกไว้	50	.651	คัดเลือกไว้
13	.452	คัดเลือกไว้	51	.515	คัดเลือกไว้
14	-.015	ตัดทิ้ง	52	.773	คัดเลือกไว้
15	.680	คัดเลือกไว้	53	.515	คัดเลือกไว้
16	.670	คัดเลือกไว้	54	-.013	ตัดทิ้ง
17	.515	คัดเลือกไว้	55	.673	คัดเลือกไว้
18	.567	คัดเลือกไว้	56	.298	คัดเลือกไว้
19	.452	คัดเลือกไว้	57	.442	คัดเลือกไว้
20	.255	คัดเลือกไว้	58	.460	คัดเลือกไว้

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์	ข้อที่	r_{xy}	ผลการวิเคราะห์
21	.261	คัดลอกไว้	59	.695	คัดลอกไว้
22	.452	คัดลอกไว้	60	.092	ตัดทิ้ง
23	.124	ตัดทิ้ง	61	.504	คัดลอกไว้
24	.693	คัดลอกไว้	62	.584	คัดลอกไว้
25	.706	คัดลอกไว้	63	.475	คัดลอกไว้
26	.495	คัดลอกไว้	64	.442	คัดลอกไว้
27	.726	คัดลอกไว้	65	.075	ตัดทิ้ง
28	.479	คัดลอกไว้	66	.448	คัดลอกไว้
29	.258	คัดลอกไว้	67	.482	คัดลอกไว้
30	.080	ตัดทิ้ง	68	.617	คัดลอกไว้
31	.469	คัดลอกไว้	69	.578	คัดลอกไว้
32	.704	คัดลอกไว้	70	.063	ตัดทิ้ง
33	.515	คัดลอกไว้	71	.565	คัดลอกไว้
34	.664	คัดลอกไว้	72	.625	คัดลอกไว้
35	.038	ตัดทิ้ง	73	.071	ตัดทิ้ง
36	.469	คัดลอกไว้	74	.515	คัดลอกไว้
37	.663	คัดลอกไว้	75	.602	คัดลอกไว้
38	.261	คัดลอกไว้			

จากตาราง 4.3 พบว่า แบบวัดทักษะชีวิตมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง -.021 ถึง .773 ตัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .224 ถึง .773 ไว้จำนวน 64 ข้อ เพื่อจัดทำเป็นแบบวัดทักษะชีวิตต่อไป

4) ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะชีวิตรายด้านและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับกับนักเรียน จำนวน 125 รูป ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) ดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดทักษะชีวิตรายด้านและทั้งหมด

องค์ประกอบแบบวัดทักษะชีวิต	ความเชื่อมั่น (α)
1. การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	.901
2. การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	.852
3. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	.823
4. การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	.820
แบบวัดทักษะชีวิตทั้งหมด	.954

จากตาราง 4.4 พบว่า แบบวัดทักษะชีวิตมีค่าความเชื่อมั่น อยู่ระหว่าง .820 ถึง .901 และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นรายองค์ประกอบด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีค่าเท่ากับ .901 ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ .852 ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด มีค่าเท่ากับ .823 ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีค่าเท่ากับ .820 และความเชื่อมั่นทั้งหมด มีค่าเท่ากับ .954

5) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ

ตาราง 4.5 ค่าสถิติวัดความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ
ไค - สแควร์ (χ^2)	แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยอมรับ สมมติฐานหลักว่าองค์ประกอบ ตามทฤษฎี มีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง เปรียบเทียบ (comparative Fit Index: CFI)	GFI > 0.90 มีค่าเข้าใกล้ 1 องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI)	GFI > 0.90 มีค่าเข้าใกล้ 1 องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์
ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้ แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI)	AGFI > 0.90 มีค่าเข้าใกล้ 1 องค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์
ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของ ความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Squared Error of Approximation: RMSEA)	RMSEA < 0.05 มีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 หมายถึงองค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากตาราง 4.5 แสดงค่าสถิติวัดความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยอมรับสมมติฐานหลักว่าองค์ประกอบตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root Mean Squared Residual: RMR) ควรมีค่าต่ำกว่า 0.05 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความ

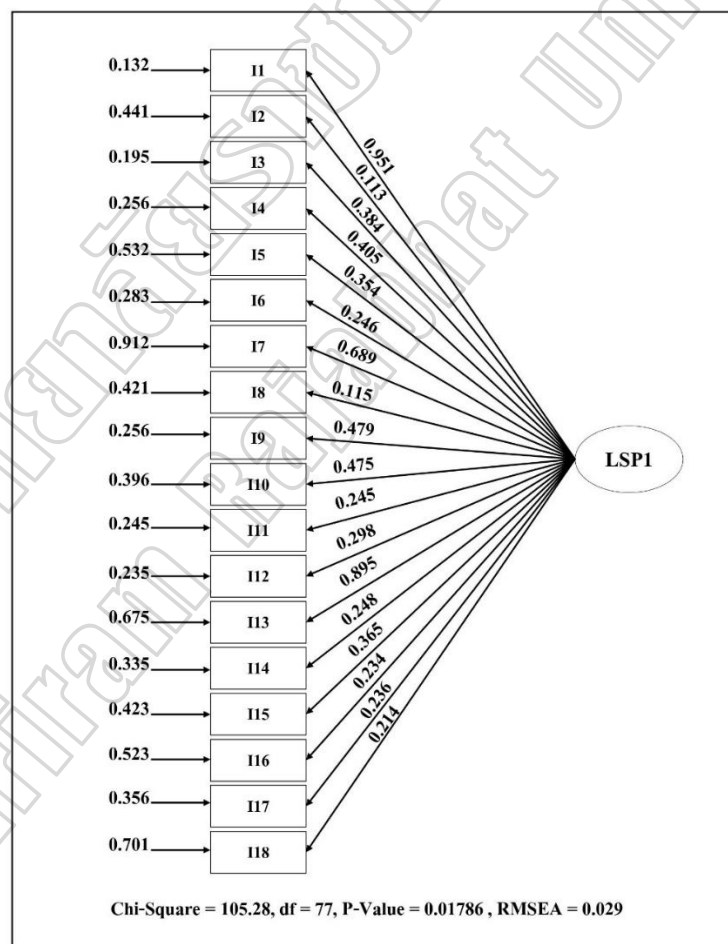
คลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Squared Error of Approximation: RMSEA) ควรมีค่าต่ำกว่า 0.05 แสดงว่ารูปแบบความกลมกลืนเป็นที่ยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์แสดงดังภาพที่ 4.6 ถึง 4.9

ตาราง 4.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและ ผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 1	0.951	0.062	0.030
	ตัวชี้วัดที่ 2	0.113	0.035	0.041
	ตัวชี้วัดที่ 3	0.384	0.032	0.093
	ตัวชี้วัดที่ 4	0.405	0.367	0.051
	ตัวชี้วัดที่ 5	0.354	0.054	0.031
	ตัวชี้วัดที่ 6	0.246	0.302	0.085
	ตัวชี้วัดที่ 7	0.689	0.065	0.010
	ตัวชี้วัดที่ 8	0.115	0.314	0.045
	ตัวชี้วัดที่ 9	0.479	0.041	0.051
	ตัวชี้วัดที่ 10	0.475	0.365	0.091
	ตัวชี้วัดที่ 11	0.245	0.198	0.045
	ตัวชี้วัดที่ 12	0.298	0.274	0.032
	ตัวชี้วัดที่ 13	0.895	0.012	0.075
	ตัวชี้วัดที่ 14	0.248	0.145	0.031
	ตัวชี้วัดที่ 15	0.365	0.246	0.021
	ตัวชี้วัดที่ 16	0.234	0.182	0.024
	ตัวชี้วัดที่ 17	0.236	0.136	0.051
	ตัวชี้วัดที่ 18	0.214	0.063	0.001

$$\chi^2=105.28 \text{ df}=77 \text{ P-value}=0.01786 \text{ RMSEA}=0.029 \text{ CFI}=0.992 \text{ GFI}=0.977 \text{ AGFI}=0.942$$

จากตาราง 4.6 พบว่า องค์กรประกอบด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีตัวชี้วัดจำนวน 18 ตัวชี้วัด ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 0.113 ถึง 0.951 มีค่าสัมประสิทธิ์ พหุคูณ R^2 ตั้งแต่ 0.012 ถึง 0.367 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ (S.E.) ตั้งแต่ 0.001 ถึง 0.093 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 105.28 ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.367 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.01786 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.029 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.992 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.997 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.942 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ดังภาพประกอบ 4.1

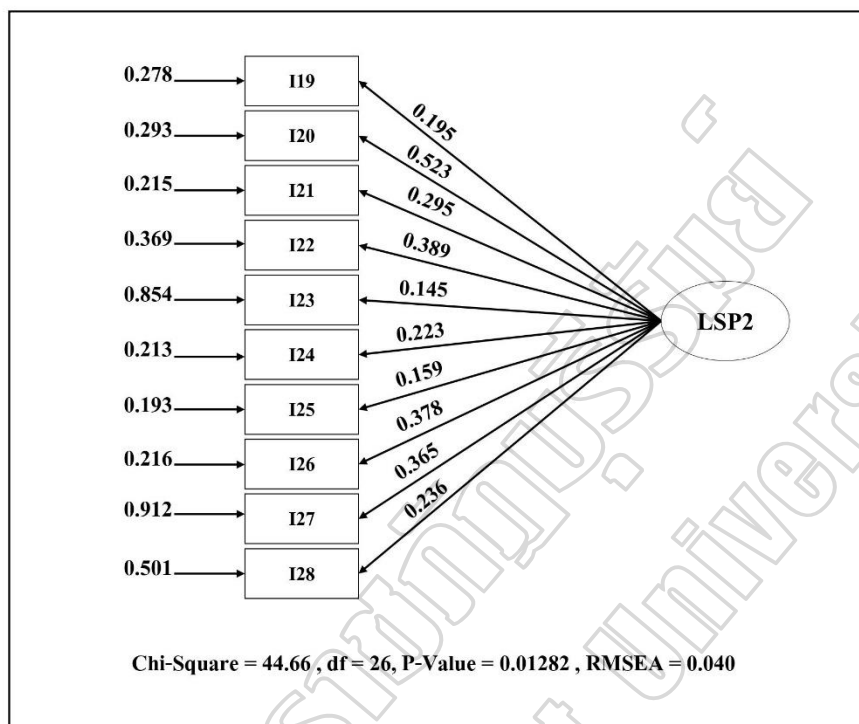
ภาพประกอบ 4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหา
อย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์	ตัวชี้วัดที่ 19	0.195	0.125	0.071
	ตัวชี้วัดที่ 20	0.523	0.457	0.095
	ตัวชี้วัดที่ 21	0.295	0.289	0.014
	ตัวชี้วัดที่ 22	0.389	0.296	0.056
	ตัวชี้วัดที่ 23	0.145	0.019	0.041
	ตัวชี้วัดที่ 24	0.223	0.185	0.014
	ตัวชี้วัดที่ 25	0.159	0.102	0.092
	ตัวชี้วัดที่ 26	0.378	0.398	0.010
	ตัวชี้วัดที่ 27	0.365	0.135	0.012
	ตัวชี้วัดที่ 28	0.236	0.079	0.002

$\chi^2=44.66$ df=26 P-value=0.01282 RMSEA=0.040 CFI=0.984 GFI=0.981 AGFI=0.963

จากตาราง 4.7 พบว่า องค์ประกอบด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่าง
สร้างสรรค์ มีตัวชี้วัดจำนวน 10 ตัวชี้วัด ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 0.145 ถึง 0.523 มีค่า
สัมประสิทธิ์พยากรณ์ R² ตั้งแต่ 0.019 ถึง 0.457 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนัก
องค์ประกอบ (S.E.) ตั้งแต่ 0.002 ถึง 0.095 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า
ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 44.66 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.717 ค่าความน่าจะเป็น
(P - Value) เท่ากับ 0.01282 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยของการประมาณค่าความ
คลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.040 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ
0.984 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.981 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับ
ค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.963 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ดังภาพประกอบ

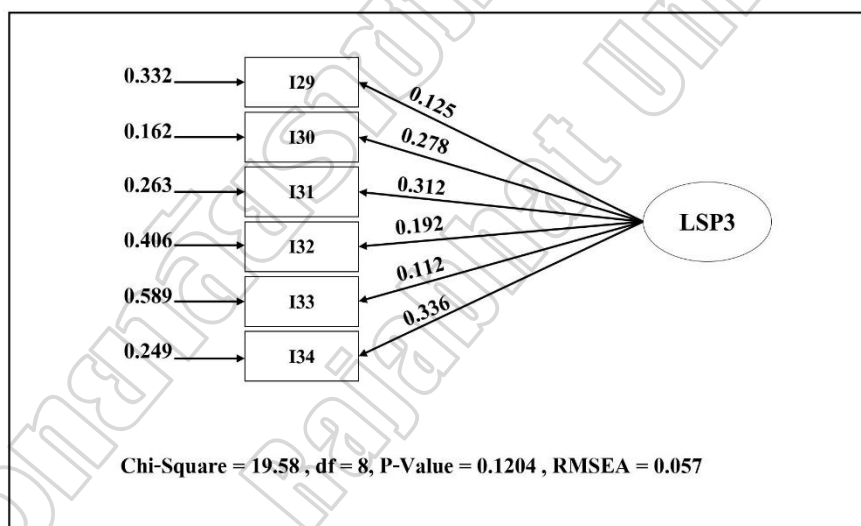
ภาพประกอบ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ตาราง 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	ตัวชี้วัดที่ 29	0.125	0.041	0.030
	ตัวชี้วัดที่ 30	0.278	0.332	0.062
	ตัวชี้วัดที่ 31	0.312	0.274	0.063
	ตัวชี้วัดที่ 32	0.192	0.085	0.001
	ตัวชี้วัดที่ 33	0.112	0.023	0.082
	ตัวชี้วัดที่ 34	0.336	0.312	0.041

$\chi^2=19.58$ df=8 P-value=0.1204 RMSEA=0.057 CFI=0.945 GFI=0.992 AGFI=0.963

จากตาราง 4.8 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด มีตัวชี้วัดจำนวน 6 ตัวชี้วัด ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 0.112 ถึง 0.312 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ R^2 ตั้งแต่ 0.023 ถึง 0.332 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ (S.E.) ตั้งแต่ 0.001 ถึง 0.082 ผลการวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 19.58 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.447 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.1204 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.057 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.945 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.992 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.963 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ดังภาพประกอบ 4.3

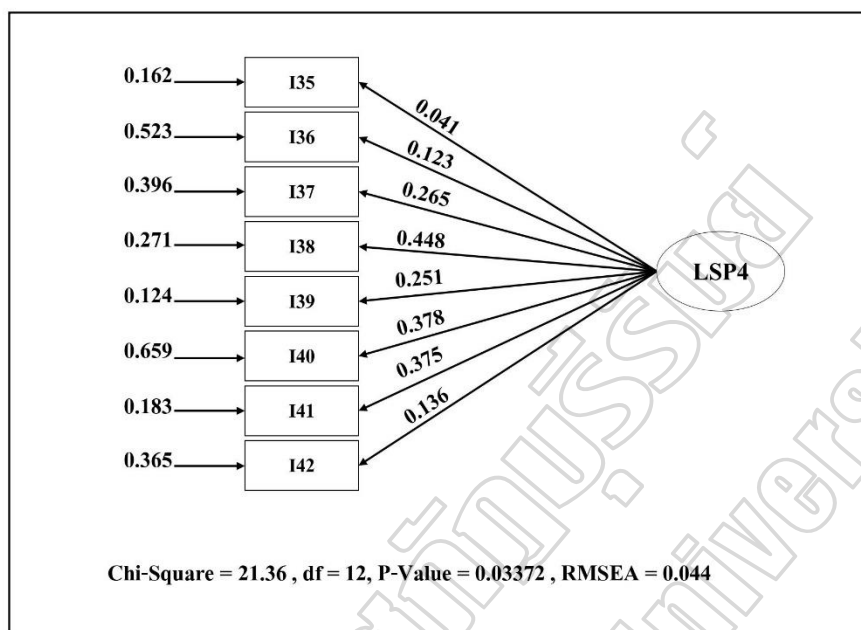
ภาพประกอบ 4.3 ผลการวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 35	0.041	0.012	0.060
	ตัวชี้วัดที่ 36	0.123	0.035	0.023
	ตัวชี้วัดที่ 37	0.265	0.152	0.092
	ตัวชี้วัดที่ 38	0.448	0.426	0.074
	ตัวชี้วัดที่ 39	0.251	0.335	0.025
	ตัวชี้วัดที่ 40	0.378	0.185	0.051
	ตัวชี้วัดที่ 41	0.375	0.431	0.082
	ตัวชี้วัดที่ 42	0.136	0.053	0.062

$\chi^2=21.36$ df=12 P-value=0.03372 RMSEA=0.044 CFI=0.986 GFI=0.992 AGFI=0.964

จากตาราง 4.9 พบว่า องค์ประกอบด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีตัวชี้วัดจำนวน 8 ตัวชี้วัด ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 0.041 ถึง 0.448 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ R² ตั้งแต่ 0.012 ถึง 0.431 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ (S.E.) ตั้งแต่ 0.023 ถึง 0.092 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 21.36 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.780 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.03372 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.044 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.986 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.992 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.964 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ดังภาพประกอบ 4.4

ภาพประกอบ 4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

6) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนักองค์ประกอบ	R ²	S.E.
การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 1	0.216	0.166	0.034
	ตัวชี้วัดที่ 2	0.309	0.104	0.096
	ตัวชี้วัดที่ 3	0.155	0.059	0.041
	ตัวชี้วัดที่ 4	0.254	0.083	0.017
	ตัวชี้วัดที่ 5	0.281	0.073	0.027
	ตัวชี้วัดที่ 6	0.255	0.080	0.020

ตาราง 4.10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและ ผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 7	0.357	0.067	0.033
	ตัวชี้วัดที่ 8	0.485	0.078	0.022
	ตัวชี้วัดที่ 9	0.175	0.058	0.042
	ตัวชี้วัดที่ 10	0.286	0.066	0.034
	ตัวชี้วัดที่ 11	0.187	0.058	0.042
	ตัวชี้วัดที่ 12	0.283	0.125	0.075
	ตัวชี้วัดที่ 13	0.374	0.101	0.099
	ตัวชี้วัดที่ 14	0.175	0.038	0.062
	ตัวชี้วัดที่ 15	0.266	0.064	0.036
	ตัวชี้วัดที่ 16	0.351	0.097	0.003
	ตัวชี้วัดที่ 17	0.223	0.061	0.039
	ตัวชี้วัดที่ 18	0.383	0.099	0.001
การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์	ตัวชี้วัดที่ 19	0.228	0.084	0.016
	ตัวชี้วัดที่ 20	0.424	0.162	0.038
	ตัวชี้วัดที่ 21	0.239	0.096	0.004
	ตัวชี้วัดที่ 22	0.398	0.158	0.042
	ตัวชี้วัดที่ 23	0.387	0.040	0.060
	ตัวชี้วัดที่ 24	0.208	0.084	0.016
	ตัวชี้วัดที่ 25	0.130	0.040	0.060
	ตัวชี้วัดที่ 26	0.292	0.122	0.078
	ตัวชี้วัดที่ 27	0.483	0.112	0.088
	ตัวชี้วัดที่ 28	0.326	0.098	0.002

ตาราง 4.10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและ ผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 29	0.234	0.078	0.022
	ตัวชี้วัดที่ 30	0.152	0.050	0.050
	ตัวชี้วัดที่ 31	0.160	0.036	0.064
	ตัวชี้วัดที่ 32	0.322	0.119	0.081
	ตัวชี้วัดที่ 33	0.244	0.050	0.050
	ตัวชี้วัดที่ 34	0.244	0.086	0.014
การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	ตัวชี้วัดที่ 35	0.119	0.042	0.058
	ตัวชี้วัดที่ 36	0.189	0.033	0.067
	ตัวชี้วัดที่ 37	0.265	0.077	0.023
	ตัวชี้วัดที่ 38	0.326	0.114	0.086
	ตัวชี้วัดที่ 39	0.219	0.129	0.071
	ตัวชี้วัดที่ 40	0.393	0.098	0.002
	ตัวชี้วัดที่ 41	0.229	0.084	0.016
	ตัวชี้วัดที่ 42	0.314	0.129	0.071

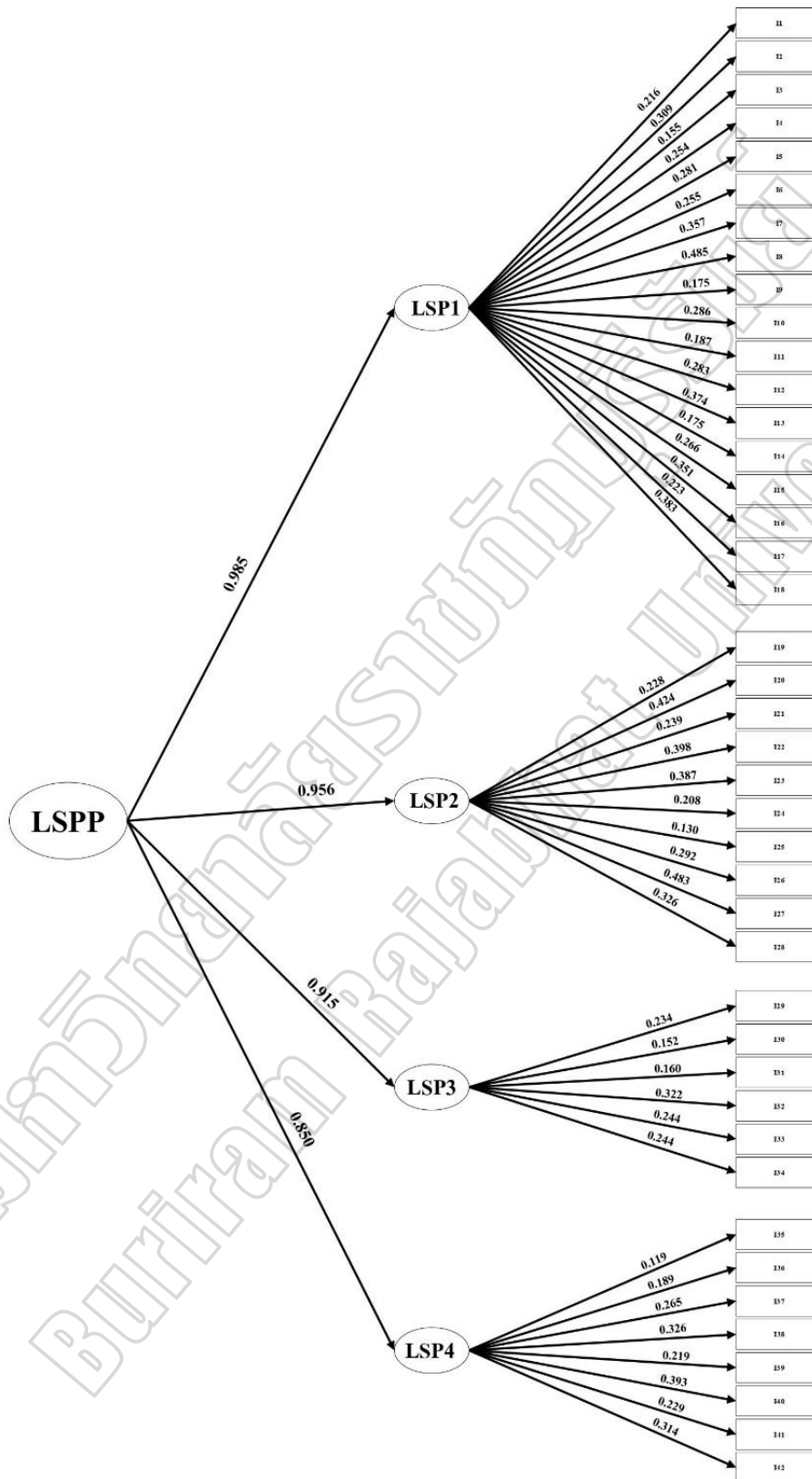
จากตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของโมเดลแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 จำนวน 42 ตัวชี้วัด พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.119 ถึง 0.485 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R²) ตั้งแต่ 0.033 ถึง 0.166 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ (S.E.) ตั้งแต่ 0.001 ถึง 0.099

ตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

องค์ประกอบ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	R ²	S.E.
การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	0.985	0.970	0.030
การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์	0.956	0.915	0.085
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	0.915	0.757	0.057
การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	0.850	0.723	0.077

$\chi^2=1408.740$ df=815 P-value=0.000 RMSEA=0.0458 CFI=0.647 GFI=0.856 AGFI=0.841

จากตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ทั้ง 4 ด้าน มีค่าเป็นบวกตั้งแต่ 0.850 ถึง 0.985 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.985, 0.956, 0.915 และ 0.850 ตามลำดับ มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1408.740 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.728 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.0458 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.647 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.856 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.841 แสดงว่า แบบวัดทักษะชีวิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 450 รูป นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด เนื่องจากการวัดทักษะชีวิตในครั้งนี้ เป็นการสร้างเครื่องมือ จึงควรมีการสร้างเกณฑ์ปกติในการวัดเพื่อบอกความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ในระดับใดของประชากร ซึ่งวัดได้จาก 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
- 2) การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด
- 4) การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

โดยมีผลการสร้างเกณฑ์ปกติ ดังนี้

1) ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะชีวิต

ผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบของแบบวัดทักษะชีวิตที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 รูป มาตรวจให้คะแนน และนำผลมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดผลปรากฏดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะชีวิต

องค์ประกอบแบบวัดทักษะชีวิต	จำนวน (ข้อ)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
แบบวัดทักษะชีวิต	64	256	234.89	16.97

จากตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ค่าเฉลี่ย 234.89 จากคะแนน 256 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.97

2) การสร้างเกณฑ์ปกติในการแปรความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัดทักษะชีวิต

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำกระดาษคำตอบของแบบวัดทักษะชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 รูป ตรวจให้คะแนนทุกทักษะ แล้วนำผลมาสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ เพื่อแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบวัด ได้เกณฑ์ปกติ ดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ
256*	80	231	50	217	45
255*	79	240	57	216	44
254*	78	239	56	215	43
253	77	238	55	214	42
252	71	237	54	213	42
250	66	236	53	212	41
249	64	235	52	211	41
248	63	234	51	210	40
247	62	233	50	209	39
246	61	232	50	208	39
245	60	231	50	207	38
244	59	230	49	206	38
243	58	229	49	205	37
242	58	228	48	204	35
241	57	227	48	203	34
240	57	226	48	200	32
239	56	225	47	199	31
238	55	224	47	198	29
237	54	223	47	196	18
236	53	222	46	195*	18
235	52	221	46	194*	17
234	51	220	46	193*	16
233	50	219	45		
232	50	218	45		

หมายเหตุ * หมายถึง การขยายคะแนน T ปกติ

จากตาราง 4.13 จากการสร้างเกณฑ์ปกติ ผลปรากฏว่า ระดับทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 มีเกณฑ์มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 196 ถึง 253 มีค่าของคะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T18 ถึง T77 แสดงว่าระดับทักษะชีวิตอยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีมาก ผลการสร้างเกณฑ์ปกติ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 สรุปเกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

คะแนน T ปกติ	คะแนนดิบ	ระดับทักษะชีวิต	จำนวน (รูป)	คิดเป็นร้อยละ
ตั้งแต่ 70 ขึ้นไป	252 ถึง 253	มีทักษะชีวิตดีมาก	535	78.44
ตั้งแต่ T45 - T69	217 ถึง 250	มีทักษะชีวิตดี	56	12.44
ตั้งแต่ T25 - T44	198 ถึง 216	มีทักษะชีวิตพอใช้	39	8.67
ต่ำกว่า T25 ลงมา	196 ถึง 196	มีทักษะชีวิตปรับปรุง	2	0.45

จากตาราง 4.14 พบว่า ระดับทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 มีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T18 ถึง T77 แสดงว่าระดับทักษะชีวิตอยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีมาก โดยระดับทักษะชีวิตดีมาก จำนวน 353 รูป คิดเป็นร้อยละ 78.44 ระดับทักษะชีวิตดี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 12.44 ระดับทักษะชีวิตพอใช้ จำนวน 39 รูป คิดเป็นร้อยละ 8.67 ระดับทักษะชีวิตควรปรับปรุง จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ 0.45 ส่วนใหญ่นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการดำเนินการวิจัย การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ
 - 4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11

สรุปผลการวิจัย

การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1) การสร้างแบบวัด

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ซึ่งมี 4 ด้าน และผู้วิจัยกำหนดเป็น 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น องค์ประกอบที่ 2 การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ องค์ประกอบที่ 3 การจัดการกับอารมณ์ และความเครียด องค์ประกอบที่ 4 การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยลักษณะของแบบวัดเป็นแบบกำหนด

สถานการณ์ให้เลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกมุ่งวัดทักษะชีวิตในแต่ละด้านว่าอยู่ในระดับใด หากว่ามีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก ตัวเลือกนั้นจะได้ 4 คะแนน ระดับดี ได้ 3 คะแนน ระดับพอใช้ ได้ 2 คะแนน และระดับควรปรับปรุง ได้ 1 คะแนน แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นจำนวน 64 ข้อ จำแนกเป็น ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น จำนวน 28 ข้อ ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 14 ข้อ ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด จำนวน 10 ข้อ และ ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น จำนวน 12 ข้อ

2) การหาคุณภาพของแบบวัด

2.1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 เป็นการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

2.2) ทดลองนำร่องเพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงความเหมาะสมของภาษาและพิจารณาเวลาที่เหมาะสม ตลอดจนข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่พบผลการทดลองนำร่องได้แบบวัด จำนวน 1 ฉบับ 84 ข้อ

2.3) ปรับปรุงและหาคุณภาพของแบบวัด

2.3.1) ผลการทดลอง ครั้งที่ 1 จำนวนข้อสอบ 84 ข้อ

2.3.1.1) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .967

2.3.2) ผลจากการทดลอง ครั้งที่ 2 จำนวน 75 ข้อ

2.3.2.1) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .954

2.3.2.2) วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า มีความสอดคล้องกันหรือไม่ จากการตรวจสอบพบว่า เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรที่สังเกตได้ทั้ง 42 ตัวแปร รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับ จำนวน 64 ข้อ 42 ตัวชี้วัด สอดคล้องกับแนวคิดทักษะชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1408.740 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.728 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สอง เฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.0458 ค่าดัชนีวัดระดับความ

สอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.647 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.856 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.841 จากข้อมูลดังกล่าว ค่าดัชนีความสอดคล้องทุกตัว ทั้งโมเดลองค์ประกอบและโมเดลแบบวัดทักษะชีวิตทั้งฉบับ บ่งชี้ว่าโมเดลการวิจัยมีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า ค่าไค-แควร์สัมพัทธ์ มีค่าน้อยกว่า 2 ค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 และเข้าใกล้ 1 ค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.05 และเข้าใกล้ 0 แสดงว่าแบบวัดทักษะชีวิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวัดได้เที่ยงตรงตามโครงสร้างที่มุ่งวัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดไว้

3) เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิต ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติโดยการนำคะแนนจากการตอบแบบวัดของกลุ่มตัวอย่าง มาแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ และปรับขยายคะแนนที่ปกติ ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนตั้งแต่ 196 ถึง 253 มีค่าของคะแนน T ปกติอยู่ตั้งแต่ T18 ถึง T77

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต และเพื่อศึกษาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ผลการจากการวิเคราะห์ข้อมูล และ สรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ในการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร นิยาม และแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด และได้สร้างแบบวัดโดยยึดกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งทักษะชีวิตออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกรวมวัดทักษะชีวิตในแต่ละด้านว่าอยู่ในระดับใด หากว่าอยู่ในระดับดีมาก ตัวเลือกนั้นจะได้ 4 คะแนน ระดับดีได้ 3 คะแนน ระดับพอใช้ได้ 2 คะแนน และ ระดับควรปรับปรุงได้ 1 คะแนน โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น

พบว่า แบบวัดมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 โดยแบบวัดมีคุณภาพตามเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ดังที่ ไพศาล วรคำ (2554 : 254 - 258) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ค่าดัชนีความสอดคล้อง ใช้ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป หากต่ำกว่านี้ถือว่าใช้ไม่ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนของหลักการสร้างแบบวัด และ มีความชัดเจน ซึ่งสร้าง โดยยึดกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากกระบวนการสร้างแบบวัด ข้อมูลที่นำมาใช้สร้างแบบวัดทักษะชีวิตเป็นข้อมูลที่ได้จากสภาพที่เป็นจริงของนักเรียน ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์โดยตรง ดังนั้น ข้อคำถาม และ ตัวเลือกที่สร้างขึ้นจึงสามารถสะท้อนสภาวะปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ตรงตามสภาพจริง ประกอบกับผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งแต่ละท่านล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์ และ มีความรอบรู้ในเรื่องการสร้างเครื่องมือ ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ได้แบบวัดทักษะชีวิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพก่อนที่จะนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบวัด

2. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1 ค่าอำนาจจำแนก

จากการทดลองครั้งที่ 1 โดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) ใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .235 ถึง .784 ไว้ใช้ ดังที่ ไพศาล วรคำ (2554 : 269) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อสอบไว้ว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผ่านการคัดเลือก และแก้ไขปรับปรุง จำนวน 1 ฉบับ 75 ข้อ ที่มีองค์ประกอบทักษะชีวิต 4 ด้าน เป็นข้อสอบมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ครอบคลุมนิยาม และพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละด้านของแต่ละองค์ประกอบ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ

จากการทดลองครั้งที่ 2 การหาคุณภาพของแบบวัดทั้งฉบับ วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (สมนึก ภัททิยธนี. 2553 : 225) พบว่าแบบวัดทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.954 ทั้งนี้ เป็นเพราะแบบวัดได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบหาคุณภาพเบื้องต้น และ การหาคุณภาพรายข้อจากการทดลอง ครั้งที่ 1 โดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านภาษาในข้อคำถาม และ ข้อเลือกตอบให้มีความกระชับ และ ชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย จึงทำให้แบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นสูง แสดงให้เห็นว่า แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และ เชื่อถือได้ ดังที่ เกียรติสุดา ศรีสุข (2548 : 144) ได้กล่าวถึงเกณฑ์แปลผลความเชื่อมั่นไว้ว่า ค่าของความ

เชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไปมีค่าตั้งแต่ 0.71 - 1.0 ถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง และ ไพศาล วรคำ (2554 : 267 - 282) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คือ ความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดใดชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งก็ตาม และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพัชร แก้วปฎิมา (2547 : 73 - 74) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่สร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกทุกข้อ มีความตรงตามทฤษฎี มีความตรงตามสภาพ และ มีความเที่ยงทั้งฉบับ 0.87 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยาพร ชูเลิศ (2550 : 108 - 113) ได้ศึกษาการพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร ประเภทวิชาอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดทั้งฉบับ มีความน่าเชื่อถือได้แบบสอดคล้องภายในเท่ากับ 0.91 อีกทั้งยังสอดคล้อง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรนันท์ มาอยู่วัง (2552 : 13 - 14) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

2.3 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ระหว่างแบบวัด หรือ เครื่องมือที่ใช้วัดสามารถวัดได้โดยตรงตามกรอบโครงสร้างทักษะชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการตรวจสอบ พบว่า โมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกันดี โดยมี ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1408.740 ค่าไค - แควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.728 ค่าความน่าจะเป็น (P - Value) เท่ากับ 0.000 ค่าดัชนีรากของกำลังที่สองเฉลี่ยเศษของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.0458 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.647 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.856 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.841 ดังที่ สุนทร ดำรงพาณิชย์ (2555 : 33) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องดัชนีไว้ว่า ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) น้อยกว่า 2 ค่า P - Value เท่ากับ 0.35979 ค่า GFI เท่ากับ 1.00 ค่า AGFI เท่ากับ 0.99 ค่า RMSEA น้อยกว่า .05 ค่า CFI ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกันดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดทักษะชีวิตโดยยึดกรอบสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นแบบวัดที่ได้จากการสัมภาษณ์จริงจากนักเรียน จึงเหมาะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังที่ ไพศาล วรคำ (2554 : 266) ได้กล่าวไว้ว่า การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยจะต้องมีองค์ประกอบในเชิงทฤษฎีที่ต้องการวัดชัดเจนก่อนที่

จะนำไปวัดกับกลุ่มตัวอย่าง และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรนันท์ มาอยู่วัง (2552 : 13 - 14) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.49 - 10.49 ค่า P - Value เท่ากับ 0.11 - 0.69 ค่า GFI เท่ากับ 1.00 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.00 - 0.03 แสดงว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับ แนวคิดทักษะชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.850 - 0.985 และมีนัยสำคัญทุกค่า ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มี ค่าสูงสุด คือ การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ตามลำดับ ค่าความเที่ยงในการวัดตัวแปรที่สังเกตได้อยู่ระหว่าง 0.723 - 0.970 แสดงว่า ใน ภาพรวมของตัวแปร โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทักษะชีวิตมีความเหมาะสมในการนำไปใช้วัดทักษะ ชีวิตของนักเรียนได้ครบทุกตัวแปร และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวัดไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ศึกษาวิจัยในความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไปได้

2.4 การสร้างเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติโดยการนำคะแนนจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มาแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ และปรับขยายคะแนนที่ปกติ ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนตั้งแต่ 193 ถึง 256 คะแนน มีค่าของคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T16 ถึง T80 แสดงว่าระดับ ทักษะชีวิตอยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีมาก ดังนี้ ระดับทักษะชีวิตดีมาก จำนวน 353 รูป คิดเป็นร้อยละ 78.44 ระดับทักษะชีวิตดี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 12.44 ระดับทักษะชีวิต พอใช้ จำนวน 39 รูป คิดเป็นร้อยละ 8.67 ระดับทักษะชีวิตควรปรับปรุง จำนวน 2 รูป คิดเป็น ร้อยละ 0.45 ส่วนใหญ่นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก การที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น มีระดับทักษะชีวิตที่แตกต่างกันเพราะว่านักเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ได้รับการ อบรมดูแล และการได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมทักษะชีวิตที่ต่างกัน สอดคล้องกับ มัชฌิมา ธรรมนุสย์ (2551 : 154) กล่าวไว้ว่า เด็ก ๆ และเยาวชนที่ผ่านการถ่ายทอด ประสบการณ์ที่ดีและได้รับการฝึกทักษะชีวิตจากสถานศึกษาอย่างจริงจังจะมีความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์และมีคุณลักษณะที่ดีงาม เช่น มองเห็นคุณค่าและเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง มีความ รับผิดชอบต่อตนเอง และสามารถดำรงตนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมประเทศและสังคมโลกใน ที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นใช้สำหรับวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา) ซึ่งจะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนว่า ควรจะมีการปรับปรุง พัฒนา หรือ ส่งเสริมทักษะชีวิตในด้านใด

1.2 แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้นเหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา) ดังนั้น หากจะนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ควรจะมีการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะชีวิตอีกครั้ง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตที่ใช้กับบุคคลในช่วงวัยอื่น ๆ ด้วย และ ทักษะชีวิตที่ใช้วัดก็อาจนำทักษะชีวิตด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากทักษะในด้านที่ได้นำเสนอในงานวิจัยครั้งนี้ มาใช้ในการสร้าง

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตด้วยวิธีการอื่น ๆ และ คัดเลือกรูปแบบการสร้างที่เห็นว่า เหมาะสมกับบุคคลหรือบริบทของสิ่งแวดล้อมที่ต้องการศึกษามาใช้ในการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตครั้งต่อไป โดยไม่จำเป็นต้องใช้รูปแบบการสร้างแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ วัชรินทร์. (2547). การพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กระทรวงสาธารณสุข. 2541. คู่มือการสอนทักษะชีวิตเพื่อป้องกันเอดส์. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2549). ระเบียบวิธีวิจัย. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นปีที่ 10 - 12). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2541). คู่มือการสอนทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันเอดส์. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.
- _____. (2547). รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.), กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2555). 6 คำถามสร้างทักษะชีวิต: ประสบการณ์สำหรับครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด จุลลาย มอรัณิง.
- กฤษณา ปัญญา. (2552). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เครือมาส คำเขียน. (2555). การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- จาวรรรณ เต็มสุข. (2558). การพัฒนาลักษณะเฉพาะของแบบวัดทักษะชีวิตและอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21 ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดดา เทียนฤกษ์. (2558). การพัฒนาโมเดลการวัดทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์วิบูลย์การปก.
- โชติญา เผ่าจินดา และคณะ. (2560). การตรวจสอบความตรงของโมเดลทักษะชีวิตและอาชีพในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดุสิต ทีบุญมา. (2555). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธนพัชร แก้วปฏิมา. (2547). การพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฐมล สาดบางเคียน. (2556). การพัฒนาเครื่องมือการวัดทักษะชีวิตตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). กาญจนบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- นิธิมา หงษ์ขำ. (2549). การพัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิตระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นุดาพัคตร์ ลากเกรียงไกร. (2557). การพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2521). การวัดประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2545). การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวิธีการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.

_____. (2555). การวัดและประเมินผลการศึกษา , ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2534). เกณฑ์มาตรฐานการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์. วารสาร
วัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
สุวีริยาสาส์น.

_____. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : พี.เอ็น.การพิมพ์.

ปิยะวรรณ ภูสินแก่น. (2558). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 วิทยาเขตสาเกตุนคร.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ผกาวัลย์ ทองบุ. (2556). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พระบรรจง ภาสดา. (2545). สภาพปัญหาและความต้องการเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เลข : สำนักงานบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏเลย.

พระมหาพิชิต จนทวนุ โฉ สีสานาม. (2549). การศึกษาปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านการ
เรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัด

นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

พระมหาวิระ อิ่มใจ. (2549). สภาพและปัญหาการบริหารการเรียนการสอนในโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญ กลุ่มที่ 3 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

พระมหาสมบัติ ชนปญโญ (ฉลอง). (2557). ยุทธศาสตร์เชิงพุทธในการบริหารโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ พศ.ด. (พุทธบริหารการศึกษา).

พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พัชรนันท์ มาอยู่วัง. (2552). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผล
การศึกษา). เพชรบูรณ์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2556). หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ ฯ
: เฮ้าส์ ออฟ เคอร์รี่มีส.
- _____. (2559). หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ ฯ :
สำนักพิมพ์ เฮ้าส์ ออฟ เคอร์รี่มีส.
- ไพ สระแก้ว. (2555). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ไพศาล วรรคำ. (2554). การวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- พรทิพย์ ไชยโส. (2545). เอกสารคำสอนวิชา 153521 หลักการวัดและการประเมินผลขั้นสูง.
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัคราณา).
- พรทิพย์ ไชยโส และคณะ. (2549). การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์
ศึกษา หลักสูตร 5 ปี รายงานการวิจัย. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มณฑรา ชรรณบุศย์. (2551). การเรียนรู้ตลอดชีวิต. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2563. จาก
www.radompon.com.
- ขงยูทธ วงศ์ภิรมย์ศาสนดี และสุวรรณ เรื่องกาญจนเศรษฐี. (2551). ทักษะชีวิต (Life Skill).
กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ [สสส.] กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข.
- ล้วน สายศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.
- _____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.
- _____. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.
- _____. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์.

- วราภรณ์ ไบภักดี. (2547). การพัฒนาแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิสัมฤทธิ์ สันเด. (2547). การพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะชีวิตจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียนวัยเด็กตอนกลาง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรายุทธ เชาว์ชาญ. (2539). การสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory). (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพรรณ สายหงษ์. (2553). แนวคิดเรื่องทักษะชีวิตและแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต. สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2563, จาก <https://www.nfe.go.th/0405/NFE-note/SkillLife.html>.
- สายหยาด จันทร์คูเมือง. (2554). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวรรณณี พันธุ์เลิศ. (2554). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุนทรพจน์ ดำรงพานิช. (2555). สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรียาพร ชูเลิศ. (2550). การพัฒนาเครื่องมือวัดทักษะชีวิตสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบการคิด**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **แนวทางการนำมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2553). **แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554). **แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2579**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สมนึก กัททิษณี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2549). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2558). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กอสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2525). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2559). **การวัดและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องอาจ เขียมกลาง. (2559). **การพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3**. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. (การบริหารจัดการการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- Anastasi, A. (1982). **Psychological Testing**. 5th ed. New York: Macmillan Publishing Co., Inc.
- Brooks, M. G. and Brooks, J. G. (1999). "The Courage to be Constructivist," **Educational Leadership**. 57(3): 2.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychology Testing**. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Ebel, R. L. & Frisbie, D. A. (1991). **Essentials of Educational Measurement**. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall., inc.
- Ennis, R. H. (1985). "A Logical Basic for Measuring Critical Thinking Skill." **Education Leadership**. 43(2): 45 - 46.
- Goodship, V. (2001). **Introduction to Plastic Recycling**. Shawbury, UK : Rapra Technology.
- Gronlund, N. E. (1976). **Measurement and Evaluation in Teaching**. 4th ed. New York: Macmillan.
- Hendricks, P. A. & Patricia, M. A. (1996). **Developing Youth Curriculum Using the Targeting Life Skills Model**. Retrieved 30 August 2010, from <http://www.extension.iastate.edu/4H/lifekill/homepage.html>.
- Khosravani, M. et al. (2014). "Analyzing the Effects of Iranian EFL Textbooks on Developing Learners' Life Skills." **English Language Teaching**. 7(6): 54.
- Ozdemir, N. & Guneri, Y.O. (2017). "The Factors Contribute to Career Adaptability of High School Students." **Eurasian Journal of Educational Research**. 67(1): 183 - 198.
- Mangrulkar, L., Whitman, C. V. & Posner, M. (2001). **Life Skills Approach to Child and Adolescent Health Human Development**. Washington, DC : Education Development Center.
- Mokhtar, S. B. et al. (2012). "Selection and Review of Measurement Item to Study Students' Generic Skills." **US - China Education Review**. 6(1): 65 - 69.
- Ruggiero, V. R. (1996). **Becoming a Critical Thinker**. Boston: Houghton - Mifflin.
- Smith, F. (1992). **To Think in Language, Learning and Education**. London: Routledge.
- Sternberg, R. J. (1985). **Beyond IQ: A Triarchic Theory of Human Intelligence**. London: Cambridge University Press.

- Subasree, R. & Radhakrishnan, A. N. (2014). "The Life Skills Assessment Scale: the Construction and Validation of a New Comprehensive Scale for Measuring Life Skills." **IOSR Journal of Humanities and Social Science**. 19(1): 50 - 58.
- UNICEF. (2005). **UN Assembly Special Session on Children by Child Delegates**. Retrieved 17 March 2005, from <http://www.unicef.org>.
- World Health Organization. (1994). **Life Skills Education for Children and Adolescents in School**. Geneva: World Health Organization.
- _____. (1997). **Life Skills Education for Children and Adolescents in School**. Geneva: World Health Organization.
- Zarife, S. et al. (2010). "Social Skills and Problem Behaviors of Children with Different Cognitive Styles Who Attend Preschool Education." **Australian Journal of Guidance & Counselling**. 20(1): 92 - 97.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ฤกษ์แก้ว

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.นัจรีภรณ์ สิมมารุณ

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

นมัสการ พระครูสาธุกิจโกศล, ดร. อาจารย์

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญู (มะเต๋อ) นักศึกษาระดับระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

นมัสการ พระครูวิริยปัญญาภิวังษ์, ดร. อาจารย์

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอนมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอมอบอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย
เรียน

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑ โดยมี อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

รายชื่อโรงเรียนที่ทดลองเครื่องมือวิจัย

ครั้งที่ 1

โรงเรียน โพนศึกษา

โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโนนภาสวิมลศึกษา

โรงเรียนพระปริยัติธรรมพินิจวิทยา

โรงเรียนบาลีสาธิตวัดศาลาลอยสุรินทร์

โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโพธาราม

โรงเรียนโพธิ์ศรีวิทยา

โรงเรียนปริยัติคุณรสวิทยา

ครั้งที่ 2

โรงเรียนวัดท่าสว่างวิทยา

โรงเรียนพระปริยัติธรรมโนนดินแดง

โรงเรียนประชานิมิตโสภิตธรรมภาณ

โรงเรียนพระปริยัติธรรมตลาดชัยวิทยา

โรงเรียนกัณฑ์ธรรมวิทย

โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดสระกำแพงใหญ่

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๓๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

นมัสการ

ด้วย พระเอกพันธ์ วรรณมณญ (มะเตือ) นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ ๑๑ โดยมี อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัย ดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นมัสการด้วยความเคารพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

รายชื่อโรงเรียนที่เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

โรงเรียนศรีปริยัติคุณศึกษา
โรงเรียนประจักษ์วิทยานุสรณ์
โรงเรียนพระปริยัติธรรมเข้ปปราสาทวิทยา
โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดบ้านโนนคูณ
โรงเรียนควนใหญ่วิทยา
โรงเรียนวัดกลางเมืองเก่าวิทยา
โรงเรียนวัดชัยภูมิวนาราม
โรงเรียนวัดป่าหนองดินคำวิทยาลัย
โรงเรียนพระปริยัติธรรมเกียรติแก้ววิทยา
โรงเรียนพุทธธรรมวิทยา
โรงเรียนวัดชัยภูมิพิทักษ์ (ผาเก็ง)
โรงเรียนปรากฏ์คูวิทยา
โรงเรียนปริยัติสามัญนครราชสีมา
โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดบึงกิตติวิทยา
โรงเรียนปริยัติธีรวิทยา
โรงเรียนศรีเกษตรวิทยา
โรงเรียนปริยัติโกศลวิทยา

ภาคผนวก ข

- แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- คู่มือการใช้แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- การสร้างเกณฑ์ปกติ จากคะแนนแบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง

1. แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีทั้งหมด 64 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบวัดทักษะชีวิต 1 ชั่วโมง 30 นาที
2. แบบวัดนี้เป็นแบบเชิงสถานการณ์เรื่องราวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนพิจารณาว่าถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะทำอย่างไร โดยเลือกตอบจากคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งคำตอบเหล่านั้นไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ดังนั้น นักเรียนสามารถเลือกตอบได้อย่างสบายใจเพราะไม่มีผลกระทบใด ๆ ของนักเรียน ควรตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งจะประโยชน์ต่อตัวนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเองและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแบบวัดทักษะชีวิตต่อไป
3. แบบวัดทักษะชีวิตแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงข้อเดียว จาก ข้อ 1. , 2. , 3. และ 4. แล้วระบายวงกลมตามตัวเลข ● ให้ตรงกับตัวเลขที่นักเรียนเลือกลงในกระดาษคำตอบ สามารถใช้ปากกาหรือดินสอได้ ดังตัวอย่าง
0. หากมีครูชาวต่างชาติเดินเข้ามาพูดคุยกับนักเรียน แต่นักเรียนฟังไม่เข้าใจ นักเรียนจะทำอย่างไร

1. เดินหนี
2. ยิ้มแต่ไม่สนทนาตอบโต้แต่อย่างใด
3. ตั้งใจฟังและขอให้ครูพูดใหม่อีกครั้ง
4. เรียกเพื่อนให้มาฟังด้วย แล้วให้เพื่อนช่วยสนทนากับครู

ถ้านักเรียนจะเลือก ข้อ 3 ให้นักเรียนระบายในวงกลมเลข 3

0. 1 2 3 4

ตัวอย่าง

① ② ③ ●	←	ถูกวิธี
① ② ③ ④	←	ผิดวิธี
① ② ③ ●	←	ผิดวิธี
① ② ③ ④	←	ผิดวิธี

1. สงกรานต์เป็นนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการแข่งขันทักษะวิชาการกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในหลาย ๆ กลุ่มวิชา ถ้านักเรียนเป็นสงกรานต์ นักเรียนจะอย่างไร

1. เลือกวิชาที่ตนเองชอบ
2. เลือกวิชาที่ชอบครูผู้สอน
3. เลือกวิชาที่ตนเองมีความถนัด
4. เลือกวิชาที่เพื่อนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ

2. ครูให้นักเรียนทำโครงการวิทยาศาสตร์เป็นกลุ่ม นักเรียนจะมีวิธีเลือกหัวข้อในการทำโครงการอย่างไร

1. เลือกทำโครงการที่เพื่อนเสนอ จะได้ไม่ขัดใจกัน
2. เลือกทำโครงการที่น่าสนใจ และมีความแปลกใหม่
3. เลือกทำโครงการที่มีคนอื่นทำไว้แล้วจะได้ไม่ต้องคิดเอง
4. เลือกทำโครงการที่ทำเสร็จได้ง่าย ไม่ต้องใช้อุปกรณ์หรือวิธีการที่ซับซ้อน

3. ตาลไม่ค่อยเก่งวิชาภาษาอังกฤษ แต่ปีนี้ตาลสอบได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษ 4.00 ถ้านักเรียนเป็นตาลจะคิดอย่างไร

1. อาจารย์ตรวจให้คะแนนผิดหรือเปล่า
2. ถ้าพยายามก็สามารถทำได้ดีเหมือนคนอื่น
3. ที่ตอบถูกอาจเป็นเพราะความสามารถในการเดา
4. ถ้าพยายามและมุ่งมั่นตั้งใจใฝ่เรียนรู้ก็สามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้

4. ในแต่ละวันธีรภัทรต้องช่วยคุณอุปัชฌาย์กวาดห้องฟอที่อาพาธหนัก ธีรภัทรเป็นคนขยันอ่านหนังสือ แต่ผลการเรียนยังไม่บรรลุเป้าหมายของตนเองที่ตั้งไว้ ถ้านักเรียนเป็นธีรภัทรสิ่งที่ปฏิบัติแล้วยังไม่บรรลุเป้าหมายเป็นเพราะยังขาดสิ่งใด

1. การใส่ใจในความสามารถของตนเอง
2. การจัดเวลาในการทำงานของตนที่เหมาะสม
3. การแบ่งเวลาสำหรับการเรียนน้อยเกินไป
4. การให้ความสำคัญกับการเรียนในห้องเรียนยังน้อยเกินไป

5. สมพรเป็นนักเรียนที่ขยันอ่านหนังสือและศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ อยู่เสมอ จนได้รับมอบหมายจากคุณครูให้นำเสนอข่าวสารประจำวันหน้าห้องประชุมทุกวันศุกร์ หลังจากสวดมนต์ไหว้พระเสร็จ แต่สมพรเป็นนักเรียนที่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ถ้านักเรียนเป็นสมพร นักเรียนจะทำอย่างไร

1. ฝึกฝนและเตรียมความพร้อมของตนเอง
2. แกล้งป่วยในวันที่ตนเองต้องนำเสนอข่าว
3. ให้เพื่อนนำเสนอข่าวหน้าเสาธงแทนตนเอง
4. ขอร้องคุณครูว่าไม่ขอนำเสนอข่าวหน้าเสาธง

6. วรุชเป็นนักเรียนที่มีความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นอย่างมาก เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ต้องเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ถ้านักเรียนเป็นวรุชนักเรียนควรทำอย่างไร

1. เรียนต่อสายแพทย์
2. ไม่เรียนต่อเนื่องจากมีความรู้มากแล้ว
3. เรียนต่อสายรัฐศาสตร์เพื่อเป็นนักการเมือง
4. เอาความรู้ที่มีไปประกอบอาชีพเพื่อหาเงิน โดยไม่ต้องเรียนต่อ

7. ในวันแรกของการสอบบาลีสนามหลวง ปรากฏว่าเสกสรรค์ทำข้อสอบวิชาแปลมคธเป็นไทยไม่ได้เลย และยังต้องสอบอีกวิชาในวันถัดไป ถ้านักเรียนเป็นเสกสรรค์ นักเรียนจะทำอย่างไร

1. รู้สึกกังวล แต่ตั้งใจทำวิชาต่อไปให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. ไม่ได้รู้สึกกังวล หรือเครียด เพราะไม่ถนัดวิชานั้นอยู่แล้ว
3. รู้สึกเครียดแต่ไม่เอามาคิด และเตรียมตัวสอบวิชาถัดไปอย่างเต็มที่
4. รู้สึกกังวล และเครียดมาก ทำให้ไม่มีสมาธิในการทำวิชาถัดไป

8. เพื่อนของนักเรียนรู้สึกอับอายและเสียใจมากที่พ่อของเขาถูกจับและติดคุกในคดีค้ายาบ้า ทำให้เพื่อนของนักเรียนดูเศร้า ๆ ไม่มีสมาธิในการเรียน นักเรียนจะทำอย่างไรในสถานการณ์นี้

1. เลิกคบกับเพื่อนทันที เพราะพ่อของเขาประพฤติตัวไม่ดี อาจจะส่งผลมาถึงลูกได้
2. คบกับเพื่อนเช่นเดิม เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ใช่การกระทำหรือความผิดของเพื่อน
3. ห่างจากเพื่อนสักระยะหนึ่ง เพราะไม่อยากให้ใครเห็นว่ามีเพื่อนที่พ่อเป็นคนขี้คุก
4. คบกับเพื่อนเช่นเดิม คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเพราะเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความผิดของเพื่อน

9. สมศักดิ์เป็นนักเรียนที่ติดเชื่อเอดส์มีร่างกายผอม สุขภาพไม่แข็งแรง เนื่องจากเขาติดเชื้อมาจากพ่อแม่ เพื่อนในชั้นเรียนเดียวกันมีเพียงกชกรเท่านั้นที่ทราบ เรื่องการติดเอดส์ของสมศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็นกชกร นักเรียนจะทำอย่างไร

1. ไม่คบกับสมพรเพราะกลัวติดเอดส์
2. บอกให้ครูทราบจะได้ช่วยให้คำแนะนำ
3. บอกเพื่อนว่าสมพรติดเอดส์ให้เพื่อนทราบ
4. ให้กำลังใจและคบสมพรเป็นเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่ง

10. กิตติศักดิ์เป็นโรคโปลิโอมาตั้งแต่เด็ก ๆ เพื่อนจึงไม่ชอบเดินไปไหนกับกิตติศักดิ์ เพราะเดินช้า บางครั้งต้องเดินคนเดียว ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนร่วมห้องกับกิตติศักดิ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ไม่เดินกับกิตติศักดิ์เพราะอายเพื่อนคนอื่น
2. ชวนกิตติศักดิ์ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยทุกครั้ง
3. ไม่สนใจเพราะตนเองไม่อยากคบกับกิตติศักดิ์
4. ดูแลและช่วยให้กำลังใจกิตติศักดิ์มากกว่าเพื่อนๆคนอื่น

11. ในขณะที่วิโรจน์เดินไปรดน้ำต้นไม้บริเวณหลังวัด เขามองไปเห็นเด็กคนหนึ่งเล่นน้ำและกำลังจะจมน้ำ นักเรียนเป็นวิโรจน์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ตะโกนบอกให้คนมาช่วยและลงไปช่วยก่อน
2. ตะโกนบอกให้คนมาช่วยและรดน้ำต้นไม้ต่อไป
3. ตะโกนบอกให้คนมาช่วยและรอนกว่าจะมีคนมาช่วย
4. ตะโกนบอกให้คนมาช่วยและหาอุปกรณ์ช่วยเหลือไปพloatingก่อน

12. มานะเป็นเพื่อนหัตถศิลป์ แต่หัตถศิลป์มีสุขภาพไม่แข็งแรง เขาต้องหยุดเรียนบ่อย ทำให้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน ถ้านักเรียนเป็นมานะ นักเรียนจะอย่างไร

1. สงสารหัตถศิลป์ และจัดงานทุกอย่างให้หัตถศิลป์ลอก
2. ไม่สนใจหัตถศิลป์ เพราะจะเกิดความยุ่งยากตามมาทีหลัง
3. บอกหัตถศิลป์ให้ลาออกจากโรงเรียน เพราะต้องขาดเรียนบ่อย
4. บอกหัตถศิลป์ให้เพื่อนและคุณครูในห้องเข้าใจ และคอยช่วยเหลือในสิ่งที่ช่วยได้

13. ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมวันภาษาไทย ซึ่งมีการประกวดแต่งคำขวัญ มงคลและเพื่อนมีความสนใจ ถ้านักเรียนเป็นมงคล นักเรียนจะอย่างไร

1. บอกเพื่อนให้แต่งคำขวัญเข้าประกวด
2. แต่งคำขวัญด้วยตนเองและส่งเข้าประกวด
3. แต่งคำขวัญแต่ไม่ส่งเข้าประกวดเพราะไม่มั่นใจ
4. ร่วมกันกับเพื่อนช่วยกันแต่งคำขวัญส่งเข้าประกวด

14. วงษ์ทองเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ จึงได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน เข้าแข่งขันทักษะวิชาการ ประเภทสิ่งประดิษฐ์ ถ้านักเรียนเป็นวงษ์ทองควรวางแผนทำงานในขั้นตอนแรกอย่างไร

1. ฝึกประดิษฐ์สิ่งของเหลือใช้วันเข้าแข่งขัน
2. หาวัสดุและอุปกรณ์เหลือใช้มาให้คุณครูแนะนำและสอนทำ
3. ศึกษาวิธีการประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้จากอินเทอร์เน็ต

4. นัดหมายเพื่อนมาระดมความคิดเพื่อประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้

15. ประดิษฐ์เป็นเด็กกำพร้า ซึ่งพ่อแม่แยกทางกัน ยายจึงนำไปบวชเรียนกับหลวงตาที่วัดแห่งหนึ่ง ประดิษฐ์เป็นเด็กที่มีความสามารถในการพูด พระอาจารย์จึงชักชวนให้ประดิษฐ์ฝึกเทศน์เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนาฉลองศรัทธาญาติโยม และได้ปัจจัยเรียนหนังสือ ถ้านักเรียนเป็นประดิษฐ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ไม่ทำหน้าที่ลักษณะนี้ เพราะอายุคนอื่น
2. ตกลงที่จะทำ เพราะเป็นแนวทางที่ตนเองชอบ
3. ไม่ทำงานลักษณะนี้ เพราะคิดว่าไม่เหมาะสมกับตน
4. ตกลงที่จะทำ เพราะเป็นการใช้ความสามารถให้เกิดประโยชน์

16. โรงเรียนจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาการประจำปี โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกห้องเรียนส่งผลงานของตนเองออกร้านขายงานฝีมือของนักเรียน ซึ่งสมรักษ์และเพื่อน ๆ เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการประดิษฐ์ดอกไม้จากเปลือกข้าวโพดได้สวยงาม ถ้านักเรียนเป็นสมรักษ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ประดิษฐ์ดอกไม้และประดิษฐ์สิ่งอื่นเพิ่มด้วย
2. ประดิษฐ์ดอกไม้อย่างเดียว เพราะมีความชำนาญ
3. สมรักษ์ประดิษฐ์ดอกไม้และเพื่อนประดิษฐ์สิ่งอื่น
4. ประดิษฐ์ดอกไม้และสิ่งอื่นรวมทั้งสาธิตวิธีการทำ

17. ราชันต้องเลือกเรียนพิเศษ ระหว่างวิชาภาษาอังกฤษกับคณิตศาสตร์ ซึ่งตนเองก็ชอบและต้องการพัฒนาผลการเรียนทั้งสองวิชา ถ้านักเรียนเป็นราชันจะตัดสินใจอย่างไร

1. เลือกเรียนจากการพิจารณาว่าวิชาไหนเรียนสนุกกว่า
2. เลือกเรียน โดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเรียน
3. เลือกเรียนจากการพิจารณาว่าวิชาไหนตนเรียนอ่อนกว่ากัน
4. เลือกเรียนจากการพิจารณาว่าวิชาไหนที่เพื่อนสนิทของตนลงเรียน

18. เมื่อนักเรียนได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะต้องทำงานโครงการต่าง ๆ กับคณะกรรมการนักเรียน นักเรียนสามารถปฏิบัติร่วมกับผู้อื่นอย่างไร เพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

1. แบ่งให้ตัวแทนศึกษาโครงการต่าง ๆ
2. ให้ครูเป็นคนช่วยวางแผนการ
3. แบ่งคณะกรรมการรับผิดชอบและติดตาม
4. ประชุมปรึกษากันกับคณะกรรมการเพื่อวางแผนร่วมกัน

19. ฉลองและมงคลเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งทุกวิชา ทั้งสองมักจะแข่งขันกันเมื่อมีการจัดสอบทุกครั้ง ในการสอบครั้งล่าสุดมงคลได้คะแนนสูงกว่าฉลอง ในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ถ้านักเรียนเป็นฉลอง นักเรียนจะอย่างไร

1. ย้ายโรงเรียนเนื่องจากไม่ต้องการเจอหน้ามงคล
2. เฉย ๆ ไม่รู้สึกอะไร ครั้งต่อไปจะต้องทำให้ดีกว่า
3. แสดงความรู้สึกไม่พอใจ และบอกให้ครูตรวจใหม่
4. แสดงความยินดีกับมงคล และพัฒนาตนเองในการสอบครั้งต่อไป

20. ในฐานะที่นักเรียนเป็นหัวหน้าชั้น นักเรียนได้ออกกฎระเบียบของห้องเรียน แต่เพื่อนในชั้นเรียน ไม่ยอมรับและปฏิบัติตาม นักเรียนจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เพื่อนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและตัดสินใจที่เหมาะสม

1. ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ออกกฎระเบียบ
2. ขอความร่วมมือเพื่อนในชั้นเรียนร่วมตัดสินใจ
3. ออกมาตรการลงโทษเพื่อนนักเรียนที่ไม่ปฏิบัติตาม
4. ขอความร่วมมือในการออกกฎระเบียบให้เป็นที่ยอมรับทุกคน

21. ในฐานะที่นักเรียนเป็นสมาชิกของสภานักเรียน นักเรียนได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมวันแม่ แห่งชาติ จึงมีการประชุมกันว่าควรดำเนินการอย่างไรดี ทั้งนี้ นักเรียนจะมีแนวทางในการปฏิบัติ ใดที่จะสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เหมาะสม

1. ปฏิบัติตามเสียงข้างมาก
2. ทำตามความคิดของตนเอง
3. ไม่รวมแสดงความคิดเห็นแต่จัดกิจกรรม
4. ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม

22. ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีภายในกลุ่ม ถ้านักเรียนเป็น สมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม นักเรียนจะร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างไรเพื่อให้สมาชิกของกลุ่ม ยอมรับและตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่นักเรียนเสนอมา

1. เสนอผลที่คาดว่าจะได้รับ
2. เสนอความสำคัญของกิจกรรม
3. เสนอผลกระทบต่อการทำกิจกรรม
4. เสนอบงบประมาณที่ใช้สำหรับกิจกรรม

23. เฉลิมเป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจในการเรียน ซึ่งในการสอบปลายภาคเรียนครั้งนี้ เฉลิมอ่านหนังสือและเตรียมความพร้อมในการสอบมาอย่างดี ถ้านักเรียนเป็นเฉลิมนักเรียนคิดว่าผลการเรียนจะเป็นอย่างไร

1. ผลการเรียนคงเดิม
2. ไม่แน่ใจในผลการเรียน
3. แน่ใจว่าผลการเรียนต้องดีขึ้นกว่าเดิม
4. ผลการเรียนน่าจะดีเพราะเตรียมตัวมาดี

24. ในคาบเรียนวิชาแนะแนวห้องเรียนของสหมหาย ครูที่ปรึกษาให้นักเรียนเขียนเรียงความ เรื่องความสามารถที่ตนเองภูมิใจ ถ้านักเรียนเป็นสหมหาย นักเรียนจะเขียนอย่างไร

1. เขียนไม่ได้ เพราะยังไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถอะไรบ้าง
2. เขียนไม่ได้ เพราะไม่มีความสามารถด้านเขียนเรียงความ
3. เขียนได้ เพราะรู้ว่ามีความสามารถอะไร แต่ก็อยากมีความสามารถอื่นมากกว่า
4. เขียนได้ เพราะรู้ว่าตนเองมีความสามารถอะไร และภาคภูมิใจในความสามารถ

25. เอกรินทร์เป็นนักเรียนที่เรียนดีแต่ฐานะยากจนและมักจะได้รับทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีเสมอ จนเพื่อนบางคนมักจะล้อ เอกรินทร์ว่า “ยากจนเพราะอยากได้ทุน” ถ้านักเรียนเป็นเอกรินทร์ นักเรียนจะทำอย่างไร

1. หลบหน้าเพื่อนเพราะอายที่เพื่อนล้อ
2. เฉย ๆ และนำเรื่องที่เกิดขึ้นไปเล่าให้ครูทราบ
3. โต้ตอบ เพราะตนเองไม่ได้กระทำอย่างเช่นที่เพื่อน ๆ ล้อ
4. ตั้งใจเรียนให้เหมาะสมแก่รางวัล นักเรียนทุนการศึกษาเรียนดี

26. โรงเรียนจัดกิจกรรม “จิตอาสาพัฒนาสถาบัน” โดยนักเรียนต้องช่วยเหลือกิจกรรมของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมาย วันหนึ่งครูให้วินัยและเพื่อน ๆ ทำความสะอาดหอประชุมโรงเรียน ซึ่งวินัยยังทำรายงานไม่เสร็จ เพราะต้องส่งก่อนเลิกเรียน ถ้านักเรียนเป็นวินัย นักเรียนจะทำอย่างไร

1. อ้างว่ายังทำรายงานไม่เสร็จ บอกเพื่อนว่าจะทำรายงานต่อ
2. ไปทำความสะอาดหอประชุมให้เรียบร้อยก่อน แล้วรีบมาทำรายงาน
3. ให้เพื่อนไปทำความสะอาดก่อน ตนเองจะไปทำความสะอาดในคราวต่อไป
4. ไปทำความสะอาดก่อนแต่ยังไม่เรียบร้อยแล้วขอกลับมาทำรายงานของตนเองให้เสร็จ

27. วันหนึ่งขณะที่เข้าแถวซื้อขนมที่ร้านค้าสหกรณ์โรงเรียน วิชิตเห็นประกาศหยิบขนม แล้วไม่จ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ ถ้านักเรียนเห็นวิชิต นักเรียนจะทำอย่างไร

1. ทำเป็นไม่สนใจเรื่องที่ประกาศทำ

2. นำเรื่องของประกาศไปเล่าให้เพื่อนในชั้นฟัง
3. ไม่บอกเรื่องนี้กับใครหากประกาศแบ่งขนมให้
4. ตักเตือนประกาศก่อนแล้วนำเรื่องไปแจ้งคุณครู

28. เอกพงศ์เป็นนักเรียนชายคนหนึ่งที่ไม่ค่อยเก่ง เขาได้ฟังโฆษณาจากทีวีเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ที่ทำให้ฉลาดภายใน 1 เดือน ซึ่งเพื่อนของเธอเพิ่งซื้อเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ถ้านักเรียนเป็นเอกพงศ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ซื้อเวชภัณฑ์นั้นมาฉันทันที
2. ไม่ซื้อแต่ขอใช้เวชภัณฑ์จากเพื่อน
3. ปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญก่อนซื้อเวชภัณฑ์
4. ศึกษารายละเอียดของเวชภัณฑ์ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร

29. วันชัยเรียนอยู่ที่โรงเรียน มีคนในหมู่บ้านมาบอกว่า โยมพ่อของวันชัยป่วยหนักอยู่ที่โรงพยาบาล โยมแม่ของวันชัยให้มารับไปเยี่ยมที่โรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นวันชัยนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

1. ขออนุญาตคุณครูและชวนเพื่อน ไปกันเอง
2. รีบไปเยี่ยมโยมพ่อโดยฝากเพื่อนขออนุญาตพระอาจารย์
3. ขออนุญาตพระอาจารย์แล้วไปเยี่ยมโยมพ่อกับคนที่มารับ
4. ติดต่อกับโยมแม่ว่า โยมพ่ออยู่โรงพยาบาลจริงหรือไม่อย่างไร

30. ในงานประเพณีประจำปีของวัดแห่งหนึ่ง สมประสงค์ไปช่วยงานพระอาจารย์กับเพื่อน ๆ ในขณะนั้นมีพนักงานจากเครือข่ายโทรศัพท์ที่เคลื่อนที่แห่งหนึ่งมาเสนอขายซิมการ์ด โดยพูดจาชวนฟังและแนะนำโปรโมชั่นสุดประหยัด ถ้านักเรียนเป็นสมประสงค์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ตั้งใจฟัง และพิจารณาตามความเป็นจริง
2. ไม่จำเป็นต้องใส่ใจ เพราะเรามาเที่ยวงาน
3. ชวนเพื่อนๆซื้อ เนื่องจากพนักงานพูดจาดีมีเหตุผล
4. ฟังอย่างมีเหตุผล ศึกษาข้อมูลอย่างเข้าใจ และสอบถามถึงข้อดีข้อเสียจากผู้เสนอขาย

31. หากนักเรียนบังเอิญพบผู้ปกครองของศิษย์เพื่อนของนักเรียนมาติดต่อรุระที่โรงเรียน แต่ท่านไม่ทราบสถานที่ติดต่อ ซึ่งขณะนั้นศิษย์กำลังทำงานส่งครูในห้องเรียน ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนของศิษย์ นักเรียนจะอย่างไร

1. รีบเดินเลี้ยวหนี เกรงว่าจะถูกไหว้วาน
2. เข้าไปทักทาย แล้วรีบเดินหนี บอกว่าติดธุระ
3. เข้าไปทักทาย แล้วไปตามชนิดาให้พาไปติดต่อรุระ
4. เข้าไปทักทาย แล้วถามถึงรุระ และนำไปสถานที่ติดต่อ

32. ในช่วงโมเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คุณครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และทำการทดลองจรวดขวดน้ำ วัสดุรีบตัดขวดน้ำจันโคนมีคขาด ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนในกลุ่มจะอย่างไร

1. รีบบอกให้คุณครูทราบ
2. รีบบอกเพื่อนในกลุ่มให้ช่วยเหลือ
3. แกล้งไม่เห็น และบอกให้เพื่อนในกลุ่มดูแล
4. รีบช่วยเหลือวัสดุก่อน แล้วบอกให้คุณครูทราบ และพาไปห้องพยาบาล

33. ถ้านักเรียนและเพื่อนในห้องคนหนึ่งทะเลาะกันบ่อยมาก เนื่องจากต่างก็มีความคิดเห็นไม่ตรงกันอยู่เสมอ นักเรียนจะอย่างไร

1. ขอคุณครูย้ายไปเรียนห้องอื่น
2. หลีกเลียงจากการพูดคุยกับเพื่อนคนนั้น
3. หาเพื่อนคนใหม่ที่มีความคิดเห็นใกล้เคียงกัน
4. พยายามทำความเข้าใจกับเพื่อนและปรับปรุงข้อเสียของตนเอง

34. นักเรียนกำลังปฏิบัติศาสนกิจช่วยงานประจำปีที่วัดบ้านเกิดและบังเอิญเห็นวัยรุ่นของหมู่บ้านตนเองและหมู่บ้านใกล้เคียงกำลังทะเลาะวิวาทกัน นักเรียนจะอย่างไร

1. รีบแจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในบริเวณงาน
2. อยู่เฉย ๆ คอยดูท่าทีไปก่อน ถ้าสถานการณ์ไม่ดีจะได้รับการหนี
3. เข้าไปช่วยวัยรุ่นหมู่บ้านของตัวเอง เพื่อศักดิ์ศรีของหมู่บ้าน
4. แจ้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบริเวณงาน และรีบกลับภูมิตั้งทีจะได้ไม่เดือดร้อน

ตนเองภายหลัง

35. นักเรียนและเพื่อน ๆ ไปทัศนศึกษาที่ทะเลและได้นำอาหารจำนวนมากไปนั่งจันริมชายหาด เมื่อได้เวลากลับพบว่ามิชยะและเศษอาหารตกอยู่ เพื่อนบอกว่าไม่จำเป็นต้องเก็บ เมื่อน้ำทะเลขึ้นก็จะกวาดทุกอย่างลงทะเลหมดเอง นักเรียนจะอย่างไรกับสถานการณ์นี้

1. ดีเหมือนกันจะได้ไม่ต้องเหนื่อย คนอื่นก็คงจะทำแบบนี้เหมือนกัน
2. เห็นด้วยกับเพื่อน ๆ และเศษอาหารจะได้เป็นอาหารของปลาด้วย
3. เก็บมิชยะและเศษอาหารในส่วนของตนไปทิ้ง เพราะกลัวรูปอื่นจะตำหนิเอาได้
4. ชักชวนเพื่อนให้เก็บมิชยะและเศษอาหารไปทิ้งเพื่อให้ชายหาดมีความสะอาดน่าเที่ยว

ต่อไป

36. หลังจากสอบกลางภาคเสร็จวันสุดท้าย เพื่อน ๆ ชวนนักเรียนไปร่วมฉลองสอบเสร็จ แต่นักเรียนไม่อยากจะไป นักเรียนจะอย่างไร

1. สมทบค่าใช้จ่ายให้เพื่อน ๆ ไปฉลองกัน

2. บอกเพื่อน ๆ ว่าไม่อยากไปกลัวจะได้ออกค่าใช้จ่าย
3. บอกเพื่อน ๆ ว่าเอาไว้โอกาสหลัง วันนี้ยังไม่พร้อม
4. บอกเพื่อน ๆ ว่าวันนี้ยังไม่อยากไปไหน อยากพักผ่อนอยู่กับบ้าน

37. โรงเรียนขอให้นักเรียนมาช่วยกันพัฒนาโรงเรียนในวันหยุด สมพงษ์เหลือบไปเห็นเพื่อนกลุ่มหนึ่งนั่งหลบที่ด้านหลังของโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นสมพงษ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. ตำหนิเพื่อนว่าเห็นแก่ตัว ไม่ยอมช่วยกันทำงาน
2. บอกเพื่อนว่าคุณครูให้มาตาม ไปช่วยกันทำงาน
3. บอกเพื่อนว่าถ้าไม่ไปช่วยกันทำงานจะรายงานให้ครูทราบ
4. พูดขอร้องให้เพื่อเห็นความสำคัญของงานและช่วยกันทำให้เสร็จ

38. นักเรียนเห็นเพื่อนขีดเขียนข้อความไม่สุภาพที่ฝาผนังห้องน้ำดื่มไปหมด ต่อมาทางโรงเรียนลงทุนทาสีห้องน้ำใหม่ แต่ไม่นานก็มีการขีดเขียนอีก นักเรียนจะอย่างไร

1. เตือนเพื่อนให้เลิกขีดเขียน ถ้าไม่ฟังจะแจ้งคุณครูฝ่ายปกครองให้ลงโทษ
2. เพื่อความสะอาด ชักชวนเพื่อนๆ ให้ช่วยกันดูแลไม่ให้ใครขีดเขียนเลอะเทอะอีก
3. เป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นแก็ไม่ได้หรอก ยิ่งว่าเหมือนยิ่งยุ คงต้องปล่อยไป
4. เสนอให้คุณครูลงโทษให้หนักสำหรับผู้ที่ขีดเขียน และให้รางวัลสำหรับผู้แจ้งเบาะแส

นักเรียนที่ทำผิด

39. พงษ์พัฒน์กำลังจะข้ามถนน แต่สะพานลอยอยู่ห่างไกลจากที่เขาเดินอยู่ อากาศก็ร้อนจัด จึงคิดจะข้ามถนนโดยไม่ใช้สะพานลอย แต่ในที่สุดเขาก็เปลี่ยนใจ พงษ์พัฒน์ทำเช่นนี้ เพราะเหตุใด

1. เพราะกลัวถูกตำรวจจับและถูกปรับ
2. เกรงว่าคุณครูผ่านมาเห็นเข้าจะถูกตำหนิได้
3. ถ้าเกิดอุบัติเหตุแล้ว จะทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นเรื่องสำคัญมากและเป็นการป้องกันภัยให้ตนเอง

40. เมื่อนักเรียนได้ทำรายงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนจะนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

1. ใช้จ่ายอย่างประหยัด
2. ซื้อสิ่งของทุกอย่างที่ต้องการ
3. ซื้อใช้ใหม่ ๆ และนำของเก่าไปบริจาค
4. ซื้อสิ่งของเท่าที่จำเป็นและขอใช้ต่อจากเพื่อน

41. ญัฐวุฒิตั้งใจว่าจะทำโครงการวิทยาศาสตร์ ประเภทสิ่งประดิษฐ์ เพื่อเข้าประกวด เนื่องจากเคยได้รับรางวัลหลายครั้ง แต่เพื่อนของญัฐวุฒิบอกว่า ญัฐวุฒิตควรทำโครงการวิทยาศาสตร์ ประเภททดลอง เพราะจะมีโอกาสได้รับรางวัลมากกว่า ถ้านักเรียนเป็นญัฐวุฒิ นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

1. รับฟังเหตุผลของเพื่อน เพื่อใช้พิจารณาว่าควรเปลี่ยนแปลงประเภทโครงการ
2. ยืนยันกับเพื่อนว่าจะทำโครงการวิทยาศาสตร์ ประเภทสิ่งประดิษฐ์ เพื่อเข้าประกวด

ต่อไป

3. รับฟังเหตุผลของเพื่อน และขอคำแนะนำจากครูที่ปรึกษา เพื่อเปลี่ยนประเภทของโครงการ

4. เปลี่ยนแปลงความตั้งใจและทำโครงการวิทยาศาสตร์ ประเภททดลอง ตามที่เพื่อนแนะนำทันที

42. คุณครูให้ทำรายงานเรื่องหนึ่ง แต่นักเรียนทำเสร็จแล้ว และเพื่อนจะขอยืม นักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร

1. ให้เพื่อนยืม เพราะเกรงใจ
2. ไม่ให้ยืม เพราะกลัวทำสกปรก
3. ไม่ให้ยืม เพราะควรทำด้วยตนเอง
4. ไม่ให้ยืม แต่แนะนำแหล่งค้นคว้าแทน

43. หากครอบครัวของนักเรียน พ่อแม่กำลังทะเลาะกันอย่างรุนแรง และมีเหตุต้องแยกทางกัน นักเรียนซึ่งอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวจะอย่างไร

1. บอกพ่อแม่ว่าอย่าทะเลาะกัน
2. เงียบเฉย ปล่อยให้พ่อแม่ตัดสินใจกันเอง
3. เดินหนีเพื่อไม่ต้องรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
4. สงบสติอารมณ์ขอร้องให้พ่อแม่คุยกันด้วยเหตุผล

44. หากนักเรียนมีปัญหาไม่เข้าใจกันกับพ่อและแม่ นักเรียนจะอย่างไร

1. หนีออกจากบ้านไปอาศัยอยู่บ้านเพื่อนดีกว่า
2. ไม่พูดคุยด้วย มีงานในบ้านก็รับผิดชอบไป
3. หันหน้าพูดคุยปรึกษาหารือกัน พร้อมยอมรับเหตุผลซึ่งกันและกัน
4. เก็บตัวเงียบ เฉย ไม่พูดคุยด้วย เพราะถ้าพูดคุยกลัวจะทะเลาะกันอีก

45. เมื่อนักเรียนรู้สึกไม่พอใจเพื่อนที่หันไปให้ความสนใจกับคนอื่นมากกว่า ทำให้นักเรียนเกิดความน้อยใจในพฤติกรรมของเพื่อน นักเรียนจะอย่างไร

1. หาเพื่อนใหม่ที่เข้าใจเรา

2. เก็บความรู้สึกไว้ในใจไม่ให้เพื่อนรู้
3. ไม่พูดกับเพื่อนเพื่อให้เพื่อนรู้ว่าตนเองน้อยใจ
4. บอกให้เพื่อนรู้ว่าตนเองน้อยใจที่เพื่อนไปสนใจคนอื่นมากกว่า

46. หากในการสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัย นักเรียนเกิดพลาดไม่สามารถสอบติดได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกเสียใจและผิดหวังมาก นักเรียนจะอย่างไรกับสถานะอารมณ์ที่นักเรียนกำลังเผชิญอยู่

1. ไปพูดคุยระบายทุกข์ให้เพื่อนฯ ฟัง
2. ตั้งสติ แล้วเริ่มวางแผนอนาคตใหม่
3. ปรึกษาพ่อแม่และแม่ หรือคุณครู เพื่อให้แนะแนวทางปรับปรุงแก้ไข
4. ชวนเพื่อนไปเที่ยวผับเพื่อให้ตนเองลืมความทุกข์ความเสียใจ ไม่คิดหมกมุ่น

47. ปราโมทย์มีเรื่องทะเลาะอย่างรุนแรงกับเพื่อนสนิท หลังจากนั้นปราโมทย์ตัดสินใจเลือกวิธีการส่งข้อความผ่านสื่อสังคมออนไลน์ไปให้เพื่อน ปราโมทย์จะรู้ได้อย่างไรว่าวิธีการที่ปราโมทย์ได้กระทำไปนั้น สามารถช่วยปราโมทย์แก้ไขปัญหาได้

1. ให้เพื่อนอีกคนเข้าไปถามว่า หายโกรธตนเองหรือยัง
2. ลองยิ้มให้เพื่อน แล้วสังเกตปฏิกิริยาของเพื่อนตนเอง
3. สร้างสถานการณ์ให้ได้เข้าไปคุยกับเพื่อนแล้วสังเกตปฏิกิริยา
4. อยู่เฉยๆ แต่คอยสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนที่มีต่อตนว่าเขาจะเข้ามาคุยกับตนเองไหม

48. พ่อแม่ของตะวันโกรธมากที่ตะวันไม่ตัดสินใจเรียนตามที่พ่อแม่ท่านต้องการ ทำให้ตะวันกังวลใจมาก ถ้านักเรียนเป็นตะวัน จะแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไร

1. บอกเพื่อนให้ช่วยพูดคุยกับพ่อแม่
2. หนีออกจากบ้าน ไปอยู่บ้านเพื่อน
3. เก็บตัวเงียบ เฉย ไม่พูดด้วยเดี๋ยวพ่อแม่ก็เห็นใจ
4. ปรึกษารื้อกัน ขอมรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน

49. ในเวลาพักกลางวันของวันหนึ่ง สุรัชย์เห็นเพื่อนกลุ่มหนึ่งได้นำซอด้กในห้องมาปาลเล่นกัน ถ้านักเรียนเป็นสุรัชย์ จะอย่างไรกับการกระทำของเพื่อนกลุ่มนั้น

1. ไม่สนใจ และเดินผ่านเพื่อนกลุ่มนั้นไป
2. บอกเพื่อนกลุ่มนั้นว่าถ้าไม่หยุดจะไปฟ้องครู
3. มองดูอยู่ห่างๆ ว่าเพื่อนกลุ่มนั้นจะทำอะไรอีก
4. ตักเตือนเพื่อนไม่ให้ทำและไปแจ้งให้คุณครูทราบ

50. หากนักเรียนรู้สึกกังวลและเครียดกับการเล่นการพนันของพ่อแม่ เพราะเป็นหนี้สินมากมายและชอบทะเลาะกัน นักเรียนจะอย่างไรกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1. บอกให้พ่อแม่เลิกเล่นการพนัน เพราะตนเองรู้สึกเป็นห่วง
2. หนีออกจากบ้านไปเล่นการพนันประชิดพ่อแม่
3. ไม่คุยกับพ่อแม่จนกว่าจะหยุดเล่นการพนัน
4. ขอร้องพ่อแม่ไม่ให้เล่นการพนัน

51. หากนักเรียนอยู่ภูมิลำเนาอยู่ระหว่างปิดภาคเรียน เพราะพระอาจารย์และเพื่อน ๆ ไปกิจนิมนต์ต่างจังหวัดหลายวัน นักเรียนรู้สึกเหงาและว้าเหว่มาก นักเรียนจะอย่างไรกับสภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้น

1. นอนหลับเพื่อไม่ให้ตนเองคิดมาก
2. ทำวัตร สวดมนต์ และเจริญสมาธิ เพื่อให้ตนเองไม่หมกมุ่น
3. ออกไปเที่ยวพบกับเพื่อน ๆ ต่างวัด โดยพยายามไม่อยู่รูปเดียวตามลำพัง
4. ชวนเพื่อน ๆ มาที่กุฏิ และท่องหนังสือบทกวีบทเรียน เพื่อให้ตนเองคลายเหงา

52. เพื่อนของธีรยุทธกำลังเสียใจมาก เนื่องจากไม่สามารถสอบผ่านบาลีชั้นประโยค ป.ธ.3 ได้ เขาจึงคิดระบายความเสียใจด้วยการไม่ไปโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็น ธีรยุทธ นักเรียนควรให้คำแนะนำกับเพื่อนคนนี้อย่างไร

1. บอกเพื่อนให้ไปเรียนวัดที่สอนบาลีโดยตรง
2. บอกพระอาจารย์ของเพื่อนให้พาเพื่อนมาโรงเรียน
3. อธิบายถึงข้อเสียของการไม่สนใจเรียนให้เพื่อนฟัง
4. ปลอบใจเพื่อน และบอกถึงข้อเสียของการไม่ไปโรงเรียน

53. หากนักเรียนกำลังไปเข้าห้องน้ำของโรงเรียน บังเอิญพบเพื่อน ๆ กำลังสูบบุหรี่ เพื่อนชักชวนให้นักเรียนสูบบุหรี่ด้วย นักเรียนจะพูดอย่างไร

1. “เอาไว้ค่อยสูบวันหลัง ”
2. “ ถ้ามีหมากฝรั่งระงับกลิ่น เราถึงจะสูบ ”
3. “ เราให้สัญญาแม่ไว้ว่าจะไม่สูบบุหรี่ ”
4. “ ดีเหมือนกัน วันนี้ยังไม่มีโอกาสไปซื้อเลย ”

54. ขณะที่ครูกำลังเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดานดำ ชนะศักดิ์ สังเกตเห็นว่าบางขั้นตอนที่ครูเฉลยน่าจะไม่ต้อง ถ้านักเรียนเป็นชนะศักดิ์ นักเรียนจะอย่างไร

1. นั่งเฉย ๆ กลัวครูว่า
2. ขออนุญาตครูแสดงความคิดเห็น ขั้นตอนที่คุณคิดว่าไม่ต้อง
3. ไม่ทักท้วง เพราะเราอาจเข้าใจผิดไปเองจริง ๆ แล้วอาจจะถูก
4. บอกเพื่อน ๆ ให้ดูว่าขั้นตอนนั้นไม่ต้องจริงหรือเปล่าจึงจะบอกครู

55. หากมีเพื่อนต่างเพศมาขอทำความรู้จักกับนักเรียนและนักเรียนยังไม่พร้อมที่จะทำความรู้จักกับเขา นักเรียนจะแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

1. แกล้งทำเป็นไม่สนใจ โดยเดินไปคุยกับเพื่อนคนอื่น
2. พูดยกับเขาแบบไม่สนใจ เขาจะรู้ว่าเราไม่อยากคุยด้วย
3. แสดงท่าทางไม่พอใจ และบอกไม่ต้องการทำความรู้จัก แล้วเดินหนี
4. พูดยคุยกับเขา และขอโทษที่ไม่สามารถอยู่พุดคุยด้วย เนื่องจากไม่เหมาะสมแก่สมณเพศ

56. หากนักเรียนได้ร่วมทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ แต่ปรากฏว่านักเรียนมีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม โดยที่นักเรียนคิดว่าความเห็นของตนเองนั้นถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนได้ไปศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ทำนั้นมาแล้ว นักเรียนจะอย่างไรกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

1. ไปขอเข้ากลุ่มใหม่ที่มีความคิดเห็นตรงกับตน
2. ให้เพื่อนทำตามความคิดของเขา โดยตั้งเอาไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับด้วย
3. ชี้แจงโดยบอกเหตุผลให้เพื่อนทราบ เมื่อทางกลุ่ม ตัดสินใจแล้วก็เคารพมติกลุ่มที่ได้
4. ให้เพื่อนทำตามความคิดของเขา โดยตัวเองเข้าไปช่วยในเฉพาะส่วนหน้าที่ของตนเอง

เท่านั้น

57. ในการทำรายงานวิชาสังคมศึกษา โยกับเป็อยู่กลุ่มเดียวกัน ทั้งคู่แบ่งกันหาข้อมูลคนละอย่าง โยหาข้อมูลได้ครบ แต่เป็ยังหาข้อมูลไม่ได้เลย เพราะเป็เป็นหัวข้อที่มีข้อมูลน้อยและหายาก ถ้านักเรียนเป็นโยนักเรียนจะอย่างไร

1. ช่วยเป็ค้นหาข้อมูล
2. บอกให้คนอื่นช่วยหา
3. ตำหนิเป็ที่หาข้อมูลไม่ได้
4. บอกเป็ยังมีเวลา ค่อยๆหาเดี๋ยวก้เจอ

58. ถ้านักเรียนได้รับคัดเลือกให้ไปเข้าค่ายประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีเพื่อนในโรงเรียนเดียวกันจำนวน 5 รูป และมีนักเรียนจากโรงเรียนอื่น ๆ ภายในจังหวัดมาร่วมกิจกรรมโรงเรียนละ 5 รูป เช่นเดียวกัน เวลาเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนจะอย่างไร

1. เข้าร่วมกลุ่มกับทุกคนแม้จะต่างโรงเรียน
2. ไม่สนในใคร ๆ ทั้งสิ้น ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
3. เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเฉพาะนักเรียนที่รู้จักกัน
4. เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเฉพาะเพื่อนในโรงเรียนเดียวกัน

59. วัตของเพื่อนอดีตได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมครั้งใหญ่ เมื่อน้ำลดจึงต้องเร่งทำความสะอาด วัต และเสนาสนะทั้งหมด ถ้านักเรียนเป็นอดีตเพื่อน นักเรียนจะอย่างไร

1. รู้สึกเห็นใจ แต่ไม่มีเวลาช่วยเหลือ
2. อาสาไปช่วยเพื่อนทำความสะอาดวัด
3. วัดใครก็ทำเอง เพราะก็มีภาระเหมือนกัน
4. บริจาคอุปกรณ์ทำความสะอาดให้เพื่อน

60. อุดมได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับการรับบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาแผ่นดินไหวอย่างหนักในภาคเหนือ ถ้านักเรียนเป็นอุดม นักเรียนจะอย่างไร

1. รับรู้เฉย ๆ ทำเป็น ไม่รู้ไม่รู้อะไร
2. ขอปัจจัยจากพระอาจารย์เพื่อนำไปบริจาค
3. คิดว่าตัวเองเป็นเพียงนักเรียน ปัจจัยบริจาค่น้อยนิดคงไม่สามารถช่วยอะไรได้
4. ปัจจัยส่วนหนึ่งของตนเองที่เก็บไว้ และถามความสมัครใจบริจาคจากเพื่อน ๆ ส่งไป

ช่วยเหลือ

61. หากเพื่อนนักเรียนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และเพื่อนคนนั้นชอบชวนเราไปด้วยเสมอ เรารู้ว่าถ้าไปกับเพื่อนแล้วเราไม่สบายใจ นักเรียนจะอย่างไร

1. บอกเพื่อนว่าไม่วางที่จะไปด้วย
2. ไม่พูด เหมินเฉย เพื่อนจะได้ไม่ชวน
3. เดินหนี เลี่ยงไปทางอื่นเพื่อไม่ให้เขาเห็นหน้า
4. อธิบายอย่างมีเหตุผลให้เพื่อนเข้าใจสาเหตุที่ไม่ไป

62. ในขณะที่กำลังรณรงค์เรื่องการปฏิบัติตามกฎจราจร โดยเฉพาะการขับซึร์รถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกนิรภัย ทั้งผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้าย นักเรียนจะปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะเหตุใด

1. เพื่อจะได้ไม่ถูกตำรวจจับและถูกปรับ
2. เพื่อชื่อเสียงของ โรงเรียนและครอบครัว
3. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม
4. เพื่อความเป็นระเบียบในสังคมและป้องกันการเกิดอันตราย

63. สุริยามักจะขาดเรียนบ่อยและถึงวันไหนมาก็มาสายประจำ เพราะต้องช่วยงานผู้ปกครอง เนื่องจากฐานะยากจน ทำให้สุริยาเรียนไม่ทันเพื่อน ๆ คะแนนสอบก็ไม่ดีและเพื่อน ๆ ก็ไม่ค่อยสนใจ หากนักเรียนเป็นเพื่อนในชั้นเรียนของสุริยา นักเรียนจะอย่างไร

1. แนะนำให้กำลังใจสุริยา เพราะคนเราเลือกเกิดไม่ได้
2. แนะนำและคอยให้กำลังใจ วิชาไหนที่เรียนไม่ทันก็ช่วยติวให้
3. แนะนำให้ออกจากโรงเรียน เพราะเรียนต่อไปก็คงไม่มีอะไรดีขึ้น

4. แนะนำและให้กำลังใจ อย่าท้อชีวิตคนเราไม่มีอะไรแน่นอนคนที่เรียนเก่งเอาตัวไม่รอดก็
ถมไป

64. ทรงวุฒิถูกคุณครูตำหนิที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา และเขารู้สึกเสียใจมากที่ถูกตำหนิ ถ้า
นักเรียนเป็นทรงวุฒิจะอย่างไร

1. ถ้าไม่มีความรับผิดชอบก็ควรถูกตำหนิ
2. ไม่ต้องคิดมาก คิดว่าไม่นานทุกคนก็จะลืมไปเอง
3. ปลอบใจเพื่อน บอกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่ต้องกังวลอีกไม่นานคุณครูก็หายโกรธ
4. ให้กำลังใจ ว่ายังสามารถแก้ไขได้ด้วยการแสดงความรับผิดชอบต่อให้คุณครูเห็นใจใน
ชิ้นงานครั้งต่อไป

คู่มือการใช้แบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คู่มือการใช้แบบวัดทักษะชีวิตจัดทำขึ้นเพื่อประกอบการนำแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ มีรายละเอียดหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของแบบวัดทักษะชีวิต
2. โครงสร้างของแบบวัดทักษะชีวิต
3. วิธีดำเนินการสอบ

1. จุดมุ่งหมายของแบบวัดทักษะชีวิต

จุดมุ่งหมายของแบบวัดทักษะชีวิตฉบับนี้ คือ การนำไปใช้วัดระดับทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ทักษะด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด และ ทักษะด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้มาจากการใช้แบบวัด มาใช้ในการวางแผนพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้สามารถส่งเสริม และ พัฒนานักเรียนให้มีทักษะชีวิตเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคลต่อไป

2. โครงสร้างของแบบวัดทักษะชีวิต

แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยทักษะ 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และ ผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

โดยรายละเอียดของเนื้อหา ดังนี้

ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดระบบความรู้ ความเข้าใจ หลักการ ข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนตลอดชีวิต และนำมาใช้ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของตน และความพอเพียงในชีวิต รักษาตนให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และ สังคมที่มีความเสี่ยง จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างเป็นระบบ รวมถึงการทำงานและการอยู่ร่วมกัน

ในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยยึดตามกรอบแนวคิดของกรมส่งเสริมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

โครงสร้างของแบบวัดทักษะชีวิต ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. ส่วนของข้อคำถามของแบบวัดทักษะชีวิต ทักษะด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และ ผู้อื่น ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด และ ทักษะด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 64 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก ตามคำนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ทักษะด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และ ผู้อื่น หมายถึง การรู้จักความถนัดความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของแต่ละบุคคล รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

1.2 ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การแยกแยะข้อมูลข่าวสาร ปัญหา และสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ต้องรับรู้ปัญหาสาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

1.3 ทักษะด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด หมายถึง ความเข้าใจและรู้เท่าทันภาวะอารมณ์ของบุคคล รู้สาเหตุของความเครียด รู้วิธีการควบคุมอารมณ์และความเครียด รู้วิธีผ่อนคลาย หลีกเลียงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่ดี

1.4 ทักษะด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การเข้าใจมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึกของผู้อื่น ใช้ภาษาพูดและภาษากาย เพื่อสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น วางตัวได้ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้การสื่อสารที่สร้างสัมพันธ์ที่ดี สร้างความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ตารางภาคผนวก 1 จำนวนข้อ และ หมายเลขข้อในทักษะแต่ละด้านของแบบวัดทักษะชีวิต

ทักษะ	จำนวนข้อ	หมายเลขข้อ
1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น	27	1 - 27
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	15	28 - 42
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด	10	43 - 52
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	12	53 - 64
รวม	64	64

ตัวอย่าง เช่น (0) หากมีครูชาวต่างชาติเดินเข้ามาพูดคุยกับนักเรียน แต่นักเรียนฟังไม่เข้าใจ นักเรียนจะอย่างไร

1. เดินหนี
2. ยิ้มแต่ไม่สนทนาตอบโต้แต่อย่างใด
3. ตั้งใจฟังและขอให้ครูพูดใหม่อีกครั้ง
4. เรียกเพื่อนให้มาฟังด้วย แล้วให้เพื่อนช่วยสนทนากับครู

2. ส่วนของกระดาษคำตอบ มีจำนวน 1 หน้า โดยในส่วนของกรเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงข้อเดียว จาก ข้อ 1. , 2. , 3. และ 4. แล้วระบายวงกลมตามตัวเลข ให้ตรงกับตัวเลขที่นักเรียนเลือกลงในกระดาษคำตอบ เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง เช่น

ถ้านักเรียนจะเลือก ข้อ 3 ให้นักเรียนระบายในวงกลมเลข 3

ข้อที่ 0.	☐	☐	☒	☐
-----------	-----------------------	-----------------------	----------------------------------	-----------------------

3. วิธีดำเนินการ

มีขั้นตอนของการดำเนินงาน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมตัวก่อนดำเนินการสอบ

1.1 ขึ้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการสอบ วัน และ เวลา สถานที่ ห้องสอบ และ วิชา ที่สอบ โดยมีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า

1.2 กำหนดจำนวนผู้เข้าสอบ และ กรรมการผู้กำกับการสอบ โดยการกำหนดให้มีจำนวนผู้เข้าสอบต่อห้อง ไม่ควรเกิน 40 รูป มีกรรมการผู้กำกับการสอบ 1 รูป/คน ผู้ช่วยกรรมการผู้กำกับการสอบ 1 รูป/คน

1.3 จัดเตรียมสถานที่สอบ ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วัน เกี่ยวกับ กำหนดการจัดเรียง หมายเลขที่นั่งสอบ โต๊ะ และ เก้าอี้ สำหรับการสอบ ให้มีความเหมาะสม และ เพียงพอต่อจำนวนผู้สอบ พร้อมกันนี้ ควรมีการจัดเตรียมป้ายสำหรับติดไว้ที่หน้าห้องสอบว่า “กำลังสอบ”

1.4 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดทักษะชีวิต และ กระดาษคำตอบให้เพียงพอกับจำนวนผู้สอบ และ ควรเตรียมแบบวัด และ กระดาษคำตอบให้มากกว่าจำนวนผู้เข้าสอบอย่างน้อย 2 ชุด เพื่อสำรองไว้ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นกับแบบวัด เตรียม นาฬิกาที่ไว้สำหรับจับเวลาในการทำแบบวัด โดยให้เริ่มมีการนับเวลาตั้งแต่ กรรมการกำกับการสอบสั่งให้ลงมือทำแบบวัด

1.5 การเตรียมตัวสำหรับกรรมการผู้กำกับการสอบ และ ผู้ช่วยกรรมการผู้กำกับการสอบ ควรมีการอ่าน และ ศึกษาคำชี้แจง และ วิธีทำแบบวัดล่วงหน้า เพื่อสร้างความเข้าใจ และสามารถดำเนินการสอบได้ถูกต้อง และ มีความเป็นมาตรฐานในรูปแบบเดียวกัน

2. ขณะดำเนินการสอบ

2.1 กรรมการผู้กำกับการสอบ แจ้งให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์ของการสอบ พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญ และ ประโยชน์ของการทำแบบวัดทักษะชีวิต

2.2 กรรมการผู้กำกับการสอบ แจกแบบวัด ที่มีกระดาษคำตอบเย็บติดมาด้วยให้นักเรียนดึงกระดาษคำตอบออกมาจากแบบวัดในส่วนของข้อคำถาม

2.3 ให้นักเรียน เขียน ข้อมูลตนเองลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน

2.4 กรรมการผู้กำกับการสอบ อธิบายคำชี้แจงในการทำแบบวัด พร้อมเตือนนักเรียนให้ทำแบบวัดให้ครบทุกข้อ หลังจากนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสงสัยเกี่ยวกับการทำแบบวัดซักถาม

2.5 เมื่อนักเรียนทุกรูปเข้าใจวิธีการทำแบบวัดอย่างดีแล้ว กรรมการผู้กำกับการสอบให้นักเรียนลงมือทำแบบวัดได้ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

2.6 ในขณะที่นักเรียนทำแบบวัด ผู้ดำเนินการสอบควรเดินตรวจดูว่านักเรียนทำแบบวัดได้ถูกต้องตามคำชี้แจงหรือไม่ ถ้านักเรียนรูปไหนทำไม่ถูกต้องให้ชี้แจงเป็นรายบุคคล

2.7 ก่อนหมดเวลา 15 นาที กรรมการผู้กำกับการสอบ เตือนเวลานักเรียน ครั้งที่ 1 และ ก่อนหมดเวลา 5 นาที กรรมการผู้กำกับการสอบ เตือนนักเรียนเป็น ครั้งที่ 2 เมื่อหมดเวลา หลังจากนั้น กรรมการผู้กำกับการสอบเดินเก็บแบบวัดพร้อมกระดาษคำตอบตามเลขที่นั่งสอบ

3. การตรวจให้คะแนน

ให้ผู้ใช้พิจารณาให้คะแนนแต่ละตัวเลือกตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนด ดังตารางภาคผนวก 2

ตารางภาคผนวก 2 เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
2.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
3.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
4.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
5.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
6.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
7.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
8.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
9.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
10.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
11.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
12.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
13.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
14.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
15.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
16.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
17.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
18.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
19.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
20.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
21.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
22.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
23.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
24.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
25.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
26.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
27.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
28.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
29.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
30.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
31.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
32.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
33.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
34.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
35.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
36.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
37.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
38.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
39.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
40.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
41.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
42.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
43.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
44.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
45.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
46.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
47.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
48.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
49.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
50.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
51.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
52.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
53.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
54.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
55.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
56.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
57.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
58.	1	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือก	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
59.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
60.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
61.	1	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	2	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	3	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
62.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
63.	1	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	2	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	3	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
64.	1	1	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง
	2	2	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
	3	3	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
	4	4	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

**การสร้างเกณฑ์ปกติ จากคะแนนแบบวัดทักษะชีวิต
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**

เกณฑ์ปกติ หมายถึง คะแนนที่บอกระดับทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 ว่ามีทักษะชีวิตอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับกลุ่มประชากร

จากการทดสอบโดยใช้แบบวัดทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หากต้องการประเมินว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุงหรือดีมากเพียงใด เมื่อเทียบกับประชากร ต้องนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ปกติที่ระบุไว้ โดยแบ่งคะแนนที่ปกติไว้เป็น 4 ระดับ ดังตารางภาคผนวก 3

ตารางภาคผนวก 3 ตารางเกณฑ์การแปลความหมายของระดับทักษะชีวิต (เสริม ทศศิริ, 2554 : 118 - 120)

ระดับคะแนน T_c (Norms)	ความหมาย
ตั้งแต่ T70 ขึ้นไป	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
ตั้งแต่ T45 - T69	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี
ตั้งแต่ T25 - T44	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
ต่ำกว่า T25 ลงมา	นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับปรับปรุง

ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์ปกติ

1. การแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนน T_{xd9b}

1.1 สร้างตารางแจกแจงความถี่ โดยเรียงคะแนนจากมากไปน้อย แล้วนำคะแนนของนักเรียนแต่ละรูปมาลงรอยขีด (Tally)

1.2 หาค่า f และ cf

1.3 หาค่า $cf + \frac{1}{2}f$ (จะหาค่า $cf + \frac{1}{2}f$ ของชั้น ต้องใช้ cf ที่อยู่ก่อนชั้นนั้น แต่ใช้

ค่า f ของชั้นนั้น)

$$1.4 \text{ เอาค่า } cf + \frac{1}{2}f \text{ ไปคูณด้วย } \frac{100}{N} \text{ ได้เป็น } \left(cf + \frac{1}{2}f \right) \frac{100}{N} \text{ ค่าที่ได้}$$

เรียกว่า ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank = PR) แสดงถึงค่าของพื้นที่ใต้โค้งการแจกแจง ซึ่งมีค่าทั้งหมดเป็น 1 หรือ 100%

$$1.5 \text{ นำค่า } \left(cf + \frac{1}{2}f \right) \frac{100}{N} \text{ หรือ PR ที่ได้ ไปเทียบเป็นค่า T จากตารางเทียบ}$$

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นคะแนน T ปกติ

ตารางภาคผนวก 4 ตารางเทียบตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นคะแนน T ปกติ (สมนึก ภักทิษณี.

2558 : 271)

T	0	2	3	4	5	6	7	8	9
1	.003	.004	.007	.011	.023	.034	.048	.069	.097
2	.13	.19	.26	.35	.62	.82	1.07	1.39	1.79
3	2.28	2.87	3.59	4.46	6.68	8.08	9.68	11.51	13.57
4	15.87	18.41	21.19	24.20	30.85	34.46	38.21	42.07	46.02
5	50.00	53.98	57.93	61.79	69.15	72.57	75.80	78.81	81.59
6	84.13	86.43	88.49	90.32	93.32	94.52	95.54	96.41	97.13
7	97.72	98.21	98.61	98.93	99.38	99.53	99.65	99.74	99.81
8	99.865	99.903	99.931	99.952	99.977	99.984	99.989	99.993	99.995

วิธีเทียบตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นคะแนน T ปกติ จากตารางเป็นดังนี้

1. ค่าของคะแนน T ตามแนวตั้ง (แถวซ้ายมือ เลข 1 – 8) แสดง หลักสิบ และตามแนวนอน (แถวบน เลข 0 – 9) แสดง หลักหน่วย

2. ให้นำค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่คำนวณได้ : $\left(cf + \frac{1}{2}f \right) \frac{100}{N}$ มาเทียบกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่อยู่ในตารางนี้ซึ่งมีค่าทศนิยม 2-3 ตำแหน่ง โดยพิจารณาค่าที่ตรงกัน (หากไม่มีค่าที่ตรงกันให้ใช้ค่าที่อยู่ใกล้เคียงที่สุด)

3. ให้อ่านคะแนน T หลักสิบ จากแนวตั้ง (แถวซ้ายมือ) และ รวมกับ หลักหน่วย จากแนวนอน (แถวบน) เช่น ถ้าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ มีค่า 91.92 จะได้คะแนน T = 64 หรือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ มีค่า 13.57 จะได้คะแนน T = 39 เป็นต้น

4. หากค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่คำนวณได้ไม่ตรงกับค่าใด ๆ ในตารางนี้ ให้เลือกเอาค่าในตารางที่ ใกล้เคียงมากที่สุด ไม่ว่าจะใกล้เคียงกับ ที่น้อยหรือมากกว่าก็ตาม เช่น ถ้าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ มีค่า 2.0 จะได้คะแนน $T = 29$ (เพราะ 2.0 ใกล้ 1.79 มากกว่า 2.28)

ตารางภาคผนวก 5 การแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนน T ปกติ ของแบบวัดทักษะชีวิต

X (คะแนนสอบ)	f	cf	$\frac{1}{cf + \frac{1}{2}f}$	PR	T ปกติ
253	3	450	448.5	99.67	77
252	10	447	442	98.22	71
250	23	437	425.5	94.56	66
249	7	414	410.5	91.22	64
248	9	407	402.5	89.44	63
247	8	398	394	87.56	62
246	2	390	389	86.44	61
245	10	388	383	85.11	60
244	15	378	370.5	82.33	59
243	13	363	356.5	79.22	58
242	2	350	349	77.56	58
241	6	348	345	76.67	57
240	8	342	338	75.11	57
239	17	334	325.5	72.33	56
238	25	317	304.5	67.67	55
237	7	292	288.5	64.11	54
236	23	285	273.5	60.78	53
235	24	262	250	55.56	52
234	7	238	234.5	52.11	51

ตารางภาคผนวก 5 (ต่อ)

X (คะแนนสอบ)	f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	PR	T ปกติ
233	5	231	228.5	50.78	50
232	7	226	222.5	49.44	50
231	5	219	216.5	48.11	50
230	4	214	212	47.11	49
229	11	210	204.5	45.44	49
228	5	199	196.5	43.67	48
227	5	194	191.5	42.56	48
226	12	189	183	40.67	48
225	6	177	174	38.67	47
224	3	171	169.5	37.67	47
223	7	168	164.5	36.56	47
222	3	161	159.5	35.44	46
221	5	158	155.5	34.56	46
220	8	153	149	33.11	46
219	7	145	141.5	31.44	45
218	13	138	145	32.22	45
217	5	125	131.5	29.22	45
216	8	120	126	28.00	44
215	10	112	107	23.78	43
214	7	102	98.5	21.89	42
213	7	95	91.5	20.33	42
212	6	88	85	18.89	41
211	7	82	78.5	17.44	41
210	8	75	71	15.78	40

ตารางภาคผนวก 5 (ต่อ)

X (คะแนนสอบ)	f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	PR	T ปกติ
209	2	67	66	14.67	39
208	6	65	62	13.78	39
207	8	59	55	12.22	38
206	5	51	48.5	10.78	38
205	9	46	41.5	9.22	37
204	10	37	32	7.11	35
203	4	27	25	5.56	34
200	10	23	18	4.00	32
199	2	13	12	2.67	31
198	5	11	8.5	1.89	29
196	6	6	3	0.67	18

จากตารางภาคผนวก 5 เป็นการแปลงคะแนนผลการสอบเป็นคะแนน T ปกติ ทำให้ทราบว่าคะแนนผลการสอบแต่ละค่า เมื่อแปลงเป็นคะแนน T ปกติ แล้ว จะมีค่าเป็นเท่าใด โดยคะแนนสูงสุด คือ 253 แปลงเป็นคะแนน T ปกติได้เท่ากับ 77 และ คะแนนต่ำสุด คือ 196 แปลงเป็นคะแนน T ปกติได้เท่ากับ 20 จึงนำคะแนน T ปกติไปสร้างเกณฑ์ปกติ เพื่อใช้ตีความหมายคะแนน

2. การสร้างสมการพยากรณ์ ดังนี้

$$\text{เมื่อ } b = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{N \sum X^2 - (\sum X)^2} \dots\dots\dots (2)$$

$$\text{และ } a = \bar{Y} - b\bar{X} \dots\dots\dots (3)$$

T_c แทน คะแนน T ปกติ ที่คำนวณจากสมการเส้นตรงอยู่ในรูปฟังก์ชันของคะแนนสอบ

a	แทน	Y – intercept (ตำแหน่งที่เส้นตรงตัดแกน Y)
b	แทน	ความชันของเส้นตรง (ค่าสัมประสิทธิ์การทํานายหรือการพยากรณ์)
X	แทน	คะแนนสอบ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบ
Y	แทน	คะแนน T ปกติ
\bar{Y}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน T ปกติ

3. การหาค่า b และ a ดังตารางภาคผนวก 6

ตารางภาคผนวก 6 การคำนวณหาค่า b และ a

ลำดับที่	คะแนนสอบ (X)	คะแนน T ปกติ (Y)	XY	X ²
1	253	77	19481	64009
2	252	71	17892	63504
3	250	66	16500	62500
4	249	64	15936	62001
5	248	63	15624	61504
6	247	62	15314	61009
7	246	61	15006	60516
8	245	60	14700	60025
9	244	59	14396	59536
10	243	58	14094	59049
11	242	58	14036	58564
12	241	57	13737	58081
13	240	57	13680	57600
14	239	56	13384	57121
15	238	55	13090	56644
16	237	54	12798	56169

ตารางภาคผนวก 6 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนสอบ (X)	คะแนน T ปกติ (Y)	XY	X^2
17	236	53	12508	55696
18	235	52	12220	55225
19	234	51	11934	54756
20	233	50	11650	54289
21	232	50	11600	53824
22	231	50	11550	53361
23	230	49	11270	52900
24	229	49	11221	52441
25	228	48	10944	51984
26	227	48	10896	51529
27	226	48	10848	51076
28	225	47	10575	50625
29	224	47	10528	50176
30	223	47	10481	49729
31	222	46	10212	49284
32	221	46	10166	48841
33	220	46	10120	48400
34	219	45	9855	47961
35	218	45	9810	47524
36	217	45	9765	47089
37	216	44	9504	46656
38	215	43	9245	46225
39	214	42	8988	45796
40	213	42	8946	45369
41	212	41	8692	44944

ตารางภาคผนวก 6 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนสอบ (X)	คะแนน T ปกติ (Y)	XY	X ²
42	211	41	8651	44521
43	210	40	8400	44100
44	209	39	8151	43681
45	208	39	8112	43264
46	207	38	7866	42849
47	206	38	7828	42436
48	205	37	7585	42025
49	204	35	7140	41616
50	203	34	6902	41209
51	200	32	6400	40000
52	199	31	6169	39601
53	198	29	5742	39204
54	196	18	3528	38416
รวม	12170	2603	595670	2756454
เฉลี่ย	225.37	48.20	11030.92	51045.44

หาค่า b แทนในสูตร

$$b = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{N \sum X^2 - (\sum X)^2}$$

$$b = \frac{(54 \times 595670) - (12170 \times 2603)}{(54 \times 2756454) - 148108900}$$

$$b = \frac{(32166180) - (31678510)}{148848516 - 148108900}$$

$$b = \frac{487670}{739616}$$

$$b = 0.65$$

หาค่า a แทนในสูตร

$$a = \bar{Y} - b\bar{X}$$

$$a = 48.20 - (0.65 \times 225.37)$$

$$a = 98.29$$

3. จำนวนคะแนน T ปกติ (Norms) จากสูตร $T_c = a + bx$ ดังนี้

$$T_c = 98.29 + (0.65X)$$

ตารางภาคผนวก 7 เกณฑ์ปกติของแบบวัดทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ
256*	80	240	57	215	43
255*	79	239	56	214	42
254*	78	238	55	213	42
253	77	237	54	212	41
252	71	236	53	211	41
250	66	235	52	210	40
249	64	234	51	209	39
248	63	233	50	208	39
247	62	232	50	207	38
246	61	231	50	206	38

ตารางภาคผนวก 7 (ต่อ)

X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ	X (คะแนนสอบ)	T ปกติ
245	60	230	49	205	37
244	59	229	49	204	35
243	58	228	48	203	34
242	58	227	48	200	32
241	57	226	48	199	31
240	57	225	47	198	29
239	56	224	47	196	18
238	55	223	47	195*	18
237	54	222	46	194*	17
236	53	221	46	193*	16
235	52	220	46		
234	51	219	45		
233	50	218	45		
232	50	217	45		
231	50	216	44		

หมายเหตุ * หมายถึง การขยายคะแนน T ปกติ

จากตารางภาคผนวก 7 จากการสร้างเกณฑ์ปกติ ผลปรากฏว่า ระดับทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 11 มีเกณฑ์ปกติอยู่ในช่วง T18 ถึง T77 แสดงว่าระดับทักษะชีวิตอยู่ในระดับควรปรับปรุงถึงระดับดีมาก โดยระดับทักษะชีวิตดีมาก จำนวน 353 รูป คิดเป็นร้อยละ 78.44 ระดับทักษะชีวิตดี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 12.44 ระดับทักษะชีวิตพอใช้ จำนวน 39 รูป คิดเป็นร้อยละ 8.67 ระดับทักษะชีวิตควรปรับปรุง จำนวน 2 รูป คิดเป็นร้อยละ 0.45 ส่วนใหญ่นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

ภาคผนวก ค

- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัด
- ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัด

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
a1	5	1.00	.000
a2	5	1.00	.000
a3	5	.60	.894
a4	5	1.00	.000
a5	5	.80	.447
a6	5	1.00	.000
a7	5	1.00	.000
a8	5	.60	.894
a9	5	1.00	.000
a10	5	1.00	.000
a11	5	1.00	.000
a12	5	1.00	.000
a13	5	1.00	.000
a14	5	1.00	.000
a15	5	.60	.894
a16	5	.60	.894
a17	5	1.00	.000
a18	5	1.00	.000
a19	5	1.00	.000
a20	5	1.00	.000
a21	5	1.00	.000
a22	5	.60	.894

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
a23	5	1.00	.000
a24	5	1.00	.000
a25	5	1.00	.000
a26	5	1.00	.000
a27	5	1.00	.000
a28	5	.80	.447
a29	5	1.00	.000
a30	5	1.00	.000
a31	5	.60	.894
a32	5	.60	.894
a33	5	.60	.894
a34	5	.60	.894
a35	5	.60	.894
a36	5	.60	.894
a37	5	1.00	.000
a38	5	.80	.447
a39	5	1.00	.000
a40	5	1.00	.000
a41	5	1.00	.000
a42	5	1.00	.000
a43	5	1.00	.000
a44	5	1.00	.000
a45	5	1.00	.000
a46	5	1.00	.000
a47	5	.60	.894
a48	5	.60	.894
a49	5	.40	.894

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
a50	5	.60	.894
a51	5	.60	.894
a52	5	1.00	.000
a53	5	.80	.447
a54	5	.80	.447
a55	5	1.00	.000
a56	5	1.00	.000
a57	5	1.00	.000
a58	5	1.00	.000
a59	5	1.00	.000
a60	5	.60	.894
a61	5	1.00	.000
a62	5	.80	.447
a63	5	.80	.447
a64	5	1.00	.000
a65	5	.60	.894
a66	5	1.00	.000
a67	5	.80	.447
a68	5	.80	.447
a69	5	1.00	.000
a70	5	1.00	.000
a71	5	1.00	.000
a72	5	1.00	.000
a73	5	1.00	.000
a74	5	1.00	.000
a75	5	1.00	.000
a76	5	1.00	.000

Descriptive Statistics			
	N	Mean	Std. Deviation
a77	5	1.00	.000
a78	5	1.00	.000
a79	5	.80	.447
a80	5	1.00	.000
a81	5	1.00	.000
a82	5	1.00	.000
a83	5	1.00	.000
a84	5	1.00	.000
Valid N (listwise)	5		

ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด

ครั้งที่ 1

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V1	257.5278	2445.990	.447	.967
V2	257.8796	2390.630	.761	.966
V3	258.0463	2483.390	.078	.968
V4	257.7222	2462.801	.266	.967
V5	257.5185	2450.327	.453	.967
V6	257.6667	2435.103	.504	.967
V7	257.7963	2397.323	.717	.967
V8	257.8981	2394.578	.719	.967
V9	257.4630	2448.008	.438	.967
V10	257.9167	2394.900	.729	.966
V11	257.7870	2429.721	.445	.967
V12	257.3981	2472.653	.246	.967
V13	257.4352	2501.837	-.108	.968
V14	257.8333	2460.664	.278	.967
V15	257.5185	2450.327	.453	.967
V16	257.6667	2435.103	.504	.967
V17	257.6852	2397.115	.722	.967
V18	257.8981	2394.578	.719	.967
V19	257.5463	2444.063	.464	.967
V20	257.8796	2390.630	.761	.966

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V21	257.5185	2450.327	.453	.967
V22	258.0648	2498.547	-.101	.968
V23	257.6852	2474.180	.235	.967
V24	257.2778	2468.483	.247	.967
V25	257.5185	2450.327	.453	.967
V26	257.6759	2434.146	.510	.967
V27	257.7963	2397.323	.717	.967
V28	257.8981	2394.578	.719	.967
V29	257.4722	2447.055	.444	.967
V30	257.9167	2394.900	.729	.966
V31	257.7870	2429.721	.445	.967
V32	257.6944	2473.410	.134	.968
V33	257.7222	2477.324	.102	.968
V34	257.8333	2460.664	.278	.967
V35	257.5185	2450.327	.453	.967
V36	257.6667	2435.103	.504	.967
V37	257.6852	2397.115	.722	.967
V38	257.7130	2499.403	-.122	.968
V39	257.5463	2444.063	.464	.967
V40	257.8333	2388.664	.778	.966
V41	257.5185	2450.327	.453	.967
V42	257.6667	2435.103	.504	.967
V43	257.8981	2405.046	.671	.967
V44	257.2778	2468.483	.247	.967
V45	257.5185	2450.327	.453	.967
V46	257.6574	2436.078	.493	.967

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V47	257.8056	2396.382	.719	.967
V48	257.8889	2395.558	.709	.967
V49	257.4815	2446.121	.445	.967
V50	257.9259	2393.957	.731	.966
V51	257.7778	2430.698	.436	.967
V52	257.6574	2471.779	.140	.968
V53	257.7130	2478.300	.094	.968
V54	257.8426	2459.723	.283	.967
V55	257.5093	2451.299	.441	.967
V56	257.6574	2436.078	.493	.967
V57	257.6944	2396.177	.723	.967
V58	257.8889	2395.558	.709	.967
V59	257.5556	2443.128	.465	.967
V60	257.8519	2386.763	.784	.966
V61	257.5556	2443.128	.465	.967
V62	257.9444	2405.922	.668	.967
V63	257.8241	2403.025	.690	.967
V64	257.3611	2463.149	.291	.967
V65	257.5093	2451.299	.441	.967
V66	257.6574	2436.078	.493	.967
V67	257.8056	2396.382	.719	.967
V68	257.8889	2395.558	.709	.967
V69	257.5185	2444.364	.458	.967
V70	257.9259	2393.957	.731	.966
V71	257.7778	2430.698	.436	.967
V72	257.7130	2478.300	.094	.968

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V73	257.5093	2451.299	.441	.967
V74	257.8426	2459.723	.283	.967
V75	257.5093	2451.299	.441	.967
V76	257.6574	2436.078	.493	.967
V77	257.7315	2395.899	.724	.966
V78	257.8889	2395.558	.709	.967
V79	257.5556	2443.128	.465	.967
V80	257.8889	2389.688	.762	.966
V81	257.7685	2395.918	.722	.967
V82	257.8889	2395.558	.709	.967
V83	257.5556	2443.128	.465	.967
V84	257.8889	2389.688	.762	.966

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	108	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	108	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.967	84

ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด

ครั้งที่ 2

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V1	218.6080	1663.724	.497	.953
V2	219.1280	1632.016	.675	.952
V3	218.7840	1683.380	.255	.954
V4	218.6400	1671.748	.437	.953
V5	218.8240	1657.856	.497	.953
V6	218.9200	1637.123	.648	.952
V7	218.9760	1634.991	.653	.952
V8	218.5520	1664.459	.499	.953
V9	219.7360	1706.422	-.021	.955
V10	218.8960	1650.723	.479	.953
V11	218.4880	1691.268	.232	.954
V12	218.9120	1685.226	.224	.954
V13	218.6160	1671.367	.452	.953
V14	219.5200	1705.816	-.015	.955
V15	218.8240	1629.775	.680	.952
V16	219.0240	1632.782	.670	.952
V17	218.6080	1663.014	.515	.953
V18	219.2640	1651.067	.567	.953
V19	218.6160	1671.367	.452	.953
V20	218.7680	1690.905	.255	.954
V21	218.3840	1686.109	.261	.954

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V22	218.6160	1671.367	.452	.953
V23	219.6400	1692.668	.124	.954
V24	218.9120	1629.549	.693	.952
V25	219.0320	1626.499	.706	.952
V26	218.5440	1665.411	.495	.953
V27	219.0320	1626.176	.726	.952
V28	218.8960	1650.723	.479	.953
V29	218.8640	1682.893	.258	.954
V30	219.1600	1697.377	.080	.954
V31	218.7600	1662.071	.469	.953
V32	218.7840	1628.542	.704	.952
V33	218.6080	1663.014	.515	.953
V34	219.1120	1637.133	.664	.952
V35	219.4880	1700.833	.038	.955
V36	218.7600	1662.071	.469	.953
V37	218.9680	1636.483	.663	.952
V38	218.3840	1686.109	.261	.954
V39	218.6160	1671.367	.452	.953
V40	219.5920	1702.163	.024	.955
V41	218.9200	1628.913	.695	.952
V42	219.0240	1627.169	.697	.952
V43	218.5520	1664.782	.495	.953
V44	219.0400	1625.539	.727	.952
V45	218.8880	1651.391	.472	.953
V46	218.8720	1682.258	.262	.954
V47	218.6080	1672.031	.442	.953

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V48	218.7520	1662.736	.460	.953
V49	218.9120	1641.968	.605	.953
V50	219.1600	1634.894	.651	.952
V51	218.6160	1662.384	.515	.953
V52	218.9760	1620.249	.773	.952
V53	218.6160	1662.384	.515	.953
V54	219.6800	1705.703	-.013	.955
V55	218.9360	1633.286	.673	.952
V56	218.4560	1682.444	.298	.954
V57	218.6080	1672.031	.442	.953
V58	218.7520	1662.736	.460	.953
V59	218.9200	1628.913	.695	.952
V60	219.6720	1695.883	.092	.954
V61	218.5840	1663.648	.504	.953
V62	219.1760	1646.743	.584	.953
V63	218.8960	1652.642	.475	.953
V64	218.6080	1672.031	.442	.953
V65	219.4800	1697.042	.075	.955
V66	218.6400	1670.232	.448	.953
V67	218.7760	1660.256	.482	.953
V68	218.9440	1636.763	.617	.953
V69	219.1520	1645.565	.578	.953
V70	219.3040	1698.375	.063	.955
V71	219.0320	1645.386	.565	.953
V72	218.8960	1639.626	.625	.953
V73	219.3760	1689.672	.071	.956

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V74	218.6160	1662.384	.515	.953
V75	219.2320	1643.260	.602	.953

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	125	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	125	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.954	75

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	พระครูสังฆรักษ์ เอกพันธ์ มะเคื่อ
วัน เดือน ปีเกิด	9 กันยายน 2535
สถานที่เกิด	บ้านดงเมฆ หมู่ที่ 11 ตำบลแก อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดศาลาลอย พระอารามหลวง เลขที่ 490 ถนนหลักเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
บรรพชา	6 เมษายน 2548 นามพระอุปชฌาย์ พระเทพปัญญามณี ปัจจุบัน พระธรรมโมลี
อุปสมบท	2 เมษายน 2556 (ในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) ตามหมายรับสั่งสำนักพระราชวัง ที่ 8512 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2555 นามพระอุปชฌาย์ พระธรรมโมลี นามพระกรรมวาจาจารย์ พระศรีวิสุทธิคุณ ปัจจุบัน พระราชวิมลโมลี นามพระอนุสาวนาจารย์ พระมหาบุญชอบ ปุณฺณสาทโร ได้รับฉายาทางพระพุทธศาสนาว่า “วรธมฺมณฺฑลฺ”
ตำแหน่งหน้าที่	ครูโรงเรียนบาลีสาธิตวัดศาลาลอยสุรินทร์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบาลีสาธิตวัดศาลาลอยสุรินทร์ (พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา) วัดศาลาลอย พระอารามหลวง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
สมณศักดิ์	พ.ศ. 2562 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระครูฐานานุกรมใน พระราชวิมลโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุรินทร์-ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวงวัดศาลาลอย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่ “พระครูสังฆรักษ์”
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2559 ระดับปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2563 ระดับปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์